Γεωγραφικα
της
Ρουμουνίας
—
Α

ΓΕΩΓΙ

ΡΟΥΜ

ἐς ἀκριβεστέρ

ραν κατάληψ

α

Νῦν πρῶτον συντεθε

Λειψίᾳ τῆς Σαξο

τοῦ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
1156
ΙΩ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Τόμ

1

Τόμ

ΓΕΩΓ

Ρ Ο Υ Μ

Γεωδεσία

Η Ρουμουνία, ἥ
αὐτῆς ἀποπείρα,
μον, καθ' ὅσον αὐ
τὰ πλείω λέγοντες,
ψωμεν ἐπιτροχάδη
ταξὺ τῆς τεσσαρα
τεσσαρακοστῆς ἐν
πλάτους, νοτιώτα
τῷ Ρουμουνικῷ ὁ
τζουκίου καὶ Νικο
ρος, καὶ πρὸς τὸ
γαίας Νικοπόλεως
νοντες ποτὲ ἐθαυμ

τον τὰς πηγὰ
ἀναμεταξὺ τῆς
αὐτῆς ἀπολαμ
στῆς ὀγδόης το
μὲν ἔχουσα μέ
τατον δὲ τὸ ἀν
ρικῆς πόλεως, ἐ

Πα ρ

Τοιαύτην δ
νίας, ὡς πρὸς
ἀνταιρούσης τ
τῇ βορείᾳ Ἰταλ
νομιστέον διὰ
τῷ βορείῳ τῆς
ἧς τὸ ἔλαιον κα
μαστὸν, ἀντο
ἀγρῷ, φύονται
τος καὶ ἐλαιόφυ
Ἰστρία καὶ τὰ π
λου μὲν οὖν αἱ
κλίματα, τοπικ
σίως ἑκάτερα ἀλ

μετριάζουσιν.
βοῤῥῆθεν, ἔκτ
ὁποτερουοῦν τ
ὑψηλὰ παρακει
μοὶ ὑπὲρ ὄψιν
αἱ τοπικότητες
ἔξαρμα τοῦ πό
θόλου βαδίζου
ράττουσι, καὶ
πάθεσι μηδεμ
Τὰ ὑψηλὰ ὄρη
χρότερα, τῶν
ἀκτίνων, καὶ τ
ἐκεῖσε οὐ ῥαδίω
ἡλίου ἀμέσως ἢ
ἐκ τῆς γῆς βαλ
οἱονεὶ κλονουμε
βομένης διεγείρ
ὅσῳ τὰ προσβαλ
νι ποσότητι ὕλη
ρεώτερα, καὶ
Ταῦτ' ἄρα καὶ
λον τοῖς ἡλιακα

δίως ἐκθερμαίν
καὶ χερσὶ βουλ
διὰ τὴν καῦσιν
καὶ χειμῶνος ἐ
τριβόμενοι θερμ
ὑπὲρ τὴν τεσσα
τοῦ πλάτους,
ἀνέμου ἐπικρατ
αἱ ἡλιακαὶ ἀκτ
ρὸν προσβάλλο
θάλασσα, ὡς
κτικὴ μεγάλου
δωσι κατ' ὀλίγ
ποις τῆς ἑαυτῆ
οὕτω τὴν ὑπερβ
ζει δὲ καὶ τὴν
ἐπιδεκτική μεγ
μὴ οὖσα· τοῦ
σταθμίαν τείνο
ἐξαπλουμένου.
γάλη ἤπειρος β
καὶ ἐν νότῳ κει
τὴν κρυερὰν κε

κραέστερον. Δ
τὰ ἀνταίροντα
τοὺς παραλλήλ
ἀνατολικώτεροι
ὅσῳ δυτικώτερο
τὸ πλείω βοῤῥῆ

Συμβαίνει
οἰκουμένῃ, καὶ
καὶ περιωνύμου
γὰρ καὶ ἐκεῖ, ὅ
τις ἐν τῷ αὐτῷ π
τώμενα εὐκραέσ
ρειότερον τοῦ Ι
κοντα ὥρας· ἀ
καὶ δυτικώτεροι
Κελτικῆς ψυχρό
χειμῶνος, ἐν μ
χιόνι πολλῇ νιφο
κρυστάλλῳ καὶ
οἱ ποταμοὶ πηγν
σεως ἐγεφυροῦντ
Διόδωρος· ἀτὰρ
βορειότερον κειμ

διαμονὴν αὐτοῦ
ὅσον ἡμῖν ἅπαξ
σιν, ἔστι τεκμή
σημβρινώτερον
μναι τῆς Κολομ
καὶ Μείζων λίμ
σχεδὸν τυγχάνε
ὕδωρ ἔχουσαι,
τὴν κρᾶσιν τῶν
σίας ἀλλοιοῦσι,
ράλληλον τῷ βο
τῇ Βουργαρίᾳ,
γίνονται. Εστ
εὐκολυνομένης
ῥᾷον ἤ περ τὸ ἀ
λελυμένου ἅλατ
ταύτην βραδύν
τὴν ἀποχώρισιν
τὴν κρήμνισιν
σθαι, καὶ ἔπει
ὕδατος σύσφιξι
δεῖνα τόπος ὑπὸ
τόπῳ κεῖται,

λαμβάνειν εὐ

ταυτοκαρπίαν

πρότερον καὶ τ

ρίστασιν· εἰσὶ

ὑπὸ τὰ αὐτὰ κ

αὐτῷ τόπῳ τὰ

πᾶντα ταυκρατ

Διαίρεσ

Μέρη δὲ τῆς

ἀγροὺς ὀνομάζο

Βασσαραβία, κ

Προύτῳ ὁριζομ

σμὰς δὲ, τὸ Μ

καὶ ἐν μέρει πρ

νότον δὲ ὁ Ρουμ

τούτων τῶν νομ

ται. Εστι δὲ ἡ λ

ἀποδεκτέον ται

τας, πετρῶν κα

τὸ Παννοδακία

καὶ τὸ Τρανσυ

ματαιοσόφους

φίᾳ καὶ ἱστορίᾳ
οὖν ἐν μέσῳ τῆς
ὑπὸ πολλῶν μὲν
λῶν δὲ ὡραίων π

Παραβολ

Ἀκούοντες
Ἀρδέλιον, καὶ βλ
ὀρεινὴ παντάπα
ὀρέων διακοπτο
νη, καὶ τὰς ὑπε
ὀλίγας καὶ τραχε
Σβάϊτζ αὐτὸ πα
θρώπων ὡς τὰ π
των, ἐφανταζόμ
ὡς ἕτερον τοῦ ἐ
τῆς φύσεως οἱον
τέκτονος εὐμηχ
ὁραθροίσματα
ναι ἐς ἀντισήκωσ
αὐτόπται οὐ πρὸ

θομεν ἰδίᾳ πε
γραφόμενα καὶ
δὴ καὶ ὁ πολύγλ
Μολδόβης ἐγχει
κατὰ Κτησίαν
τῆς Μολδόβης
λά εἰσί. Ει πε
τοις χρώμεθα
ἐς χρῆσιν, ἐρεῖ
που καὶ Παρν
Σπλούγης, καὶ

Εστι μὲν
καὶ τὸ Σβάϊτζ,
ὄρεσι· ἀλλὰ διὰ
ὅμοιον τοῦτο ἐ
Αγρια τὰ ὄρη ἐ
χέα καὶ κεκαυμ
καὶ ὁρώμενα τ
ζόμενα ἀλλήλω
καὶ τραχυτέροις
μνοῖς, καὶ φ
φάραγξι. Ράχει
καὶ ἀνήκουσαι,

ψηλοὶ, νιφοσκ
εἰσὶ δὲ αἳ καὶ ἀ
δένδροις ἀειθα
πονται, οἷοις
μῶνας τοῦ ᾅδου
δὲ τὴν μέσην ἄ
μναὶ σχεδόν εἰ
πέτραι ὑπέρογ
ἡλιόκαυστοι.
ἐν τῷ Κοὺρ μ
ἐτυγχάνομεν, μ
διὰ τὸν πόλεμο
λειπομένης, κα
καὶ φρίκην ἐμπ
ἑωράκειμεν, ζω
ρῶς ἐγκολαφθεῖ
θεσία τοῦ Κοὺρ
τραχέων καὶ ὑψ
σῶν, μακρόθεν
πρώταις ὁρωμέ
φρικαλέαν μὲν
ἀξιοπερίεργον δ
λεῖ γὰρ καὶ τὰ

χάριν ἐμποιεῖ
ὡς καὶ σωτηρ
Φρίττομεν ἔτ
καὶ κατεσκαμ
τες, ὑπερκειμ
τρῶν, καὶ ὑπὲ
βαίνοντος ἀπη
μέρους, ὀξέω
καὶ ταρταρικῶ
Ἑτέρωθι δὲ π
ὁδοῦ ἐσκαμμέ
Ῥήνου προσα
ὄρους, καὶ μαν
θειαν, τὸ αἷμ
τὸ λεγόμενον
γεφύρας ἀπὸ ὅ
νας, καὶ συνα
ναπτα, ἃς ἐν
τις ὀνομάσειε,
πων τῆς Σεμιρ
ὅ,τε Ῥῆνος ὑπ
ρῶν καταρασσ
τακυλιόμενος,

τως εἰπεῖν, καὶ
νος, νέφος ὅλον
στικωτάτου σώμ
αίως καὶ μανικῶ
ρόμενον, καίτοι
κότητος ἄμοιρο
ὁρῶμεν. Τοιαῦ
ἐν πολλοῖς μέρεσ
αὐτὰς ἐξ ἑκατέρ
των ἀνέσκαπτεν,
εἶναι, ἐφ᾽ ᾧ ἀ
ὀξέων ἐξ ἑκατέρω
Στράβωνα περὶ τ
νατὸν ἐν τῇ κατα
βιάσασθαι τὴν φ
μνῶν ἐξαισίων, τ
ὁδοῦ, τῶν δὲ, ὑπο
κρὸν ἐκβάσιν, ἄρ
ἐς φάραγγας ἀβύ
τος. Οὕτω δὲ σ
ὥστε ἴλιγγον φέ
καὶ αὐτοῖς καὶ το
χειμῶνος δὲ πο

πλάκες πάγων
ὀλισθαίνουσαι
νειν δύνασθαι
πιπτούσας φά
Τοιαύτη
Σαγγὰλ, μᾶλ
Σπλούγης εἰς
ὥραν που τῆς
λαι Λαρίας, ὁ
Η δὲ διὰ τοῦ μ
πορία καὶ διάβ
περιβόλῳ περί
χίας τῆς ὁριζου
δελίου, ἐν ᾗ Κ
κώμη πρὸς δυσ
τη Αρδελίου
τὴν ῥάχιν, μέχ
λεως, οὐ πολ
ἀφισταμένου,
ὁδοιπόρου ὑπ
καὶ συνηρεφεῖς
ῥαχεῖαι, ὑπ᾽ ε
πτόμεναι, ἢ ε

φοτέρων διακοσ
Πελεγραδίου τ
Μαρίσσου ὑπερ
τοποθεσιῶν τυγ
στέρα. Δύο χ
ἀπὸ δύσεως, τὸ
πόῤῥωθεν πρὸ
ὑπὸ ῥάχεως χα
τελευτώσης πό
Δένδρα δὲ τὰ τὰ
ὡραιοτέρας ἀπο
λῶν καὶ κατηφ
ὄχθαι τῆς στυγὸ
ὀξύαι καὶ πτελέ
ρα φυλλοβόλα δ
ἀναθάλλοντα φ
καὶ εὐφροσύνης
σθαι, καὶ τὴν κ
ἀποῤῥίπτειν, κ
μὴ ἐπιλανθάνεσ

Τέσσαρας
κὰς ὑπερβαίνει τ
νων, διαβαίνων

ἀπὸ τῶν ἄκρων
ἄκρων τῆς Μο
ἡ Κάσσοβα καὶ
τις πρὸς δυσμὰ
τρίτη, ἡ πρὸς
σοβίου, καὶ τετό
τα τοῦ Μπρέ
ρευόμενον· ὑπ
ταύτην τὴν ῥάχ
τελωνεῖον, ὅπε
τῆς ῥάχεως. Τ
τοῦ Θεοῦ, δυσ
τοσαῦτα καὶ το
το ὑπαντώμενο
πορευομένῳ.
ἀναμεταξὺ Κα
διὰ πεδίων ἀνύε
τεσσάρων ἴσως
Μπρασσοβίου
κοσι ὥρας ἀπέχο
ὀνομαστὸν τοῖς
ράσσιον, ἀναμετ
σοβίου, λεπτά

του, ἐν ὡραιωτ
καὶ τὸ Σιμπίνια
ρω πρὸς ἔω Σιμπ
τὸν δὲ Μάρισσο
θεν, καὶ ἐγγύθ
ὑπὲρ αὐτοῦ ἐστ
τῆς τελευτώσης
καὶ πλοῖα ἐν αὐ
σμένα ἅλατι. Π
γαράσιον, διέβ
δοῦς ὕδατος ἐπὶ
τῆς παρακειμένη
χίας, τῆς ἀπο
Μπρασσοβίου
νους. Τοσοῦτο
μοῦ ἀλλαχοῦ εἰ
σχεδὸν ὥρας λεπ
Διέβημεν δὲ καὶ
Μπρασσοβίου ἐ
βάλλοντας.

Η προειρη
λοῤῥόοις καταστ
τῇ ὁδῷ, μᾶλλον

μείζων καὶ ὑψηλ
λίῳ ἐστί· ἀλλὰ
οὐ μεῖζον τῶν πρ
σμποὺργ εἶναι ο
Πήλιον ὡς πρὸς
λύβη παραβαλλό
σιν Μπρασσοβί
πως τῇ ὁδῷ εἶνα
σα πρὸς τὸ νότι
ἰδεῖν, ἐγκολποῦ
τὸ Μπρασσόβι
σμένη ῥάχεσι πο
ὄντι τυγχάνουσα
ἐκ δυσμῶν ἔχου
λόφῳ μεγάλῳ κα
ριόν ἐστι, χωρι
πρὸς νότον καὶ
φαλῶν τῶν κατο
τὰς διακοσίας ὀρ
δροις μὲν φυλλο
μνοις δὲ καὶ πόο
σκεπόμενον, ὧν
τραι ἐφαίνοντο,

Ἀρδελίῳ εἴδομ
ἐν τοῖς ῥύαξ
σθαι ἐς Μπρ
πλησίον πεδίο
τον τῆς πόλεω
ξαντα, πρῶτο
καὶ φυλλοβόλο
ρου τοῦ εἴδους
κειτο. Ἦν δὲ
βριον μῆνα ἐλ
νων καὶ ὠχριών
τῶν δὲ, θαλλόν
τους δρυμοὺς
ρημένου τελων
κώμης Μολδόβ
Διαποροῦσι δ
γματος, παρα
οἱ συνδιαλεγό
ὑπονομοῦ τῆς
θαλλῆ δενδρα
εἴδομεν, ἐκτὸ
νων ἀνωτέρω π
ὅπου καὶ δρυμ

Ἀπὸ δὲ τοῦ
ῥάχεων τελωνείο
νῳ, ἁμαξητὴ μὲ
δὲ, ἐπιμιξίας με
τῶν ὁρίων μὴ οὔ
ἐφ᾽ ὧν κυλιόμενο
τραχεῖαν καὶ ὀ
σιν. Ἐστιν ὧδε
οὐχ᾽ ὑπέρβασις,
σῆς, ἀλλ᾽ ἀναμ
διὰ συνηρεφοῦς ὕ
λὴν τὴν ὁδὸν πο
μίας καὶ βαθεία
ραῤῥέει δὲ ἐντ
ἔσθ᾽ ὅτε καὶ δι
καλούμενος, διε
καὶ ἐπὶ λίθων κα
ἠρέμα παταγῶν·
νῆς τυγχάνων, κ
οὐκ ἀκίνδυνος.
διαβάντι τὸ ὅριο
ἀλλήλων ἄρχοντο
σθαι· οὐ γῆς λι

ἀσωτίᾳ καὶ ῥυ
ζαν, ἡ δευτέρα
πρώτης τὸ Γκ
καὶ αὕτη τοῦ
ρα, καὶ ἐν ἀν
δύο ὥρας τῆς
ἀναμεταξὺ τῶ
λιότητα τοῦ π
οὔσης, δυσέλα
γὰρ περίπου δ
μὸν, ἱκανὸν,
θρον ἔχοντα,
κυλίεσθαι ποιο
κνεῖσθαι, καὶ
χοῦ ἢ ἄξονος,
τὴν δυσοδίαν,
ποταμοῦ χερσο
νέβη, καταλύσ
ἀλλὰ μέσης
Γκρυζὲστ ἀπά
κωμῶν καὶ καλ
σύριγγας ἐν το
ὑγρὰ ἄσφαλτος

μαι τῶν τροχῶ
ται, εἰς πυρὸς
ας τρίψεως ἐμ
ὑπερόγγους πέ
λεγομένοις τρα
εἴδομεν, ὥσπερ
χειροπληθῶν κ
πλείστων, καὶ λ
των ἀλλεπαλλήλ
συγκειμένων, κ
των φαινομένω
μίγμα τι δύο γ
δρῦς καὶ ὀξύα,
καὶ ἐλάτη ἀρέσ

Τὰ δὲ ὑψη
ἐν τῷ βορείῳ πε
ἠκούσαμεν, ἀλ
ὑψηλὰ εἶναι, ὅσ
πον καὶ Παρν
Ἄλπη μὴ θεασ
Ἀρδελίῳ, καίτο
μα καὶ τὰς λο
κρυεροῖς συγκα

ἐρωτῶντες ἧκο
Παρνασσοῦ τ
λασσαν καὶ ὑ
καὶ τῆς ἐν Σι
σχεδὸν ἀεὶ ἠλ
ὑπὸ τὴν Βάσ
γείων κατατῆξ
τὸν μέγαν κρα
θέντων· τῶν
νων ἀκτίνων,
τὸ περιέχον τ
καὶ τήκεσθαι
πολὺ ὕψος ἐκεῖ
σθενουσῶν πά
αὖτα μὲν οὖν τ
θροίσματος, τ
τοῦ Σβάϊτζ, το
τινι καὶ τρίτον
συναριθμεῖν ἐ
μεν, καὶ ἐξ ὧν
πλήσια καὶ τὰ
μεν, ὥσπερ κα
κμήρασθαι ἔχο

Οἰκήτορ

Πρῶτοι οἰκ
νίας, διὰ τὸ ἀρχ
πότερον, οἱ ῥου
σθαι δίκαιοι· ἔπ
ὧν πολλοὶ κάτοικ
Ρουμουνίας, ἐν
διεσπάραται μόνο
μεταναστάντες ἐ
οἱ τζέκλερ, οἱ σά
κοὶ, οἱ αἰγύπτιο
φρουρίοις μόνον
μουνικῷ ἀγρῷ·
Μολδόβη, καὶ
Βασσαραβίᾳ, ὑ
προυτίων τῇ Ρου
εἰς τὰ πέραν το
ἅπαντες· Αἰγύπτ
εἰσί τῇ Ρουμουνί
μουνικῷ ἀγρῷ κα
πλεῖστοι τὸν σκη
τὸν ἑδραῖον ἀποσ

που ἀμείβουσι
λεσι καὶ κωμοπ
ἐῴας μάλιστα
πλεῖστοι ἀπὸ κ
δὲ καὶ ἀπὸ ἐμπ
σὶν ἐν Μολδόβι
πόλες ὅπου σ
ἑβραῖοι εἰσίν.
τζκου, διαβάντε
λιον, οὐδένα ἴσ
κοὶ δέ εἰσιν ἐν
στα δὲ ἐν τῷ
νικῷ ἀγρῷ, κα
Βασσαραβίᾳ,
τεχνῶν, ἀπὸ
τινὲς δὲ καὶ ἀπ
τῷ Ρουμουνικ
καὶ ἐν τῇ Βασσ
τελωνίας καὶ ἀ
ρεσιῶν. Οι δὲ
τεχνῶν σχεδὸν
ἱπποφορβίων·
μους ἰδίους πο

καπηλείας, ἀπὸ τ
ζῶσι· τινὲς δὲ αὐτ
ζῶσιν ἀπὸ κτημά
πάντες τῷ Λουθ
ἰδίᾳ πολιτευόμενο
χρώμενοι· καὶ ἄμ
τοι ἐν μέσῳ πολ
τῆς ἀνθρωπότητο
νῆς πρὸς ἕνωσιν
τὸ ἔθνος καὶ περ
λου, πάντες οἱ
νουσι, καίτοι ἄλ
στήμας καὶ τέχν
τὴν ἄλλην σύνεσι
βίον, ἄξιοι λόγου
αγγῦοροι καὶ οἱ
ἀπὸ γεωργίας, ἀπ
τείας. Οι σλάβο

Οι δὲ ῥουμ
μὲν ἀπὸ τῶν δημ
ἀπὸ ἀμπέλων καὶ
καὶ ἀπὸ κτηνοτρο
φυῶς τῆς γῆς ἐν

νίᾳ, ἔν τε ξ
τινὲς δὲ ἀπὸ
λωνίας, ἀλλ
ἡγεμονικῶν ὑ
καὶ μάλιστα
Ρουμουνίᾳ·
οὐκ εἰσί ῥουμ
καὶ ἀπὸ ἐμπ
καθόλου εἰπ
οὐ πάνυτοι χ
καὶ Ερμοῦ
τῆς Δήμητρο
μᾶλλον ἀρεσκ
Βασσαραβίας
σίον ἑαυτῶν
μνας καὶ Πόν
ραν, ὅπου πλ
ται. Αυτῶν
κτηνοτροφίας
καὶ αἱ ἐν τῷ
μεταξύ ποτὲ τ
ρια ῥουμουνι
νικὴ κώμη ἢ π

παλαιὸν Κελλίον
πλοίας τῶν στομ
τιζεν. Οι δὲ ἀντικ
βίᾳ καζάκοι ἀπ
Αναμεταξὺ Τιγιν
ρὰ τὸν Τύραν κῶ
τῆς Κωνσταντινου
τερον. Αυτῶν ο
τοῦ τόπου καὶ ὁ
λειαν καὶ πρόνοι
μοῦνοι ἐτύγχανο
ἀλέᾳ οὐκ ἔχουσι
ὑπερσπιθαμιαίας
βοῶν, καὶ ἐν ἡλίῳ
μῶνος εἰς ἀλέαν κ

Εισὶ δὲ ἔτι
Τύρα, ἐν ταῖς κώ
ἐκ Μολδόβης ἐκεῖ
καὶ περαιτέρω, πε
τοῦ Υπάνεως τῶν
τοῦ τε καὶ τοῦ Β
ρουμουνικαὶ τυγχ
τῶν ρουμούνων ἐ

τῶν ἐντὸς το
νος ἐν μετοι
ρων καὶ τύρ
κέτι δυναμέ
Θρήσκους κα
ῥουμοῦνοι δι
ἔν τε τῇ Βο
Μακεδονίᾳ,
λίας καὶ τῆ
πάντως βου
κῶν, οἷς συ
ῥουμούνους
ζουσιν ἐν τῇ
μουνίδι, ἐς
καὶ ἰδιωτισ
ἐθνῶν ἐσέφρ
σθαι, καὶ ξε
μηδὲ συμπερ
ἀσυμπέραστ
τινὰ ἀρχὴν τ
νων, παρὰ τ
μηδὲ καταγ
Ιστρου πρω

καὶ παραλόγως ἐ
τινες κολακείας
ἢ παρηγμένοι τῷ
κρὰ πάμπαν το
ἐφαντάσθησαν.
ῥουμουνικαὶ ὅπο
κοινὴ τοῖς ῥουμο

Εισὶ μὲν οὖ
σκοις αὐτῶν πα
κώμας ἴσως ἰδίας
Σερβίᾳ καὶ Θρᾴκ
πόλεσι μάλιστα.
τοικοῦσι περὶ τὴ
τόλια (τὰ Πιτόλιο
νων εἰσὶν, κἀντε
ρευομένῳ πολλοὺ
μίγδην ἑτέροις, ὁ
χρι τῆς πρώην ἀ
καὶ τὸ ἐμπόριον
σκοπόλεως· τὰ ν
καὶ παρελθούσης
ἀμυδρὰ πάντη μ
νὲς περίπου διακό

λοὶ τῆς Βοσν
ἀλλεπαλλήλου
τες, ἄλλος ἄλ
ἡσυχαίτερόν
κολώτερον βίο
των πολλοὶ ἐν
ρίας, παντοῖ
καὶ ἐν Βιέννη
τοῦ Δαΰτζλὰν
ους ἔτι ἐν ταῖς
κώμαις τῆς Τ
πατρίδι ταῖς Ι
πρὸς νότον κε
τοικοι εἰσὶ, σ
ἱκόμενοι, ὧν
σιδηρευτικῇ τ
τος πυροβολου
κες αὐτῶν π
ἦσαν ἄρισται

Μέσοβον
Πίνδῳ, καθ᾽
βενῶν πορευομ
ρῳ πόλιν πρωτ

αἱ περὶ τὸ Μέσοβ
νικαὶ τυγχάνουσιν
κοινὴ ἐν Μεσόβῳ,
ἑλληνικὸν, καὶ πο
δρῶν ὑπῆρξεν, ὧ
Ζερζούλης ἐστὶ
κωμοπόλεως, ἐμπ
τοικοι πολλαχῆ τ
Πρὸς δυσμὰς Με
ὑπονομὸν Ηπείρο
κία, κῶμαι ῥουμο
Γρεβενίτιον, Φλό
σα καὶ ἕτεραι ἴσα
Μεσόβου, ἐν τῇ
ῥουμουνικαὶ κῶμ
Περιβόλιον· καὶ
μαρίνα, Φούρκα
ἐν τοῖς ὑπολυμπίο
λίβαδον, κωμόπο
σχολεῖον, Κοκκιν
χώριον κατὰ τὰ Σ
σαλονίκην που κώμ
οἱ κάτοικοι, ἀμελ

μωαμεθανοι
φθέγγεσθαι
γλῶσσαν δι
πόλεώς Κασ
μουνικὴ κωμ
δρῶν πεπαιδ
Ετι δὲ
Μεσόβου, κ
αἱ πρωτεύου
κικλήσκονται
κοι, καππου
πται δηλονότ
των ἐκ μελάν
ἐν ταῖ βορεί
κρειττόνων κ
ὑπὸ τὸν Ολυ
τοχώρῳ (τὸ)
πεποιημένω
λωτὰς ἐριόεσ
παραθαλασσ
ροντες, διαί
καθ' ἕκαστο
πέραν τῆς ἀ

πας ῥάπτοντες
οὕτω τοῖς ῥιγά
σοπόροις μάλισ

Πρὸς χειμ
Πίνδου, περὶ
ποταμοῦ, ἕτε
τυγχάνουσιν,
βου οὖσαι, Χα
νία, Νεβόδιον,
στανία, Κλιν
τρινίκον ὀνομ
λοιπῶν οἱ κάτο
ἡμιόνων, τοὺς δ
χρεία διὰ τῶν ἡ
λον δὲ οὐ κυλιό
ὠμοπλάταις φ
μενοι, καὶ ἐν
πιπράσκοντες.
τρίδα ἔρχοντα
φόρτον ἀποδόμ
ἢ ἰσχάδας ἢ ἐλ
ζονται καὶ ἀπέ
τα ἄλλοσέπη,

πωλήσοντες. (
μακρὰν θαλάσ
τὰς πολυαρίθμ
νοντες ὄϊας· μ
χειμῶνος δὲ ἐς τ
παγασητικὸν κ
Οθρυν μάλιστ
ὀΐων ἐκχειμάζου
τω χειμάδια· μ
μενουν οὐδ᾽ ἀκ
δεῖ, ὀλίγον γε·
σὶ καὶ μακάριο
βίος, ἀκατάληπτ
οἳ τὰς [νουνεχεῖς
σεις σὺν γυναιξὶ
οῦνται· καὶ θέ
ὁρᾷν πολλάκις
μένους, καὶ π
καὶ νύμφας ἀπὸ
πῇ ποιμενικῇ,
πολυτελεῖ, ἀλλ
τητι προσώπων
καὶ τὴν χαρὰν

τοῖς προσώπ
καὶ ποιμενίδ
ἰδεῖν οὐκ ἔστ
ῥουμούνων,
ρον ἑλομένων
καὶ μεμψιμο
κὰ αὐτῶν κιβ
μάλα, μικρὸ
καὶ πολὺ ὀφθ
τραπέζας, μ
καθημένων,
ἀργυρίων καὶ
αὐτῶν ἀσκαρδ
οἷς γύροις, λ
θρώποις εὐδ
συμπερικλείο
τοῦ Ἴστρου ῥο
εἰσὶν ἔτι πολλ
λοεθνεῖς αὐτο
πως ἐστὶ τῷ π
τὸ Βοσκόπολ
μαίνει. Σύμ
κοντα χιλιάδα

τες πάντως ἀ
ριστρίων ἐς τ
μέχρι τῶν τῆς
ρίων ἀφικομέ
νον οὕτω βίον
μα καὶ ἀκατ
ἐπιτάξαντος ε
Αττίλα καὶ μ
καὶ τῶν ἀριο
στάντων, καὶ
τῶν βαρβάρων
μενα.

Αρμένι

Ηγεμονει
τύχη, Αλεξά
μπουν), καὶ
δύο ἔθνη ἐξ ἕω
Αιγύπτιοι, οἱ
ὀνομάζουσιν,
αὐτοὺς οἱ ἀρμ
βασιλέως αὐτῶ
δόγμα θελήσα

σιάσαντος δ
φυεῖσαν διχό
ἔργον ἐστὶ κ
ἐν μέρει, τῶν
ταλυσάντων,
λαιοῦ αὐτῶν
ἵκοντο (πάντ
τάρων αὐτοί
τες), καὶ ἐξ α
οἰκογένειαι,
οἰκῆσαι προσ
συμβασῶν τα
μένων, ἐς τὸ
κησαν.

Οἱ δὲ αἰ
πρῶτον ὁρμώ
φερόμενοι, ἐ
ἐπὶ τοῦ πολυθ
μουρλένη, το
αὐτοῦ πολυαρ
πλημμυρήσαν
ταυραστάντες
καὶ περιπλανώ

ἐς τὴν Μολδόβα
ἀπὸ κτηνοτροφί
τερον ἐξ ἔω ἐντ
ἀλλ᾽ ἀπὸ χαλκεί
ἀπὸ ἡμιονοτροφ
στροποιίας, σκα
ἀπὸ ἄλλων παρ
κλοπὴ καὶ κτην
τοῖς ἀποτρόπαι
ἐπιστήμη πρᾶγμ

Πολλοῦ δὲ τ
νότητα τῆς χώρα
λοὶ ἐς τὰ ἐνδότ
καὶ ὁδογράμμασ
αὐτοκράτορος ἐ
τζλὰνδ καὶ Ιταλί
πολλοὶ δὲ καὶ ἐν
ἐν τῇ Μοαγγυο
ἱδρυθέντων ἐν τῷ
τῇ Μολδόβῃ, μ
νὰ, περιφερομέν
φομένων καὶ ἀ
οἱ μὲν, κτῆμα τ

τῶν ἀρχόντων
ἣν αἰτίαν οὐκ
ῥᾴδιον ἐστίν·
θρωπος, τὸ ε
ἰδιοκτησία ἀνθ
ἄγριοί εἰσιν,
βοντες, τὸν πλ
τέρχονται βίον
φόρον τοῖς θε
πολλαχῶς τε, κ
πον τοῦ ζῆν, ὀ
διαλέκτῳ ἰδίᾳ χ
λαὶ λέξεις ἀκούε
ροι, εἰσίν ὅσοι
μαγειρεύειν, ὀψ
ματοποιεῖν, σ
τεῖν, νήθειν, π
οἰκιῶν ὑπηρεσία
κάζονται. Ετε
καὶ κωμοπόλεων
καὶ μάγειροι κα
σθοῦν σφας βου
ρεῖς τε καὶ ῥάπ

τέχνας μετερχόμ
αὐτῶν ἐτήσιόν
ἄγριοι ἀρκοῦσι
ἀνήκουσι δεσπό
οὐκ ὀλιγάκις ἀπ
ται. Τρέφουσι δ
δι' ἃς καὶ φορβ
ἐπιμέλονται· κ
τροφίας ταύτης
μέχρι καὶ τῆς ἡ
λίου ὄρους γίνετ
μουνικῷ ἀγρῷ κ
εἰσὶν οἱ αἰγύπτι
ὄργανα καὶ ἐντ
ἐπιδέξιοι, καὶ μ
καὶ ἑτέρων τέρψ
ποσίοις ἢ συσσι
ματος τυγχαύου
νυμόν ἐστι τρόπ
ἐν Κωνσταντινο
παῖκται ῥουμουν
σολογοῦσιν ἔτι κ
ἐν πάσῃ τῇ Ρουμ

των, τρίβωνες
ποῦ ποταμῶν,
παρὰ τῶν ῥείθ
κυλιόμενα χρυ
τεταγμένη ἐκ τ
τὸ ἐτήσιον ἀντ
ὅπερ ἔν τε τῷ
Μολδόβῃ ταῖς
γοις τῶν ἡγεμό

Οὐμὴν οὐ
οἱ αἰγύπτιοι,
γὰρ καὶ διαβόλ
μυχαιτάτων το
ὄψιν ἀναφανδ
ἔχουσιν, ἐπῳδ
ἰσχυροτάταις
ἀνάγκη πᾶσα τ
βουλόμενον, π
ταύτης καὶ παν
ἔστι κρυπτὸν κ
δι᾽ εὐτελὲς ἀργ
ὡς ἐκ πυθικῆς
Τυχῶν ἀνακαλ

συζυγιῶν, καὶ
σεις μελλόντων
αἰγυπτίοις ἀθύ
μηδὲν ποιοῦσα
οἴονται, ἢ δι' ἑ
καὶ εἰσὶ πολλοὶ
βλέπειν ὅμως ἡ
λανθάνοντες π
σούσης αὐτῶν φ
νήματα, ὡς ὑπ
λαμβάνοντες κο
τα. Ἀλλ' ὅ τῷ
ἐφεξῆς ἀναντιῤῥ
καὶ νεκροποιΐαν
ἐπιτηδείως τεχνε
ὁ δοκῶν νεκρὸς,
νεκροῦ διενήνοχ
τητος, σημεῖα π
παρουσῶν· καὶ
ἐστὶ θανάτου, οὐ
τοῦ αἵματος ἐν τ
μετὰ θάνατον ἐ
λὺς ἄνθρωπος σ

ἀληθές ἐστιν, (
πτίοις ἐντύχημα
ρονόμημα παλα
θρώποις ἀμαθε
καίτοι εὐφυέσι
φαντάπασιν ἀδ
σοφοὺς ἀνθρώπ
σθαι καὶ ἀγραμ
μὲν οὖν οὐκ εἴδ
δὲ, οὐχ ἁπλῶν
τοῦτο ἠκούσαμε
θα, μὰ τὴν ἀλή
τάπασι μεμνημ
αἰγυπτίων ἐμνή
σίων ὁρμηθέντο
ἐνταῦθα τὸ τῷ
ξει μὲν ἴσως τὸ
νον, εἰρήσθω δ'

Τὰ Καυκά
ἐγχώριοι ἐκάλου
τὰ πρὸς ἕω μὲν
δυσμὰς δὲ τῆς Κ
καὶ διατειχίζοντ

δύο τούτων Ϡ
λοῖς καὶ μεγά
καὶ ὀξέσιν ὄρε
ἑτερογλώττων
τῳκημένα οἶδ
τοῖα ἔθνη ἐν
σὶν Ηρόδοτος
Στράβων, ἐς τ
ὑπὸ τὸν Καύκα
μήκοντα, οἱ δ
οἷς οὐδὲν τῶν
ρόγλωσσά ἐστι
κτως οἰκεῖν.
νῦν οἱ τὴν περ
ήσαντες σοφοὶ
δότῳ καὶ τῷ
μέρος τῆς γῆς
μικρᾷ ἐκτάσει
Ουκοῦν καὶ πο
τοῦ Ηροδότου
τούτοις, οὐ μ
καὶ ξένα τεκμο
λὰς τοσαύτας ἐ

πλείους, ἤ περ
μένας, καὶ κατο
Κασπίων ἡγούμ
μεθα. Αἴτιον
ταύτης πρὸς ταῖς
γαῖς, τὸ δυσεπί
καὶ δύσβατον τ
τῶν κατοίκων,
ἔξω ἐπιδρομαῖς,
κτήσεσι, διὰ τὸ δ
λον. Αβαζοὺς ἔτ
γάλων καὶ δυνα
νους, θρησκεία
καὶ ἤθη καὶ ἔθιμ
πάντως ἑκατοντ

Επεὶ δὲ πρ
λαιᾶς λέξεως ὀ
μνησθῆναι ἐποί
ὀλίγον τῆς σειρ
πρὸ ἕξ ἤδη ἐνιαυ
εθνοῦς, οὐκ ἰδια
ἀλήθειαν ἀνθρώ
ἐμπορίας χάριν

ἔλεγεν ὁ ἀδελ
μπέη τοῦ ἐν Α
τεύοντος, ὁ ἐ
λιμένα τὸ φο
ἄλατος καὶ ἄλ
μηδενίγε τρόπ
βουλόμενος,
ἀδελφῷ μετοι
μενος. Ταλα
ρῷ γραικῷ τὸ
τες ἀλλαχοῦ μ
κὸν βίον καὶ τ
οὐκ ἀνταλλάττ
τί ὁ ἐμὸς ἀδε
τυγχάνει ἐμοῦ
χρυσὸν ἔχει,
κας καὶ τοπάζ
τὴν λοιπὴν μ
ἐδεσμάτων, ἐ
ἵππων; Ἀλλ'
εὐτυχέστερος,
καὶ τοῦ πρώτο
τῆς ὑγείας εὐπ

τοῖς ποικίλοις
καὶ ἱματίοις ἀπ
στην παντοδαπ
ματαίως πειρωμ
κις εὐδαιμονέστ
τοῖς πρὸς τὸ ζῆ
καὶ ἔχων ταῦτα,
τῶν καὶ ἵππων,
καὶ τὰ ποικίλα ἐ
χρῆσθαι ποσὶν ἐ
τὴν ὑγιᾶ κατάσ
ὅλως ἀνατρέπον
ὑπ᾽ οὐδενὸς ἐπιβ
φούμενος, μηδέ
πτεύων, μηδενό
ἀπηωρημένου,
ἐπιβουλεύεται,
ἰδίους ὑπηρέτας
βὴν ἐκ τῶν αὐτο
οἶδεν εἰ πάλιν ο
ψειε, φάσγανον
ὑπὲρ τῆς κεφαλῆ
της τριχὸς κρεμά

τη καὶ μακο
οὐκ ἂν ἀνόη
φρων εἴην,
ρεύεσθαι; Ι
νελθεῖν σωφ
φθαρμένος
ὅτι οὐκ ἄν π
ἐνταῦθα γεν
οἰκτρὰ πᾶντ
πνεύσας τὸι
καὶ μακάριο
ὁ ἀβαζὸς πρ
καὶ ἡμεῖς αὐ
Τοιοῦτοι οἱ
καὶ παντάπο
δὲ καὶ τὸ π
ἑαυτοῖς ἐμπ
αὐτοῖς· χρημ
οἴδασιν, οὐδ
δίδωσιν ὧν ἔ
ταλαμβάνει
τὸ ἀργύριον
τὸ ἀργύριον

ἐν εὐθεῖ λόγῳ τ
μεταβάλλει καὶ
καὶ ταραχῆς κα
Δειπνοῦσι πάντ
στῳ. Εισὶ παρ
ὀνόμασον αὐτοὺ
ἂν βούλῃ, οὓς ὡ
θεωροῦσι, καὶ
ους αὐτοὺς νομι
ἔξωθεν, οἱ ἠγερ
ζουσι, καὶ ὁ λαὸ
τουσι· καὶ τῆς ὑ
τοῖς πρώτοις πα
πρώτου οὐ νυμφε
ὧν ὁ πατήρ ἐστι
ταύτην τιθέμενο
παράνομος.

Επεὶ οὖν τ
λεὸν πολυχρόνιο
λῆ πολλῶν καὶ δ
καὶ φύξιμον ἄρ
νοις ἐνίοτε γιν
ξένον, καὶ μετ

δι᾽ ὁποιασοῦν
Ἴσως καὶ οἱ τὰ
αὐγανοὶ, ἐντε
μετανέστησαν
λέγουσι, τοῖς
σίων οἰκοῦσι γ
Στράβωνος κα
σίτε καὶ ἐποι
εἶναι στέγας κ
οἰκήσεων κατα
γύπτιοι οὗτοι,
μεν, ἀπὸ τῶν
ὥς φασιν, ἐντα
κοντο· καί εἰσ
γάνοι καλούμε
περ καὶ γεωργο
νίαν ἀγεληδὸν
κασίων ἀπάρσε
οἱ αἰγύπτιοι σ
Στράβωνος ἑβδ
τοῦ Ἡροδότου
ἐν τῷ μακρῷ
ἐπισυμβαινούσ

χομένοις ἐνδό
καὶ εὐείσβολα
δυσπρόσιτα κα
ρα τοῦ ὄρους κ
χρόνον ἐνδιαιτ
ταναστάντες κ
τες; Ἰδοὺ περ
τῆς σωζομένης
γυπτον καὶ εἰς

Φαίνονται
πτιοι, νοήσας
σας λέγω. Ὡς
ἠρόμην ἀμφοτ
ἐμεμνέατο τῶν
τῶν κόλχων. Ι
πτιοι τῆς Σεζώ
κόλχους. Αὐτ
λάγχροοί εἰσι
μὲν ἐς οὐδὲν ἀ
τοιοῦτοι· ἀλλὰ
νοι πάντων ἀ
πτιοι καὶ αἰθίο
χῆς τὰ αἰδοῖα.

τῶν κόλχων, ὥ
Λῖνον μοῦνο
ζονται κατὰ
ἡ γλῶσσα ἐμ
ποτε οὖν οἱ
γονοι εἰσίν;
λέγομεν, ἀλλ
μενοι. Περί
χων ἦσαν, φη
Ἀλλὰ φε
τύχης ἄντικρυ
καρχίαι ὅλαι,
ὅλα, κομμάτ
τὰ εἶναί τι νο
λόγῳ, καὶ ἐν
τιθέμενα.
αἰγύπτιοι! ο
καὶ δύναμιν κ
μενοι αἰγύπτι
κουμένοις ἔθν
τέρας Ευρώπη
καὶ ὄρεσι, κτη
γοῦντες ἐνδιητ

τέρες τῶν ἐλ

ἐπιστήμας,

τῶν λοιπῶν ε

νότατοι πάντ

ζυγίοις συναρ

πινα! οἷοι δὲ

καὶ αἱ μεταβ

ται! Καὶ εἰ κ

φίλε, οἷα τοὺ

δεινά!

Εδαφ

Τὸ ἔδαφ

ὁμαλὸν, οὗ δ

γὰρ Σεγιδὶν ἐν

μοαγγυρικῆς

πεδιὰς ἀναπεπ

σύρεσθαι ποιε

ἁλύσει ἢ κάλω

τροχοῦ ἢ καὶ

ἀπὸ Βιέννης μ

γὰρ καὶ ἀπὸ Ε

Μοαγγυρίας

ἀναπεπταμένα
περίπου, ὅ ἐσ
τὸ ὅλον, καὶ
πεινὰς ἔχουσαι
λασσικὴ ἐπιφά
διὰ στενοῦ πεδ
ἑκατέρωθεν ὑπ
φρούριον μικρ
ἐν ἀριστερᾷ δὲ
Ποζοὺν, πόλι
ἐν τῇ ἀκρωραχι
καὶ ἐξαισίας κα
δος, ἐς ἥν, ὡς
νοῦ καὶ συνεσ
δίου, εἰσελάσο
τε τηλικαύτας
ρακέναι, καὶ δ
σθήσει διατεθε
κειμένη πεδιὰς
τως ἐμπίπλησι
παραμειβόμενο
μένη μέχρι Λ
ἠκούσαμεν αὐτ

χρι Μπρὸδ, κ
ἀπὸ Πέστης μ
μέχρις Ἀρδελί
νῶν καὶ λοφορ
διμ, ὅπου τὰ
μοαγγύρων ἐπ
που κειμένων
μεγάλῳ πελάγ
ὁρωμένων.

Διελάσασι
ἀνωμαλίζεσθα
καὶ ὄρη ἤρχετ
σασιν ἱκανῶς
μένον τῆς Κα
Ποῖον δὲ τὸ Α
στεφόμενα ῥάχ
ἀλλήλων ὁριζό
σημβρινὸν τοῦ
ἄκρας σχεδὸν ἐ
της ἐγενόμεθα
Γκιουργκιόβου
σχεδὸν Τεκοὺ
Κραϊόβην πόλι

σαμεν, καὶ γεω
κόπτεται ἢ χώρα
πόροις σύρεσθα
μα, ἐκτὸς εἰμὴ
Πεδιὰς δὲ καὶ ἀπ
ἔπειτα γεωλοφίο
μέχρι Γαλὰτζ κο
ἡ Μολδόβα ἐξ ὁ
ται. Πεδιὰς δὲ δ
ἡ ἀπὸ Μπακοέο
ἀρχομένη, καὶ
καὶ ἐπέκεινα μέ
τὸ μῆκος τοῦ π
καὶ ὀροπέδια ἢ
καὶ περὶ τοὺς π
ἀγκοπέδια εὔμα
καὶ τοῦ χρόνου
φίβολον, ὅπερ κ
τετήρηται.

Ἀπὸ δὲ τοῦ
ὑπερπρουτίου νι
βίας μητροπόλεω
καὶ ἐν μέσῃ ὁδῷ

νηρεφοῦς γεωρ
τὴν γεωραχίαν
ῥύακος ἐστί.
νέου ὁμαλὴ πο
Πρὶν δ᾽ ἀφικ
ὥραν που, πλα
μικρὸν γίνεται
αἱ ῥάχεις, ὥςπε
τῷ Μπύκῳ μόν
καὶ παρὰ Ορχε
οὐδαμοῦ· καὶ ἐ
περιεργότερον
θέατον. Κεῖ Μ
τουλουῖ τὰ μέρη
ὅ ἐστι, κλεὶς Μ
Μικρὸν περαιτ
σινέου ἐν ἀριο
περί που, σειρὰ
τρῶν, τρεῖς πο
λήλων ἀφιστάμ
νων γραμμὴν.
γὰρ ἅπαντες τὸ
τρογραμμῆς τα

φου ὁρῶνται· ἀ
ἔχοντες ἕκαστο
θῆναι τὸν μικ
νων, ἵνα καὶ ἡ
εἴπωμεν, κυκλ
νον. Πάντως
καὶ τεθαμμένω
τὸν λόφον ἴσα
τούτην καὶ Κα
νέου μέχρι Μ
Κισσινέου απέ
καθόλου, ἡ ὁδ
κος Μπύκου,
σίον τοῦ δουτέ
οὐ μακρά· ἔπει
ρὰ τὸν Μπύκο
ἱκανὸν, καὶ ἡ
τάτης ὁριζοντι
κάταντες ἤπιοι
πεδιάδος, ἐν ἧ
ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
καὶ περὶ τρεῖς
ἐπιφανείας τα

Γεωραχίαι δὲ,
μὲν δύο ὥρας,
φρουρίου, στεφ
κρὰν πεδιάδα,
τοῦ ποταμοῦ,
χάνοντος, ποιο
Ἀπὸ τοῦ Μπε
σιὰν, ὁ τόπος
ἠπίως ἀνάντης
ἔπειτα ὁμαλὴ ἔ

Τὸ Καουσσ
λάδι κεῖται, κα
χρι τετάρτου ὥρ
ται. Εντεῦθει
χρι τῶν παρατι
πλαγίας κειμένο
ἐς δεξιὰν τρέπ
καίτοι καὶ ἅπα
ἢ καταβαίνειν δ
παρὰ Τύραν π
ὁδὸς, ἐν τῷ κα
χθίας ἐστὶν, ὁμο
ἐλαύνειν, οὐδεὶ

ἀπὸ Μπενδὲρ
ὁδὸς ἐστίν. Α
τῆ ὄψει λόφον,
ἐστι, Τόδορο
οὐ πολὺ κάτω
ὀνομαζομένης,
ὡραιοτάτη, τ
ποι, ἡ ὄψις ἐπ
λῶς, καὶ μέχ
καίτοι πέντε ὥ
στήματος ὄντο
ἡμέραν περὶ ἡμ
χός ἐστι τοῦ κό
ρας ποιοῦσι μ
φου ἢ ὑπὸ τὸν
ἀναπέπταται
θέαν ὡραιωτέρ
μέχρις Ακερμα
νος ἐστὶ, πεδίο
ὁμαλή. Κατω
σειαν ὥραν, κ
πρότερον τυγχ
λάνκα ὀνομα

καὶ ἀγορὰ ἣν ἐν
βασις εἰς τὰ πέρ

Ἀπὸ δὲ Κισ
μαλος ὁ τόπος,
χέϊ ἀνοίγεται· ἐ
χρις τῆς Μπέλτζ
πος ἀναπεπταμ
ἀνώμαλος καὶ σ
καὶ γεωραχίαις·
ὁρίων τῆς Πόλ
ἐκτὸς τινῶν μερ
ἐστὶν, ὥσπερ ἐν
Ες, ὅπου τὸ Τ
ἀπὸ τοῦ ὑπονο
γὰρ ἠνέωκται ὁ
ομένῳ ἐς τὴν ν
τοῦ Προύτου, πε
καὶ τὸ πλάτος ὀλ
μῷ τοῦ Χοτίν·
ριεργείας· οἱ ῥύ
λαύνοντες ἀπὸ
ὥσπερ οἱ ἐν ὀρε
ἔχοντες τὸ ὕδωρ

ἐπὶ βορβορώδ
τζης, πορευο
Μπρὸδ ἀγού
λος ὁ τόπος τ
τώμενα ἀναπ
καὶ ἡ ἀνωμαλ
ἐνταῦθα μὲν
ἀνωμαλία, ἐκ
Ἀπὸ δὲ Διὸ
πεδιὰς ἀνώμαλ
ὥσε ἐπὶ πολὺ
ὁριζοντικαῖς
καθάπερ ἐν μ
ὄντων πλησίο
ταυται, ὅπερ
παρετηρήσαμ
ὅπερ καὶ αὐτ
ται. Πλησιά
ἀνωμαλίζεται
ραγενομένῳ δ
μαλίζεται πάλ
ἀπὸ τοῦ Κὲν
πεῖν, ὁ τόπος

πεδιάδες ὁριζοντ
ὁρίων τῆς Σιλεζί
ὑπανώμαλος ἐστ
ψίᾳ ἀναπεπταμε
ἀπὸ τοῦ Κέντ μέ
πος ἀνώμαλος,
τῆς Μπαβιέρας
ὑπαντᾷ πορευομ
Κἀντοῦθεν καθό
ὁ τόπος καὶ μέχρ
μέχρι Παρισίου
λον ἢ ἧττον, ἐκτ
πεπταμένοι τόπο
καὶ ἀπὸ Παρισίο
ἡ τῆς Σιαμπάνιο
εἰσὶ διὰ τὸ μέγε
τούτων τὸ μέγεθ
καὶ Ρουμουνίας
πάντως δόξει τῷ
τῆς Βασσαραβία
δυτικὰ πεδιὰς, ὧ
νοι ἠκούσαμεν· ὁ
καίτοι εὔγειος κα

λὴν καὶ πίονα
τειρα μᾶλλον
καὶ δρυμοὶ,
ὁρῶνται ἔν
ἠκούσαμεν
Λιὸβ καὶ μέγ
γεωραχίαις σ
καὶ ἀπὸ Μό
κατάβασις.
φάνεια τοῦ
γραὸς, ἐσχημ
σὸν πρόσωπο

Πο

Ἐκ Μπο
τῶν ὀχθῶν
ἀλλήλαις, κα
Ἐς, καὶ μίαν
καὶ μητρόπο
διὰ τὴν θέσι
πεδιάδα, καὶ
τῆς Εὐρώπης
πολιτικὰς κα

ὠφελείας· ἐκ ται
ραντες, καὶ δια
τὸν Τισσὸν, εἴδ
ποταμοῦ χειροτ
Μολδόβη πολλο
λόφοι εἰσὶν ἴσως
ἡμεῖς διελαύνον
τους τοὺς λόφο
βλέπειν τὴν νέα
πεποιηκέναι· ἀ
στὶ τὸν Ηρόδοτ
λεῖν δόξαν ἔδει,
λεῖα τῶν σκυθῶν
μεθα, τούτους
ἄλλων μαυσωλεί
ἁπλουστέρους, ἐ
καὶ σκυθικῆς
ἐσχάτης ἐκ δεισ
ὑπομνήματα·
βαρβαρότητες ἐ
σαν· καὶ Καραϊ
ξενοι ἄλλως ὄντε
μένους κατεβίβ

χρηστηρίοις π
μεν οὐ παντα
τὸ Ες οὐδεὶς
νέου· περὶ δὲ
που ὁρῶνται·
καὶ περὶ Μπέλ
καὶ διαβαίνον
θμήσαμεν πά
τους ἀλλήλων
ραμείβοντες τ
δομεν ἐν Βασ
τοῦ τόπου τριο
ράδην δὲ σπα
ἢ τρεῖς. Ἀπὸ
ἕνα μόνον ἢ
ὥσπερ καὶ ὁ
Προύτου Μοῖ
λου τινὸς βασ
Ιδοὺ ἃ καὶ πε
ἱστορίας φησί
Επεάν σφ
γμα γῆς μέγα ὀ
μὸν δὲ τοῦτο

τὸν νεκρὸν κατ
τὴν δὲ νηδὺν ἀν
θεῖσαν, πλέην
θυμιήματος, κα
ἀνήθου συνεῤῥα
ζουσιν ἐς ἄλλο ἔθ
ται κομισθέντα
περ οἱ Βασιλήϊο
τάμνονται, τρίχ
νας περιτάμνοντ
ταμύσσονται, ὀ
ὀϊστοὺς διαβυνέο
κομίζουσι τὸν νε
ἔθνος τῶν ἄρχου
τοὺς πρότερον ἦ
περιέλθωσι, τὸ
ἔπειτα, ἐπεὰν θ
κησι ἐπὶ στιβάδο
ἔνθεν καὶ ἔνθεν
νουσι, καὶ ἔπει
Ἐν δὲ τῇ λοιπῇ
παλλακέωντε μία
σι, καὶ τὸν οἰνο

ἱπποκόμον
ρων καὶ ἵππ
ἀπαρχὰς,
δὲ οὐδὲν οὐδ
ποιήσαντες,
ἁμιλλώμενοι
στον ποιῆσο
νου, λαβόντε
ἐπιτηδεωτάτ
νητοὶ δέ οὔκ
Ἀλλ' ἀπάνθ
σασθαι, καὶ
γοντα, ἄλλω
δὲν ἐς τὴν πρ

Ταῦτα μ
ἱστορεῖ, καὶ
νῦν ὁρωμένα
τότε περιστά
συμπεράνσει
ματικῶν τις
λόμενος ἐκκλ
τις τῶν τοιο
χωτο, ἐργάτ

λεῖν τὸν λόφον
οὕτω τὸ δάπεδον
ἐκκλησίας. Ἤδη
περαινόντων, νε
αὐτῶν τοῖς ποσὶ
μενος, ἐς βάθος
ξύλων τοῦ ὀρύγμ
καὶ βίᾳ ἐνδόντων
γήσατο, ὑετοῦ ἐ
ὑπὸ τοῦ ὕδατος γ
τοῦ ὕδατος ἐσρο
θεν ὑπονοηθέντο
Ἐπιθυμοῦσι δὲ
τὰς διαστάσεις τ
ξύλα διασώζοιντο
γματι εἶεν, φιάλ
περιττοῦ καὶ ἀθ
τοῦτο ἡμῖν ἐρωτ
τώμενοι ἀπεκρίν
θρωπείων ὑπὲρ τ
σηπότων στημόν
ὁρῷτο, καὶ ὅτι τὰ
χοντός τινος εἶει

λάγγων μήκεσι
πατροπαράδοτ
νοις, ὅτι οἱ ἐξ
ρας τῶν λοιπῶν
λων φάλαγγας
τῷ ὀρύγματι
χνους ὠνόμαζο
μεθ᾽ ἂν, ἀφάρ
σθαι τινὰ λόφ
τοψεὶ οὕτω κο
στήμονας καὶ
ἐν τῷ ὀρύγματ
λοῦ ἀκίνητα,
θεν ἄσκαπτα
φέρειν τὰ βεβο
ταχοῦ γῆς καὶ

Πρὸ τεσσ
ὑπονομῷ τοῦ
ρόμοιον λόφο
ἀνακινοῦντα,
ἤξαντο ἀργύρο
τα. Τὰ μὲν
οὐδὲν ἕτερον β

κτηματικὸς τοῦ
ρον, ἀργυρίου
ὑπετόπασε, ὥσπ
μένοις κέρμασι,
γμα τεκμαιρόμ
οὖν τοῦ τόπου β
βης ἢ κακκάβη,
γλυμμάτων καὶ γ
στέφανος χρυσοῦ
ὄμματα, ἅπαντ
ἐξειργασμένα.
ἀργύρου, ἐξηκον
τοῦ δὲ χρυσοῦ,
ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ
Ἀλλὰ ταῦτα μόνο
ἄττα· ἀλλὰ τῶν
λίαν περιμένειν,
καὶ ἀνερευνῶντα ἐ
δίαγε, οὐδ' αὐτὸ
τα τὰ εὑρεθέντα
κράτορι Ἀλεξάνδ
Πετρουπόλει ἰδεῖ
ἀρχαιότητος.

Ἐν τῷ Ρου
στοβίου παρισ
τος τοῦ Ἀλεξα
τινὲς ἀνασκάπ
ἦν δέ ποτε ὁ τ
ητον λόφον ἢ χ
Φωραθέντες
εὕρημα οὐκ ἤδ
νόμενον, ἐκο
δρῳ, καὶ οὗτο
τούρκων. Ει
μευθεῖσα ἐν τ
δράμια τουρκι
σχῆμα δὲ εἶχε κ
τὸν πάτον στε
χείλη πλατυτέ
μοι ὁ ἰδὼν αὐ
ὑπέτρεμε σαλε
τοιοῦτον ἐκ κ
τυγχάνουσα,
χρυσοῦ μαλακ
πρὸ πολλοῦ πό
πόῤῥω, ἀνασκ

—

λόφος ἦν πρότερο
ἀνθρώπεια καὶ κ
ἆρα σκυθικὴ ἢ φι
τα σκυθίζειν καὶ
ὀστᾶ τὰ ἀνθρώπ
πειον οὐκ ἦν, ἆρα
ἐν τοῖς σκυθικοῖς
ζῆν ἐνταῦθα ὑπὲρ

Ορυκτὰ

Η ὀρεινὴ τῆς
λῶν καὶ παντοίω
ἤδη καὶ πρὸ τοῦ
πολύχρυσοι γὰρ,
σοι, καὶ ἀλλαχοῦ
πης πολλῷ τοι π
ἐών. Η ἄρκτος τ
θια ἀναμφιβόλως
ἐν τοῖς πάλαι χ
Κολομβικῇ, οὗ
χρυσὸν ἐπιπόλαι
εὑρίσκειν, καὶ μ
οἰητέον τοὺς τότ

φιλαυτίας τὸ π
σιν ἡμῖν τῷ χ
μεῖζον καὶ δυ
σοῦ ἀνακάθαρ
λὰ καὶ οὗτος ὑ
καλοῦμεν καὶ
ἐμεταλλεύετο
ἐκ τῶν ἐν τῇ
λαι Γαδείρων,
των, καὶ μέγα
των. Τὸ δὲ
ναβικῶν καμπ
βρικῆς χερσον
Δαϋτζλὰνδ ἢ κ
θεν ἢ διὰ τῶν
ἐκεῖ αἰτούμενο
ζετο· οὐμὴν
ἀδριατικοῦ πο
σιν, ἐν τοῖς το
τὰ γὰρ μυθολ
ἐν τούτῳ τῷ το
τως δηλοῖν ἐοί
κεῖ Στράβωνι,

νων, ἢ ἄλλως κα

Φαέθοντα καὶ

μένας κατὰ τὸν

γῆς ὄντα, πλησί

νον, καὶ τὰς ἠλ

τοῦ Πάδου, κ

οὐδὲν γὰρ τούτ

ποις. Ουμενου

τοὺς πάλαι σκ

οὐδὲ περιμένειν

ἐκ τῶν μεσημβρ

σθαι μάθημα.

τῶν ἐξ ἔω βαρ

λέγω, τὰ τῶν

παρὰ πολὺ καὶ

τοῖς μετ᾽ ἐκείν

χη τῆς ἱστορίας

ἐκείνων τῶν με

καὶ τὸ ἤλεκτρον

μῦθοι καὶ πλάσ

πων τὰ περὶ τού

πάλαι σκανδινα

νατοι ἐσόμενοι,

νων ἔλεγον· τ
μεῖον ἢ βαρβ
ἕτεροι σωρηδ
καὶ συνοικίας
φρονίμως, ου
ροῦνται, φήσ
οἰκοῦντας καὶ
βάρους καὶ τῇ
νοιαν ὀρθὴν ἔ
κρίνομεν, και
τερον θεωρήσ
σομεν ἡμεῖς
ρων παρὰ πᾶν
ροῦμεν. Ουκ
βαροι, καὶ οἱ
δὴ οὐχ ὡς πίθ
τῷ ὀρθῷ λόγῳ
λουσι. Ταῦτ
παιδευμένων
νων φρονήματ
ἀκοσμίας, τ
κοσμεῖν τὸν
αὐτὸν τούτου

Πρὸς δὲ τῷ
νίας ἔχει καὶ ἄρ
ὑδράργυρον, μό
ἤλεκτρον, χάλκ
ψον, ὀρυκτὰ ἄλ
νὴν εἶναι τὴν
τῇ Εὐρώπῃ τὸ π
Ταῦτα πάντα
χικῇ Ρουμουνίᾳ
σαν, κατὰ τὸν
πείῳ τοῦ Πελεγ
καὶ χαλκία τὴν
μυριάδας φιορι
καὶ ἐν τῇ Μπά
κῇ Ρουμουνίᾳ
τῶν ὀρυκτῶν ἄλ
ἐν βάθει πολλῶ
μεγάλοι, ὑποζυγ
μένων, μεγάλη
ραν τοῦ Τύρα
σταντινούπολιν
τραν ἰδεῖν ἐν
ὄρεσι, ἀλλὰ καὶ

στα. Ταύτ
οἱ κάτοικοι
ρὲστ καὶ Ες,
ἐν ταῖς κωμο
καὶ ξύλοις τι
στρωσίαν λί
πρωτευουσῶ
βρινῆς Ρουμ
ται, καὶ οὐ
λου, αἵτε κα
λεις καὶ αἱ κ
καὶ δυσέλατο
μῶνος, ὅτε
οὐκ ἔστι, τὸ
τέρους βορβό
ρὸν ἀπολιθῶ
τρας ἐς ὁδοσ
ἀμελεῖται ἐντ
ἡμίσειαν ἐν
μια, ἀλλ' οἱ
πάντη ἐς ὁδο
θραυστοι οὔ
εἰσὶ κογχοσυ

Αλλὰ περὶ ὥρας
Ες παρὰ τὴν κα
μιόν ἐστι λίθων
σκληρῶν δὲ καὶ δ
Ελλάδος μάρμα
λίθοι ἐς ἄλετρον,
λαὶ ἐξάγονται ἐν
τούτου μυλιτῶν
τοῖς μέρεσι τυγχ
ὑπὲρ Προῦτον σ
χῶν θαλασσίων
σῶν τρόπον τιν
ὑπὸ τῶν ἐν αὐτ
ἐν αἷς καὶ Αμμ
ταῦτα ἐστὶ τῶν ἐ
στων ὑδάτων.

Περὶ τὴν κ
ἐστι τὸ εἶδος τῆς
χαλικογῆν ὀνομά
τοῦ παραῤῥέοντο
ἐστὶ κατάστρωτο
ἧς διὰ σφοδροτάτ
λος γίνεται· τήκετ

πλείων πότο
καὶ τόσον δ
λίον ἔλασσο
λίον, ἤγουν
τον στερεωτ
καὶ διαφανε
τάτη. Εστι
ἀγγεῖα, πλὴ
ἄλλοις ἀνέπ
Μολδόβης εὐ
λὰ ἀπολελιθ
φορτισμένας
καὶ φίλος ἡμ
ἕλκον πολλὰς
ρήσατο. Σ
μεταβολῶν.
τῷ ὑπονομῷ
τὰς οἰκοδομ
ρίων ἐν ποτα
δὲ καὶ ἐκ πώ
τρου εὐπορεῖ
ἐξ ὧν εἴδομεν
ταμῷ. Μποζ

κτρου, συμπαρ
ρίοις, καὶ ἐδόθη
Μπουκουρὲστ,
σωλήνιον κατεσκ
ἐν τῷ Σιρέτῃ ἠλ
δύο ἀκροζώνια ἦ
σαν, ὧν ἑκάτερο
εἶχε, καὶ σχῆμα
γυλόμηκες, καὶ
τῆς Προυσσίας.

Φυτὰ Ρου

Βαθύγειος
ἡ χώρα· διαβάσι
βου διὰ τοῦ Ρου
τῆς Μολδόβης μ
πάσας τὰς ἀγορο
δόβης περιελθοῦ
σπανιώτερον, ἐκτ
χλήκων καὶ ψήφω
κῇ πολλῶν λιθίσκ

ἣν οἱ χυμικοὶ
δομεν δὲ πολ
γεωργοῦντα
βαθύνοντας,
ἐκ τοῦ βάθου
ὑπὸ ὀργυιὰν
Σημεῖον δὲ τ
τητος τῆς γῆ
πρισιν ἀγνοε
οὐμόνον τῶν
πων καὶ τῶν
Ταῦτ᾽ ἄρα κ
ἀρίστη, καὶ
καὶ οἱ ῥουμο
γὰρ βοῦς πολ
χοίρους, ἀφ᾽
γάλη τοῖς πέρ
λιάδες πολλα
χονται. Βοι
ἐς τὸ Δαϋτζλὰ
ἐς τὰ πέραν
Κωνσταντινο
βοῶν, καὶ π

τὴν ἐστραϊχικὴ
γυορίαν· ἵπποι
Τρέφονται δὲ ἔ
οἱ αἰγύπτιοι κα
δων ἐπιμέλοντα
όνων, καὶ ἐπικε
τὰ πέραν τοῦ
Ρουμουνίᾳ οὐκ
οὐμὴν οὐδ᾽ οἱ

Πλήθουσι
νων καὶ πτην
νησσῶν, καὶ τ
κας μὲν οἱ ῥου
δὲ ἑτέρων, ἰνδ
ται, ἀπροσφυῶς
διὰ τὸ ἀνόμοιο
τὸ ζῷον, καὶ δ
πρῶτον ἐλθεῖν
ἐκ τῆς Ινδίας,
θέντα νέον κόσ
λον ὁ ὄχλος τῆ
ἔτι καὶ μελεαγρ
χρείας χάριν κα

τὰ πτερὰ χρή
καὶ μυιοσοβῶ
Ϛέρους ὀχληρο
νον τοῦ πολλ
πλουσίων καὶ
τῶν ἡγεμόνων
ἐκτόπως περὶ
καὶ τὰ καρυκε
τὸ ζωδάριον·
ἡγεμονικὰς κο
δάζουσι· καὶ ὁ
αὐτὸ τὸ ἔρκοσ
οὗ περ ὑπερίσ
σφερόμενον ψ
τοῦ, τὸ λεγόμ
Τρέφουσι δὲ κ
σι τῶν ἡδυσά
ριστερῶν ἕνεκ
καὶ εἶδος ἀλεκτ
αἱ ἐγχώριοι·
τὸ ζῷον διὰ τὸ
Ἀγαθῆς
καὶ ἀμπέλῳ,

τα καὶ τὸ ψύχο
Μολδόβης καὶ Β
ρέτου ὑπὲρ τὸν
αὐτήτε οὐ τελεσ
παίνεται, διάτε
ἤδη ἐν σεπτεμβ
καὶ διὰ τὰς ἐν Θ
λυομβρίας ἐνίοτ
πολλοί εἰσι, τιν
κουστοι, τὸ Ου
στα δὲ τὸ Κοτνο
γείοις φυλαττόμ
τὸ χλοερὸν ἢ πρ
ἡδίων καὶ κράτ
δὲ οἶνος, ἐκ μὲ
ἐς Αρδέλιον, ἐκ δ
χικὴν Μολδόβαν
τὴν Ρουσσίαν.
μῶνος κατορύττ
περ καὶ πρὸ τῆς
ἐποιεῖτο· δυσχε
φυτὸν δύσριγον
χειμῶνος ἐν μεγο

περιφερομένου
χυμοῦ, τοῦ ζ
αὐαίνεται καὶ
δὲ τοῦ Ακερμὰ
νει ἡ ἄμπελος,
τρυς ἡδύτερος ἐ
μουνίας. Ηο
Ρουμουνίᾳ ἄμ
ὥσπερ εἴδομεν
τότε ὥσπερ καὶ
καὶ τὸ σκυθίζε
τοῖς ἕλλησι τέτ
μουνίζειν ἢ ἐπ
ῥουμουνίζει δὲ
ἄρχοντα γὰρ ἰδ

Ξύλινοι δ
ὥσπερ μῆλα, κ
μάσκηνα, κερ
εἴδη, πλῆθος ἀ
ἐστὶν ἰδεῖν δέν
τους φύουσι,
δαπὴν ἀξιόλογο
κυδώνια, φύον

τῇ ποιότητι πολ
πονται, πλὴν τ
κυδωνίων ὑπερφ
Θαι ἀμελοῦνται
Ἐξάγεται δὲ καὶ
ρου καὶ κρεωτάρι
καὶ ἐς Κωνσταν
ρίχη κἀκεῖ καὶ
μέλι πολὺ καὶ
φασίολοι καὶ πι
καὶ ἄνισον, καὶ
ἔλυμος καλεῖται
χρου διενήνοχεν,
ἐς φόβην ἀποχεῖ
ὅσα γε καὶ ἡμᾶς
ἐνταῦθα. Πρὸ
ροι σίτινοι καρπ
βρινὴ Ρουμουνία
νουπόλεως ὀνομα

Καλλιεργοῦν
Ρουμουνικῷ ἀγρ
καὶ πέπονες καὶ
ἢ ὡς ἂν φρανσίζ

ὀνομαστὰ διά
τητα· σωροί
τοιούτων καρ
γοῦνται δὲ ἐν
ὡς κράμβαι, σ
κοὶ, σεῦτλα,
λαι, ῥάφανοι,
θῶν, ποῶν ὧν
μακροῖς καὶ κ
ται, ἐπιγειοκ
ρακέωνται, ἢ σ
ὡς ἂν ὁ μήκι
χερσὶν αὐτοῦ,
ἐπιλαβόμενος,
λόκαυλος γίνη
καὶ σκολιὸν εἶδ
δη καρπὸν φέρ
δονίσιον, ἢ πε
χνου, τὰ μιν
τε σικυώδη τὸν
γύλον καὶ πλα
ὡς οἱ πέπονες·
καὶ ἐν κήποις

γειόκαυλοι καὶ
τρεῦλα· καὶ οὐ
ραῖς τοῦ Βουκο
ἀγκαλίδα ὅλην
σέλινα, ἅπερ ἐν
μάτως φύονται
οἴδαμεν. Ἀσπ
ρους, οὐ γεωργο
ροις μέρεσιν, ἀ
περιουσίας, ἐν ἀ
ραις. Ἀσπάρα
οἵ περ τοῦ πάχο
ἡμέρων, ποιότε
προϊὸν τῶν μεσ
Μύκητες πολυε
φθινοπώρου, ἐ
ὕλαις, καὶ ἐπὶ
νονται συλλεγόμ
τῆς Πόλσκης ἐν
ται δὲ ἐκ περιουσ
ρον εἶδος τῶν μυ
σὸς, στενὸν, κ
ἔχων τὸ σκιάδι

Υδνα, οἱ ἔτι
μεν φύεσθαι
ἠκούσαμεν· ἴ
στρογγυλόμηκ
ὁρώμενον, λα
εὕρεσιν αὐτοῦ
Λαχανεύε
πρὰσκεται ἔαρ
κλιματώδους
γανώδους πόα
καλεῖ, ὡς ἂν
δὲ (δισυλλάβω
ῥουμοῦνοι, κα
ἡ χώρα. Φύοντ
νως, καὶ θέρου
καὶ τὰς τῶν ῥ
ζουσι, καὶ τὰ
μὲν ἐν ὕλαις δι
ὄντα, διάφορα
Βάτια ἰδαῖα,
ἐν τοῖς ὀρεινοῖ
ἑτέροις εὑρίσκ
ῥουμοῦνοι καλ

τοις φυτεύοντα
αὐτόματοι ἐν τ
βερβερίδες, θάμ
θει, πολύκαυλο
πος, οὗ τὸν ἐρ
ἀναλέγουσι φθιν
χαρωμάτων. Κ
ἐπὶ πρήσει καὶ
πρεκόκκια, καὶ
εὐτυχέσι θέρεσι
καὶ μείζω τούτω
να, τὰ ξηρὰ μό
πωλούμενα, ὥς
τῶν μεσημβρινω
μίζονται. Φυτε
ἐνταῦθα, ὥςπερ
νων ἢ περσικῶν,
διδόασιν, ἀλλ' ἢ
ται, καὶ τὰ φυτ
τῆς ὀφειλομένης
ποιήσεως· τελεσ
τῶν καρπῶν ὑπὸ
λύεται, καὶ τὸ δε

γὰρ ὅπου ἡ φύ
ρος, ἐκεῖ τὰ
τιστεῖ καὶ ὁ ὁ
δὴ λεγόμενον.
Φυέται δ
παλαιοῖς ἀγνο
ἐκ τῆς Κολομ
νεγκται κόσμο
μασθεὶς οὕτω
θη, ἢ ὅθεν π
τερον κόσμον
ὥςπερ τὰ κοιν
τοῦ τινος ἐκ
σολάνων τοῦ
τλιζάνα ἢ μιντ
παρὰ ταῖς ὁδο
κοπικρὰ, ἢ π
Λέγομεν δὲ,
λοκασία τῶν β
ἐστὶ πόα, εἶδο
ὀνομάζει τὸ φ
ἡδεῖαν ῥίζαν τ
ἑψομένην καὶ

κοινῶς κολοκάσι
ἐδώδιμος, οὐκ ὀ
εἴδους τοῦ ἡλίου
ἀνθηλίου. Οργ
λος σχεδὸν ἡ πόα
μεῖον τοῦ τοῦ ἀ
δες, περιστεφὲς
τες τοὺς ἡλίους
πους· ἔτι δὲ καὶ
μαΐου ἐς Αρδέλ
ἱκανὴ ἐξαγωγή γ
μέρος τοῦ λαοῦ,
πατέρες καὶ τρο
καὶ ἀγνωμόνως
περιφρονούμενο
λέγω, τρέφοντα
μάσσοντες ἐν
ἐῶντες ζύμη ζυ
πλάσσοντες ἄρτ
μώματος, οὐδὲ
ἐν ἰπνῷ τιθέμεν
ἔχοντες· ἀλλ᾽ ἐ
κακκαβίῳ ἢ ἀπ

ὑπὲρ πυρὸς, (
στημόνων πρ
ἀπηωρημένῳ
τορύνη κυκῶ
νην καὶ ἐδώδ
τροφὴν αὐτο
τῇ χώρα ἐπι
τοῦντας τὰ
λυομβρίας, κ
τοικοι τῶν ἀ
γινομένης,
νιον πρᾶγμα
τῖνος ὁ Μαυ
μουνίδα γλῶ
τῆς ἰλλυρίδος
ϊον ἐς τὴν χώ
τηρίαι ἐντεῦ

Τὸ δὲ μ
Κολομβικῇ εὕ
ἐνιαυσία, ὀρ
λῳ καὶ ἐν τοῖ
φυομένῳ αὐ
πόα, καὶ ἐκ

βλαστάνοντι, γ
οὗτος, διειλημμ
καὶ ὁμοιόφυλλο
καὶ ἡ καρύα, κ
θος, εὖ μάλα δ
λεα ἄνθη ἐκ τῶν
προσανέχουσι. τ
λαμψᾴδει δὲ ἔξωθ
σπᾶσθαι ὑπὸ τῶ
Εστι δὲ τὸ θῆλ
ἢ σπαθοθήκη,
κλείουσα κωνίσκ
μακρῶν ἰνῶν,
καθόλου δὲ οἱ
σι, φύονται, κ
θοθήκης ἐπὶ πο
πόῤῥωθεν ὁρᾶσ
παραβάλλεσθαι
τῶν πάππων, τ
λυπάππου ἠλακ
θεν ἐκ τοῦ ἄῤῥ
τιούσῃ γονίμῳ
καὶ πρὸς ἑαυτὴν

ἐστὶν ἡ τῶν
φύτρα ἑκάστ
ἐξ οὗ τὸ νέο
τῆς μητρὸς
κύψει, συλλα
οἱ συλληφθέν
κατάπυκνοι
ὅσοι καὶ οἱ κ
σι. Σκέπασ
κάτην, ἀπεί
τοῦ αὐτοῦ φ
ἢ ἐφελκομέν
ὀχείαν, εἰ βο
ἡ γαμικὴ ἐπ
κύησις, καὶ
τα, καὶ ἥσπ
Βαμβαξ
ἡ βύσσος τῶν
δρον τοῦ Θε
ὡς μῆλον ἐαρ
ὡραῖον ᾖ, ἐ
ρειν τὸ ἔριον
νουσι· τὰς μ

—

τελεστῦτας. Επ
Ηλυδι ἐσπείρετο
το ὁ Παυσανία
σῦκα καὶ ἐλάαι,
σήσαμον, καὶ κά
πιστάκια καὶ πι
ζίζυφα διὰ τὸ δύ
ρου δεόμενα κλίμ
τῆς ἡμετέρας Ελ
ταῦθα εἰσάγεται
μουνίας διὰ τὸ δ
δὲ ἢ μορέαι, αἱ
γον γὰρ τὸ μέλο
ἐνταῦθα· ἀλλ᾽ ἡ
ὅ,τι μὴ πάρεργοι
θρώπους πολλοῖς
ἔνεστι.

Δ

Δένδρα δὲ ἐι
σι πρότερον ἢ νῦν
ἑῴοις καὶ μεσημ
τὰ δι᾽ οἰκοδομὴν

ὀξύαι καὶ μ
μελιῶν συλλε
πονται, καὶ
δαμνοι πλα
μνοι καὶ οἱ
ἐλάται, πίτυ
ἢ στροβιλοφ
τὸ κλίμα ἐ
ὅλους ἐξ ἐλα
Μολδόβῃ, ὅ
δρα· καὶ ἔδο
ταῦθα μόνοι
που εἴδομεν
ὑπὸ τῶν βοτ
γραμμόφυλλ
φυσιν τῶν φ
ἤγουν ἐκ μιᾶ
να φυλλία.
τὰ φυλλία τῆ
λα τινῶν εἰδ
μέλι πήσσετ
καὶ συλλέγετ
μιν ἔχει καθ

να· φύονται ἔτι
καὶ ἰτεῶν πολλὰ
κοινῶς λεγόμεν
μπέτουλαι, τά
μενα, καὶ τὰ λυ
ὧν καὶ πίσσης ε
δρυμοὺς τούτων
οὐκ εἴδομεν· ἔτι
μοι, μέσπιλοι,
ποῦρνα, ὧν τὰ
τοῖς καπνίζουσι
τις ἐκ τούτων ἐς
Καστανέαι ἄγρια
μουνικοῦ ἀγροῦ
σι τῆς Μολδύβη
τεραι, καὶ τὰ κ
Διὸς τὸ πάλαι ὦ
βρινῶν καὶ παρα
ται. Αγριαι μηλ
ἀχράδες, ὄαι, π
καὶ ἀμπέλους ἀ
νας εἴδομεν. Α
μεν, καὶ καρύω

νεται. Λεπτ
εἰσι, ἥμεραι
ἐν Μποτοσιὰ
καὶ τὰ λεπτο
ραποντίων ἐν
δὲ ὁ στολισμ
καὶ πηγῶν και
τρυφηλοτέραν
τριβὴν τῶν σκ
τῶν παρεχόμε
ται, οὐδ᾽ ἐρε
ῥηξίφλοιοι κό
μαροι, αἱ ἀ
οὐδὲ πρῖνοι, ο
Υν τοῦτο
τὴν Φρυγίαν γ
σῃ, ὥσπερ κο
εἴδη μὲν οὐλακ
πρινος, εἴδη
καρπὸν ὅμοιο
νῶν εἰδῶν μόν
Παυσανίας εἶν
νοκόκκιον. Τ

στοῖς τῆς πρίνο
νισταμένη ἐν σ
κταίναις τοῖς ῥο
θροῦ ὑγροῦ οἷο
ἄλλο ἐστὶν ἢ πλ
βρύων, κυημάτ
μένων καὶ τρεφ
φλύκταιναι τοῦ
τραι πως καὶ φ
ζωδαρίων, πρὶν
πτιλωθῆναι, συ
τικὴν ἀλέαν ἡλ
συλλεχθείσῶν οὗ
ὕφια·) καὶ ἔπειτ
πόροις πολλοῦ π
ἐγὼ ὢν ἔτι, συνε
γείας χάριν ὑπὸ
πρινοκοκκίου χρ
πόριον. *Εν Πε*
ται καὶ ἐξάγεται
ραθαλασσίαις τῆ

Ουμενουν, ο
λωτοί· κελτίδα

δένδρον· οὐδ
οὐδ᾽ οἱ ὡραῖο
ἐλελίσφακοι,
φυλλα σπάρτο
τας πολύχρησ
οὐδὲ κολυτέα
τὴν ἀείφυλλο
τὸ ποικιλόκα
οὐδὲ τὴν γιγο
φυλλον νάρθη
ἢ κυπαρισσοε
λεῦκαι, ἡ στο
τῆς Ελλάδος,
στατ᾽ ἂν ὀνο
Τοῦ παρελθό
παρατυρίας κ
μεν τρεῖς πο
ρους. Νῦν
ἀνθρώπων ἀρ
νους ἐν Βιέν
Δαϋτζλάνδ, κ
σης, καὶ κοι
καὶ τῶν ἑτερ

ἀλλὰ τὸ μεγαλοπ
καὶ τὸ ὑψίκομον
Ἑλλάδος οὐχ ἔξω
ἀπροσφυὲς καὶ
παρὰ τὸ ἐς ἄπ
Τεκμαιρόμεθα
σίοις καὶ ἐν Βισ
καὶ τὸ τοῦ εἴδου
κεκτημένων, τρ
διαμενουσῶν.
ὁδὸν ἔξω τῆς πό
πλατάνοις νέαις
φυῶν καὶ μακρ
ἃς μικρὸν ἀνωτε
μάσαμεν, πολλα
λὰνδ καὶ ἐν τῷ β
ράδην καὶ κατὰ
γον τῆς πλατάνο
ἐκ τούτων περιζω
ὑπὸ σφᾶς περίπ
θέρους ποιουμέν
τοῦ, πάχους τῶν
μένων. Βαλερι

τι φοῦ ὀνομά
μαίυλα, ἑκάτ
πλῆθος ἰδεῖν ἐ
βαλεριάνης κα
νας δὲ, πόας
ἀμπελοφύλλου
τρικῇ καὶ τούτ
κήποις ἑωράκο
στελέχη καὶ ἀ
δάφνας. Εστ
πινίας ἐν κήπο
λοις· καὶ που
καθ᾽ ὑπερβολ
ἑνὸς μόνου δε
ἐστιν ἡδείας
τικῆς ὀσμῆς
νεῶν δὲ ἢ ψευ
δρων, καὶ ἐς μ
τρὶς τὰ πέραν
ἤρξαντο φρο
σπείροντες.
τοι ἐκ τούτων
ἐκ Βυζαντίου

σθέντων ψευδοκ
λας πόλεις καὶ ἐς
βραχυστέλεχες κ
ἴασιν, καὶ ἡ συ
καὶ κύπροι καὶ
μνοι ἑκάτεροι β
ἑνὸς μεγάλου μί
κροὶ ἐκφυόμενοι
στοι, μονοπέτα
θήλια ἀνέχουσι
βολίαν, τὸν κα
λανες καὶ ἐμπύ
νιστὶ, ἣν οὐκ ε
ῥᾶβδοι, φύεται
νίας, καὶ ἔστιν ἡ
οἰόμεθα. Ἰσως ἐ
νοῖς καὶ ἡ τὰ π
Η Βασσαραβία
ὁ γὰρ πυρὸς ἐν
ἀποδίδωσι· καὶ
καὶ καλλίους πέρ
Σιρέτου ἐν τῇ ἀ
πλέον ἢ τριπλάσ

Ζῷ

Ζῷα ἄγρι
κτοι τοῦ μεγά
κροῦ κοινότερ
περιάγοντες ο
καὶ κωμοπόλε
πεσθαι ποιοῦ
ποιμνίων λυμ
λαγῶν πλῆθος
ἐς τὸ Δαΰτζλὰ
ουροι. Τὸ π
ἦσαν καὶ ἵππο
μὲν πλείους ἦσ
δόβης κεφαλὴ
νιον τὸ ζῷον
Δαΰτζλὰνδ.
Ιστρου νήσοι
ἐνιδρύδες καὶ ἐ
νῶν δὲ τῶν π
ὑπὲρ ἑλῶν, κ
ναπῶν καὶ πεδ
ρων, καί τινα

—

ται ἐν τοῖς πεδ
πλείω εἴδη ἄγρι
ἔτι γένη ἄγρια π

Πρῶται ἐκε
μέγεθος· εἰκοσ
να, πτηνὸν παι
ἀτίθασσον· ἀγε
γάλαι· περιστε
πλῆθος ἀπίθαι
σκεται· ὄρτυγε
γουστον καὶ τὸ
τραι· γεροῦνκαι
τας ὀνομάζουσι
ὀρεινοῖς περιϊπ
φάτται ἐν ταῖς
σκολόπακες καὶ
στα τοῖς λίχνοι
χλαι, ἀγέλαι μ
τρυγητῶν ἀμπ
σαι, κόρακες,
θίων, σπίνοι,
νων πελαργῶν
κῶν καὶ τούτω

ὀνομαστὸν ἐ
κορωνῶν ἀγέλ
ἀεὶ ἐν ταῖς πόλ
φη ἔχοντες, κ

Ἰχθῦς χο
καὶ οἱ ἕτεροι
πλῆθος ἀπίθα
τοὺς ἀπὸ τοὺ
Ἁλίσκονται γ
ροῦναι, ἃς οἱ
ζον, καὶ τὰ τα
ἐν τοῖς παραμ
ονται τινὲς κα
Ρασκόβου κωμ
Σορόκης· ἁλι
ἐν ταῖς ἐν ἀρισ
ματος τοῦ Ἰσ
ἰχθὺς οὗτος
ἁλιευομένων
καὶ ἐπέκεινα
τητα περισπο

οἱ ὁμογενεῖς αὐτ
δεις ἰχθύες, πάντ
καὶ περισπούδασ
λέγω, ἣν ἐστουρ
ζουσιν, ἕλκουσα
στου ἀντακαίου
καὶ ἡ πεστροῦγ
Βίζᾳ, καὶ τρεῖς
τῆς ῥάχεως, δύο
στην ἀπὸ τῶν βρ
καὶ καθήκουσαν

Τὰ δύο εἴδη
σκονται μᾶλλον
ῥοποντίῳ λίμνῃ
σόψαρον καλοῦσ
γὰρ καὶ ἐν Εβρῳ
κην, ὡς ἠκούσαμ
στη οὐ πλέον τῶν
ἔχει κιτρίνην.
γένους εἰσὶν, ὅ π
γοι καλοῦσιν· κ
ἀντακαῖοι.
ἰχθῦς, ἐξαιρουμ

σκονται καὶ ἐν
ἐκδιδοῦσιν ἐς
μικρὰς οὔτε
ἰδεῖν ἠκούσαμ
Μαιῶτιν ἀνα
λειαι· κἀκεῖπ
τὰ ὠὰ, αἱ δὲ ὁ
λυς, πρὶν ἢ τε
τεκούσας ἐγκο
προϊέμεναι, τ
νουσιν. Αυτ
τινὲς γὰρ ζωο
φορα δὲ πάντη
ζομένων ζώων,
στος, ἐν ἑαυτοῖ
δελφὶν δὲ καὶ φ
νοσοῦντος ἢ κ
στος δι᾽ εὐοσμ
μένη ἄμπαρις
λάρδος καὶ μα
κήτη, ζωοτοκο
μίσγονται πρὸ
καὶ θηλάζουσι

—

θεν μέν εἰσιν ἰχ
ζῶα ἐν δέρμασιν
Εκμαιευθεῖσ
μοροῦναι, ἐξέρχο
γεραιτέραις πᾶσ
τον, κἀκεῖθεν ἐ
Διὰ τοῦτο καὶ
κιμμερικῷ βοσπο
δίως ἁλίσκονται,
νος· ἁλίσκονται
ἀνωτέρῳ ποντολι
πως τῆς ἐς τὸ στ
δὲ ἐς τὸν Ιστρον μ
καὶ χάουζεν δαῦτ
Βιέννῃ τὸ μορού
ἀλλ᾽ ὀλίγισται μ
πλείους μέχρις
χρι Βιδινίου, καὶ
μεταξὺ Μπραΐλ
Κελλίου νήχοντο
τοῦτό ἐστι τὸ π
Σπάνιον δὲ πρᾶγ
ροις στόμασι τοῦ

Τινὲς δὲ ο

μορούνας τὰ

ἑπομένως τὸν

σιν γίνεσθαι,

τοῦ περιτυλί

κῆς ζωῆς ἀρχ

νήχονται, τε

τῶν μουρουνώ

ἐν Γαλάτζ.

θόλου καὶ ἔ

ἀνανήχονται

ὠῶν ἀπόθεσιν

ῥάων τοῖς νεο

τυγχάνει· πο

ογνοβόροι ἐν

πρόνοια αὕτη

ἔμφυτος ὑπάρ

γὰρ πολλῶν π

μαθεῖν δυνη

φαίνονται, ἐ

τῇ Μαιώτιδι

δια, οὐχ ὅτι Μ

ἀλλ' ὅτι ἐκεῖ

σθαι ἠκούσαμεν
τραῖα τὸ μέγεθος
ναι ἄνω που τοῦ
Δράβα ἢ τοῦ Τισ
Τὰ ὠὰ τῶν μ
ἀντακαίων ἰχθύω
νεωστὶ ἠλατισμέ
καταναλίσκονται
κτὰ ὠοταρίχη „τ
χαυγιάριον ὀνομ
μέρη τῆς Εὐρώ
δὲ ἐς τὴν Ελλάδα
νεται ἀξιόλογον,
αἵ περ ἐν τῷ Βόλ
ἔτος ἁλιεύονται, κ
ρούνῃ ὠὰ ὑπὲρ τ
τὰς ἑκατὸν καὶ
δὲ μάλιστα τὰ π
μορουνῶν, ἃς ἁλ
ἐν ἑτέροις μεσημ
ρεσι· καὶ γὰρ κα
Αλαυία ῥέων, τ
καὶ ἐν ταῖς ἀγορο

τάριχος κοι
δὲ καὶ κρεωτ
πολλὰ ἔξω τ
λησπόντου·
ριχος ἐκ τῶ
δὲ καὶ τὰ λ
ἰχθύος ὁ Πό
ἴσως θάλασσ
μεγάλοι πο
καὶ ἡμικρόι
του ἰχθύος,
τῶν καὶ λιτ
νων ὄντων,
βίνθου.

Αλιεύοι
ἀνταкαίου ε
βίζαι καὶ τζ
καὶ πεστροῦ
ονται ἐν τῷ
Λιτραῖος οὐ
τεταριχευμέ
τοῖς λίχνοις
στος. Τοῦ

εἶδος ἢ σκρίμπ
σίον θαλάσσης
λοι, καὶ φθιν
δὲ ἐν τοῖς τῆς
ἰχθὺς τοῦ γέν
ρων) παρὰ τοῖς
στὶ ὀνομαζόμε
πολλὰ καὶ βορ
θης ἐνίοτε, ὥσ
ταπίνειν ἱκανὸν
εὑέται καὶ πλ
κράπων ῥουμου
ἐν τῷ Ἴστρῳ κα
ἐν Βασσαραβία
ἀναχύσεσι καὶ
ἀναπληροῦνται
καὶ ἐπέκεινα,
ἰχθύων, καὶ ἅλι
καὶ ἐξαγωγὴ με
κυπρῖνοι ἐς πᾶσ
μετακομίζονται

Εἰσὶ δὲ κα
λαὶ, ἐπὶ τῷ ἰχθ

καὶ γίνονται
τὴν στένωσιν
τῷ ἐν παρεκ
ἱκανὸν ὕδωρ ἐ
κτηματικοὶ
σθοὺς, τὸν μ
εύοντες. Εν
κυπρῖνοι, κα
κυπρίνοις· π
τζαι, ἅς χά
πλατίτζαι, κ
ψαρα, καὶ οἱ
μάνδρα κεκλε
κοῖς ἢ τοῖς λ
εὐάλωτοι, ἐν
θόλου, διασκ
Περισπούδασ
ἀγοραῖς σπάνι
σκεται καὶ ἡ μ
γλανίδων ἢ σ
παρεμφερὴς δ
μα καὶ τὴν δίο
καὶ δαΰτζιστ

θολεροῖς γὰρ κ
ὕδασι, οὐμὴν
καχληκῶδες ἐστι
περ καὶ ἡ ἔγχε
ἰχθύς ἐστι, κα
πως, πρόσθεν
λεπτότερος.

Μιχάλτζαν
ἀνωτέρω πέρκαν
Ἀριστοτέλους) κ
καὶ λιπάνιον ἐρ
γὰρ ὀνοματοθε
ἐπιχωρίαν λέξιν
ἢ, ὅπου καὶ τὸ
ἐκφράζεσθαι δεῖ,
νοούμενα. Πο
τὸν μικρὸν γεωρ
τὸν ὀνομάσας, π
ητὴς ὀνομάτων,
φυλάττω τὴν ἐπ
ἴβηρες οἱ ἑσπέριο
νεται καὶ ἔστι π
ἕτεροι φιλόσοφα

μιμήσασθαι οι
λέξεις δοξοσόφο
ἐξὸν αὐτοῖς κα
χωρίαις λέξεσι
Ετεροι πάλιν
νοῦντες τὰ κύ
ἑαυτοὺς ἀμαθέ

Αλίσκεται
ἔντε ταῖς χειρο
ποταμοῖς, ὅσοι
κυλιόμενον τὸ
τῶν ποταμῶν
τοῖς ἕλεσιν, ὅσ
μενον· καὶ ἐν
τινος κέρματος
Εστι δὲ τὸ μα
φερὲς πάντη τῷ
τούτου λειπόμ
ὡς ἠκούσαμεν
ἀστακῷ τυγχάν
ταμοὶ, οὐδὲ α
κρεως ἔχουσι το
λου ὅπου τὸ ἔ

κων κατάστρωτο
ἰχθῦς ἡδυκρεώτερ
ρας ὁ πολλαχοῦ
ῥέων, καλλιχθύ
τοῖς ὀρεινοῖς ῥ
ἡδυκρεώτεροι. Ι
ταμῶν καὶ τὰ στ
καὶ αἱ λεγόμεναι
ἰχθὺς ἡ μύραινα

Διαπορεῖν δ
ἐν τῷ Ἴστρῳ ὁρῶ
κάραβος ἐν τοῖς
ταμοῖς, οὔτε ἐν
ποταμοῖς, ἐν τ
οὕτως εἴπωμεν, το
τέρων καὶ μεσημ
διαίτη τοῦ ἰχθύ
γὰρ καὶ ἐν τῷ β
ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ
πολύς ἐστιν ὁ ἰχ
ἡδύτατος, ἐκτὸς
ἀηδὴς γὰρ πάμ
στατος. Πέμπτο

πόλει τοῦ ἄνω
θόμεθα εἰ ἔγχ
σι, καὶ ἀπεκρ
τινὸς ποταμί
δείξειν ἡμῖν
ἀλλὰ τῇ ὑστερ
νῳ, ἀπήραμεν
οἱ ὁμογενεῖς,
διαγινώσκοντε
Ἀλλ᾽ ἆρα αἱ
γος, ὥς περ
τοῦ Ἴστρου πε

Ἐν δὲ το
μοῖς καὶ ῥύακ
καὶ τὸ ἔδαφος
στρωτον, καὶ τ
ρα ἰχθύων ἐνδ
καὶ καθαροῖς
οὗτοι οἱ ὀρεινο
ἐν ἑτεροίοις ὕδ
ροι. Πρῶτοι τ
ρος ἰχθὺς ἡ θ
νηχομένη) οἱ

ραι, λιτραῖοι κα
τοι ἐν ἑτέροις ὕδ
τραῖοι καὶ μείζο
λομβικῆς, ἐν ταῖ
τονταλιτραῖοι ὄν
τοὺς πλείους καὶ
βουλομένους, ὑ
ἐν τῷ Ἀρδὲλ ἁλι
στέρων καὶ βαθ
ρων ὄντων τῶν τ
εἰσὶ ποικιλίαι·
συχον τὸ ζῶον.
λόστριτζαι ἔχου
γνώμωσιν ἰχθυο
καὶ οἱ ποικιλίο
ἰχθυολόγων εἰσί
ζους γίνονται
εἰκοσιτεσσαραλ
Ἔτι δὲ λιπάνια
διλιτραῖα τὰ μ
ἕτερα μικρότερ

Ποταμοὶ
καὶ ἑτέραις χώ
σὸς, ὁ Ουγγ κ
μουνίας, Μάρ
Αρδὲλ τὰς πηγ
ων τῆς Μολδό
του, ὅς χωρίσ
νομὸν, καὶ ὅρ
ἐκβάλλει ἐς τὸ
τῷ ἑώῳ τοῦ Αρ
ῥω τῶν τοῦ
Μπεκάζου, κ
ξάμενος πλῆθ
μοὺς, τρέπετ
τοῦ Σιμπὶν πρ
βηρῖνον, τὸ κ
τοῦ καθ᾽ αὐτὸ
σφέρει καὶ αὐτ
Σόμοσις, συγ
μικρὸς καὶ μέγ
μένων, καὶ δι
Τισσόν· Κέρ

τος συντιθέμενος
λοις, καὶ τῷ βόρε
μένων καὶ προσδ
τῷ δυτικῷ τοῦ Ἀρ
χοντες τὸ νότιον
ἀλλήλοις καὶ γίνο
Τισσὸν ἐκχεῖται
προσφέρει τῷ Σ
Ἀρανιὸς, (χρυσο
μαίνει ἡ λέξις), ἀπ
ἀρχόμενος, ἐς τ
Τέμις, ἐν τῷ ἑῴ
καὶ πρὸς δυσμὰς
Ἴστρον, οὗ πόῤῥω
χόμενος ἐξ Ἀρδὲλ
βικὴν, ἐκβάλλει ἐς
τάμιον ἀναμεταξὺ
διασχίζει τὸν ὑπ
ἐκβάλλει ἐς τὸν Ἴσ
τῆς ἐκβολῆς ἀγκῶ
ἀνατολικοβόρειον
ἐν τῷ ἀγκῶνι τὸ
ἐστὶ τὸ νοτιώτατο

Ετι δὲ
τῇ *Δυμποβί*
Ιαλουμίτζας
καὶ δεξάμεν
ἐξ *Αρδὲλ* κα
νομὸν ἀπὸ
πᾶντες οἱ τοῦ
ἐκχύνεται ἐς
γάζει ἐν *Αρ*
πολὺς καταρ
τοῖς διαβαίν
νόμενος δὲ
πρᾶος γίνετο
Ρίμνικον, π
ἔχον· *Μίλκο*
σίον *Φοξὰν*,
ἀνωτέρω πο
καταῤῥέων,
χείμαῤῥος κο
Σιρέτην ἐμβ
ἐξ ἀρδὲλ κατε
ἐκ δεξιῶν ἐκβ
Οἰτοῦζον κά

τῆς Οκὺης, ποτα
ρινοὶ καταῤῥέοντ
τοῖς τοῦ Τροτοὶ
συμμίσγοντες νό

Τὸ δὲ Οἴτο
εἴσβασις (οὐ λέγω
ὁδοῦ ἐς Αρδὲλ, ἐ
γραφικοῖς πίναξι
λήλους ἀντιγραφ
γράφων, καὶ τὰ
ζόντων. Ακμὴ
τῆς Μολδόβης ὁ
σων τῶν ἄλλων δ
γενόμενος, πλήρ
ἐξεταζόμενος.
αὐτόπται ἐγενό
Οκναν ἐλθόντες
τὸ Οἴτοῦζον
μιᾷ τῶν χερσο
εἴπωμεν, διανυ
ἤδη χειμῶνος, κ
ἐξικνεῖτο τῶν κο
ὄμβρου ἢ ὑετοῦ

δὲ τὰς ἀρχὰς
ἐν Ἀρδὲλ, ὧν
ἀπέχει δὲ τῆς
τῆς ἐπ᾽ αὐτοῦ
τοῦ διαστήμ
τες τὸν τόπο
πολίχνιον ἢ
τοὺς ὄν, ἐς τ
γραμμὰς ὡς
ἔχουσι θέσεω

Ταξλέου πο
ἐς τὸ Τροτο
Σιρέτην ἐκδί
νον· Πίστρι
τολικωτάτῳ
χόμενος ἐκ δε
Ντύρναν, τὴ
τὴν Μπύρκα
κατωτέρω ἔτι
ἔτι κατωτέρω
τέρω τὸν Το

---

*) Τὸ ο περιττ
τοῦ κ· πρόφερε το

—

ποταμοὶ ἐξ Ἀρδ
ἀριστερῶν δεχομ
κόου ποτάμιον
οὐ μείζονι αὐτῇ
ὄνομα, ἑτέρῳ π
τῆς νάματα· Μ
των τῆς Μολδόβ
χουσα ἐξ ἀριστε
κατωτέρω ἐς τὸν
τὸν Σιρέτην κα
ἣν ἐν δεξιᾷ καὶ
Σιρέτης, παρ᾽ ὃ
μάνων καὶ ῥουμ
δοβάνων ἡγεμον
μέσῳ τῆς Μολοδ
στελῶν ἐκβάλλω
οὗτος ἐς τὸν Ισ
τῆς Γαλατζ παρι
λεως· Τζέρνα μό

ρεται καὶ πρὸ τοῦ α·
ἀφὴν τοῦ οὐρανίσκου
τούτου κρατῶν, ὤθει
τὸν ἐκπνεόμενον.

οις, καὶ ὁρίζ
βάλλει ἐς τὸ
τὸ βόρειον τ
διαιρῶν ἐς δύ
δόβαν, νῦν δ
γάλης ἀρχῆς
ἐκ δεξιῶν Ζίζ
φέρει τῷ Ιστ
τατα δὲ αὐτοῖ
ὄχθαι, πληο
ἔχουσται, ἐξι
πλᾶσι θαύμα
λικοῦτον ἐχοῦ

Υποδια

Οι νομο
ἡ Ρουμουνία
εἰς ὑπονομοῦ
ἐφεξῆς ἀρχομ
μουνίας.

Νομοῦ Μπ

Κ

Ο ὑπονομὸ
λικὸν καὶ νότιον
σαραβίας, καὶ τ
κωμῶν, μέρος τ
σνης, βίᾳ ἀποσ
δῶρον ζητουμέν
οὗτος ὁ ὑπονομὸ

Καουσσιὰν,
ἐνίοτε τοῦ χάνη
ἦν καὶ περὶ τὰς
χεν, ὡς λέγουσι
μείζονός ποτε συ
δὲ ἔχει οὐδὲ χιλίο
καὶ κατωγαίας,
ὥσπερ κοινῶς λέ
οἰκητήριον τῶν ὑ
τολικῷ τῆς Μπα
Τύρας ὑπερεκχυ
τῆς Γαλίτζης, πλη

βαίνων δὲ ἢ ἱκ
παπτανεῖς, κ
τὸν ποταμὸν
ῥύακα.

Τίγιν, Ι
ρὸν, πόλις π
ἐπὶ τῆς δεξιᾶ
μικρᾶ μὲν, ἀ
μακρόθεν ὑ
κατοικοῦσι τ
σαθρωμένον
πίου. Τὰ ἱ
μένος τόπος
τοποθεσιάς.
σαράς που ὤ

Ακερμὰ
στὶ, φρούριο
λογον, περὶ
νότον τοῦ Ι
πλευρᾶς τοῦ
Τύρας. Εισ
μουνικαὶ ὑπ
χοὺ τελοῦσα

ὑποναυμάρχας.
ῥουμοῦνοι, βού
οὗ αἱ οἰκίαι σ
ἔχει καὶ αὐτὸ,
ἡμιερειπίου. Δ
παλαιῶν ἑλλήνω
οὖσσα, νῦν βι
Στράβωνα ἀπεῖχ
σης σταδίους ἑκ
δυναμεῖ δὲ ὁ στο
ὥραις περίπου, κ
μὰν καὶ Πόντο

Πάντως οὐ
τολμηροὺς παλα
τάτη, καὶ εἰς πόλ
φυεστάτη τοπο
ἡ Νικωνία ἐν
μικρὸν ἐξεχούσ
πέντε ὀργυιὰς
ἔδαφος στερεὸν
γῆν, ἐπὶ λίθου,
ὄψει, διὰ τὸ σπ
γόχροον, στερ

τύπου τυγχάν
γυιαία ὄχθη
μεγεθῶν καὶ
καὶ μικρὸν τῇ
ταται, ὥστε
πολλοὺς ἅμα
ἐνεῖναι, οὐχ ἐ
στον παρὰ ἕ
ὅσον ἕνδεκα
δύο ὢν, πρόσ
λὰ θαλάσσης
κυμαινόμενο
μενος. καὶ σ
διενηνοχώς.
ῥᾶ, γλυκὺ κα
του, ἁλμυρῶδ
Εισὶ δὲ καὶ φ
χουσα, ἡδίσ
κόλπου ἀνεπ
παραπλήσια,
Τῆς ὄψεως μη
σθοῦν, καὶ ἐ
λῶς περιπατο

—

τῶν πρὸ τοῦ σ
μένης, καὶ τούτ
νία πάντως σπα
ραβάλλεσθαι το
Τόδορα λόφου
καθαρὸς, εὔκρα
τῶν εἴδη σπανιώ
ρότατα ζωΰφια
ταῖς παρατυρίαι
ἐνταῦθα οὐδὲ φ
νυν οὖσα ἤ τ
πάντως, εἰ καὶ
συνέδραμον, ἦν
παράδεισος ὀνο
ἐκτισμένη, ἀτ
διακεχωρισμένη
πλησμένη, μηδ
περαβλεπομένη,
κτον καὶ ταλαν
τὴν διεγείρει,
ἄλυσιν καὶ λύπη
θρωπίνου γένου
καὶ τὰ πέριξ εἰ

νων καρπίμων
μένων, καὶ ο
ἕτερον.

Φέρε, νῦ
νικὴν ὄψιν δι
κολίαν βίου κ
μεν. Η Νικ
πολίχνιον πα
μὲν, τὸν Τύ
λίτζης κατέρχ
σιμα καὶ ἐρέψ
βίου χρείας χ
κομίζεσθαι ὁ
ται· καὶ εἰς
τὴν μετακόμ
λου μέρους
παρατυρίων κ
νων· ἐκ νότο
οὗ τὰ τῆς Ελ
πρὸς βοῤῥᾶν
ποντίοις φοιτ
νὸν τὸ βάθος
οὐκ ἀνεκτικ

πλοίοις ἐνταῦθ
τον ἀναπλέοντε
πλοῖα, οἷά πε
αὔγουστον, ἱκα
λεως, καὶ ῥᾴω
φορτίων μετα
κάλλιον ἐκτελεῖ
ταῖς τοῦ Δαΰτ
πόῤῥω ἡ θάλασ
ἀνεκτικοὶ μεγάλ
ἐντεῦθεν τε καὶ
εἰκοσαπλάσιον
καὶ νομὴν παντ
χοντα ἄφθονον
Μόλδόβα, μᾶλ
καὶ εὐγειοτέραν
οὐκ εἴδομεν, κα
ποῖς προσφυεστ
μάλα δύσριγον
οις οὐτελεσφορ
φυτευόμενα. Ι
λος καὶ οἱ βότρ
τοῖς ἐν Βυζαντί

Ἰχθῦς ἐνταῦθα
πολλὰ καὶ διάφ
δὲ πολλῷ πλεί
δενὶ ἑτέρῳ με
τοὺς ἰχθῦς εὐω
εὐτελοῦς κέρμ
ταλιτραῖον ἰχ
δι' ἡδύτητα π
μεγάλαις πόλε
καὶ ἐπέκεινά
κατά τι καὶ λ
παραίτιος, ἀλ
χθυτέρα πολὺ
ἐν τῇ Εὐρώπῃ
τῷ κόλπῳ ὅσα
ποταμοῖς ἁλιευ
ἐκ θαλάσσης ἐ
θος ἀπίθανον
μάζονται, φρ
οἳ φιλοῦσιν ἀ
τῶν ποταμῶν
σθαι πλέοντες
βάλλονται συχ

—

βαίνουσι τὸν κό
ἀλλὰ πανοῦργος
κτύων χρεία ἐς τ
διὰ τὴν ἐκ λειψα
τιστίαν, οὐδ᾽ ὁ
ρακειμένης Θαλ
κωνίᾳ Θαλάσσια
Θει ὁ Πόντος τ
κίων, ἅπερ οἱ
δάϋτζοι φασιαν
καὶ ἔπληθεν ἂν
εἰ τὰ πράγματ
ὥσπερ νῦν ἔχου
μικροὺς ὄντας
λοῦντας νέμεσθ
νους καὶ ἀκμὴν
σὶν ἁλίσκουσι,
ριν, ἐμβαίνοντ
τοὺς πόδας αὐτ
σθάνονται. Δ
καὶ τὰ εἴδη το
πλῆθος τζίγων,
γων, καὶ ἐξαγωγ

καὶ τεταριχευ
τὰς δέκα ἁμά
γαι ἦν καὶ πε
γμα σπάνιον
ἐθαυμάσαμεν
Ρουμουνίας
ἐκτὸς τῆς μορ
ται, καὶ τοῖς
ματικοῖς, ὅσ
ἐξαίρετόντι π
θέσις τῆς Νικ
βίον ποιοῦσι,
ρίεντα· καὶ δο
τὰ λεγόμενα,
τοῦ δόξαντος.
ρισίων καὶ ἀπ
βης εὐμορφοτ
καμεν.

Παλάνκα
κείμενον τοῦ
καὶ κώμη ῥου
τερον ἀγορὰ
τὰ ὑπερτύρια.

Αναμεταξὺ Ι
ρὰ Τύραν, κῶμ
ἀπεσταλμένου
πρότερον διοικ
τῆς Ρουμουνίας
οἰκονομίαν πρό
τόπου. Ανέγνο
σβένσκου παρι
πια ὡραιότατα
λοῦ, πολλοῦ, ἐ
φανῆναι. Εισ
Μολδόβη κῶμο
κὴν πρόνοιαν κ
τεραι. Εισὶ μ
καρπίμων δένδ
στα, ἀλλὰ τοῦ
λείπονται. Ε
ὀχληρῶν μάλα,

Κελλίον,
βορειοτάτου σ
πόῤῥω θαλάσσ
ῥουμουνικαί.

Παλαιὸν

Κελλίου, καὶ

θα φύονται κυ

λογα. Τὰ ἐπ

τοῦ Ἴστρου ἀ

μέρει τινὰ, π

τάφυτα. Ἐν π

κρῷ νησιδίῳ,

Ὁ ὑπονομ

ὑπόλοιπον καὶ

τὸ Μπασσαρα

Ῥὲν ἢ Το

ἀριστερᾶς ὄχθ

ἐκβολῆς τοῦ

ὑπονομαρχῶν,

θέσις ἐν τοῖς

τοῦ Προύτου

ἐμπορικῶν φορ

Ἰσμαὴλ,

λὺ μέντοι τῆς

ὀχυρώσεως ἀπ

—

τοῦτο, ὥς περ κἀ

στερινοῖς πολέμο

τοχυσιῶν καὶ ἀλ

τὸ Ἰσμαὴλ κῶμα

περὶ τὰ ἀνωτέρω

σογαίᾳ τῆς Μπ

βούργαροι κάτοι

τῶν κωνώπων, τ

φλύγων τουτωνὶ

παντάπασιν ἀνυπ

σαντες, ταῦτα λ

ἀνήκεστα παθόν

τύχη, διαβεβαιοῦ

πλέοντες γὰρ, κ

Σωληνᾶ ἐς Γαλα

πων ἐβλέπομεν,

γας πολλῶν μυρι

νούντων ἐς ῥόφησ

μεῖν ὀλίγον ἦν,

μενουν οὐδ᾽ ἐπιμ

τὸ λεγόμενον.

τὰς ἰσχρογνωμό

μένας τῶν κακίσ

Ἱστάμενοι γο
χειρόμακτρον
δονάκων, πρόχ
τήρια, καὶ π
καὶ πρόσωπο
δείαν ἑτοιμαζ
νότως καὶ ἀγ
καθ᾽ ἑκάστη
ὥρας λεπτὸν,
λεπτὰ ἐπιπίπτ
κρούομεν· κα
κακοῦ, ὁ ἐυερ

Ὑπέρκειτ
Τομαρόβης ὑ
μικρὸς ὑπονο
νον ἔχων ὑπ
ἐφεξῆς δύο μ
καὶ ἐν τῷ ἐφε
μούνοις, καὶ
Γκρετζὲν
λογος, νῦν δὲ
οἰκεῖ καὶ ὁ ὑπ

Ὑπερκείμεν
Προῦτον μικρὸς
Λέοβα, κα
τοῦ ὑπονομάρχο

Χο

Μικρὸς ὑπ
μηδὸν οἰκημένο
καρχιῶν, ἀναμε
σαραβίας καὶ το
νης κείμενος.

Γάγγουρα,
τοῦ ὑπονομάρχ
οὐ πάνυτοι συ
μένη, οἰκίαι π
ὥρας περίπου ἀ

Λαπου

Ο ὑπονομ
Προύτου καὶ τ
Τούτῳ τῷ ὑπον
καὶ ὁ τοῦ Ορχεί
κεῖται, καὶ τῷ

τῆς Σορόκης
ζεται.
Κισσινέ
Μπύκου κειμ
ῶν ἀλλεπαλλ
ξύλιναι σχεδ
κατώγαιαι,
ροφοι, πλὴν
μείαις ἢ πέτρ
καὶ τῆς μητρο
τῆς πόλεως, κ
ταχόθεν, κειμ
ἀκτῖσι μηδαμ
σης. Η μητ
οἰκίαι, νεωστ
νόροφοι εἰσὶν
τῶν ὀροφῶν τ
μὰς τοῦ δαπέ
πω ὑπερῴου ὑ
ὡραία καὶ εὖ
οἰκοδομὴ ἐστὶ
εὐκτήριος οἶκ
γραφεῖον, κα

—

τὰς ἄλλας χρει
Πᾶντα ταῦτα πε
ονται. Ἔξωθεν
οἰκοδομαί εἰσιν
διδασκάλων καὶ
ρεσίαν· αἱ μὲν
νονται. Πρὸς τ
κῆπος ἤδη παν
νεόφυτος, καί
καὶ πέντε πλάτ
προτροπῇ καὶ
νουπόλεως μετα
θησαν. Πρὸ τ
ρίον τόδε χέρσ
βουβόσιον τῇ
καλύβη ὑπῆρχε
ὡραιοτάτου κω
καὶ ἀκαμάντῳ
πολίτου τῆς χώ

Λαποῦσνα
τικὸν τοῦ Κισσ

Ορχέϊ, κω
ποτάμιον, ἐν ἀ

σα μικρὸν πεδι
περὶ ἡμίσειαν
ἑωράκαμεν.
μοπόλεως συν
πως αἱ ῥάχεις
ἑῶσιν, ἀξιοθέα
νομένην, τυγχ
κλεισις καὶ πε
νέου ὁρᾶται.
μοῦνοι καλοῦσ
ατα ταῦτα τὰ
Τελινέστ,
Καλαράς,
ἀριστερᾷ τοῦ
Κρεουλὲν,
ἀνίσχοντα τοῦ
πασι καὶ ἀσήμ
ἐς τὰ ὑπερτύρ

Ο ὑπονομ
Τύραν, πρὸς
Χοτὶν, πρὸς

καὶ πρὸς νότο
ὀλίγον ἐνταῦθ
ἐς σίτησιν ἄρ
μαΐνη.

Σορόκα,
τῆς ῥίζης ῥάχεα
δους κειμένη,
ριον τῶν ὑπο
μικρὸν φρούρι
πίπτειν παντα
λοῦ ἀρξάμενον.

Ράσκοβον
Τύρα, οὐ πόῤῥ

Ατάκιον,
τὸν Τύραν, πρ
ἀντικρυνὴν ἐν
Μοϊλόβ. Εντ
βρινῶν ἐς τὰ βύ

Μπέλτζ,
τοῦ ὑπονομοῦ
πανηγύρεις πο
ὁδὸς ἐστιν ἀπὸ
πεπταμέμῳ τό

Ο ὑπονομὸ
ρος τοῦ ὑπονο
πλοῦται παρὰ τ
ἀγορὰ, οἰκητή

Ο ὑπονομὸ
του καὶ Τύρα κ
καὶ τοῖς ἀνωτέ
ζόμενος.

Μπρετζὲν,
ριον τῶν ὑπονο

Χοτὶν, φρο
Τύρα.

Τῆς ὑποχωρ
τίου χώρας ὑπὸ
ἤπερνῦν Μπασ
χίαι εἰσὶ, τοῦ
μέρους τῆς Μο
ρος τοῦ ὑπονο
νομοὺς Σορόκα
ταρνιτζὲν, Κόδ

τεσσαράκοντα
τονταερίδος ὅλ
λυκατοίκου ὑπο
κοσι χιλιάδας·
δας τῆς καλλιπο
ρίως Μπασσαρ
Τίγιν. Εισὶν
νῦν τῆς ῥουσσι
ραβίας ὑπὲρ τὰ
εἴη δ᾽ ἂν κατοι
μυριάσιν οἰκαρ
ὑπερβολὴν πάν

Νομοῦ Μ

Κο

Ο ὑπονομὸ
Μολδόβης ἐπέ
Δομπρίτζης,
Μπραΐλης, καὶ
ραβίας.

Γαλὰτζ, πο
τοῦ Ιστρου, ἀ

Προύτου καὶ τ
κνοῦνται πολλ
ἐκ τῶν παραπο
τινουπόλεως,
Ἴστρου τὸν Σ
μουνίων ὅσα γ
ται ἐν τοῖς πο
γείοις, καὶ ἁπλ
ρεσι, καὶ ἀντι
ζουσιν ἐκεῖσε,
φέρει καλά.
λάτζ, πυρὸς π
φασίουλοι, ῥ
ρον, πιμελὴ, ὀ
ταρίχη, ἰχθυ
βιόρμου, ξύλα
μα, σανίδες ἐ
καὶ κεραὶ, τ
μάσκηνα, ψίο
μπακοκύνις, κ
γονται δὲ, ἔλα
ζα, ἐρέβινθοι
ὡς πυλαμίδες,

ὠοταρίχη κεφάλ
κίτρα, οἶνος, βο
ματα μετάξινα
κταὶ μεταξοται
φορων εἰδῶν, Ἰ
ἰνδικαὶ διάφορο
γείων, χειρόμα
τὰ κάλλιστα πά
καλυπτήρια ἐβρ
ῥινόμακτρα,
ἐριὰ καὶ βαμβά
χάρτης, λίνον,
δες, πιτύϊνα
καρὲς, λεπτοκά
ἀμύγδαλα μετὰ
σάκχαρι, κερά
φρουκτοὶ ἐρέβινθ
ὅσα εἰς Κωνστα
Ἀφρικῆς καὶ Ε

Ὁ ὑπονομὸς
τέρω ἐξ ἔω, παρ

Φαλτζὶ, κα
Προύτου.

Χοὺς, κωμ
ριον τῶν ὑποι
σίον τῆς κωμο
περίφημον γή
ὑπονομῷ πρὸς
Χοὺς, οὐ πόῤ
ὁρᾶται καὶ ὁ
μπόϊα διὰ τὴν
στασιν.

Ο ὑπονομὸ
τέρω παρὰ τὸν
μείζονος μέρου
ὑποχωρηθέντος

Ες, ὥσπερ
βούλει, Εσσιο
κειμένη δυσώδε
μαζομένου, μι
παιδαρίοις διαρ
λυομβρίᾳ τοῦτ
γινύμενον. Μ

οἰκητήριον τῶν
πρῶτον ὑπὸ τ
ὀφρύος ὑπερκειμ
χώραν ὡς ἀπὸ κ
ρον δύνασθαι, σ
ἐν τοῖς μετ᾽ αὐτ
ἐν τῷ περιτειχίσ
ἐμπρησθέντων
καὶ ἐρειπίων με
τοῦ Ἀλεξάνδρου
πρωτεῖα φέρει ἴσ
κίᾳ κτισμάτων
τὴν λοιπὴν ἡγε
μεγαλοπρέπειαν
τινες οἰκίαι εὔδ
καὶ Παρισίοις
τινες ἐκκλησίαι.
θα κατώγαιαι,
μονόροφοι, διό
σαρες οἰκίαι ἀρ
κεῖνται, καὶ ἡ μ
κλησίαι, καὶ π
ἐκ σανίδων προσ

φραγμοὺς κλω
γκωμένους θρ
κλάδων μεσπίλ
καὶ ἀνθρώπων
κῶς ἔκτισται
καί τοι πολλῆ
δαπάνης· δοκ
ναις ἔθος ἐστὶ
ὁδοὺς στρωνν
πάντη ἄστρωτ
χρημα γίνοντ
πολυομβρίαις
καὶ αἱ πρωτεύ
ὅτε τὸ ψῦχος
λοῦ, καὶ θέρο
θέρους δὲ ἐν
νέφεσι κονιορ
βαδίζειν ἢ ἐλα
ὄντι ἐλεεινὸν
δι᾽ ὀχημάτων
ζοντα καὶ αὐθ
κιζόμενον βλέ
καὶ καθ᾽ ἑκάσ

—

καὶ ταῖς κνήμαις
ἐνίους δὲ καὶ παν
αἱ ὁδοὶ ἐνίοτε,
ὁδῶν καὶ ἐκ τῶ
ἀστρώτων καὶ αὐ
πηλὸς, τοῖς τῶν
λοιπῶν ὀχημάτω
ἐπὶ τῶν ἐστρωμ
καὶ μεθ' ἡμέρα
σαρμάτων καὶ ῥ
διὰ τὴν δυσοδία
ἀπὸ τῶν ἄνω εἰ
τῆρος τινὸς ἐκρ
ρομένην ἕτεροι β
οἱ νεαπολῖται, π
Οι κάτοικοι τῆς
κοντα χιλιάδας.
Στεφανὲστ, κα

Δ

Ο ὑπονομ
ἀνωτέρου παρὰ
Δουροχόϊ,

μενην τὴν μ
τοικητήριον

Χέρτζα
μικρὸς ὑπο
οἰκητήριον τ
Εντεῦθ
μενοι, ἔχομ

Ο ὑπον
ἐντεῦθεν ἔχε
τως ὀνομάζει
Πουτοσ
τόπῳ, δευτέ
ρικὴ, οἰκητή

Χυρλέου
α), μικρὸς ὑ
κητήριον τῶ
τῆς κωμοπό
Κοτνὰρ, περ

—

κωμόπολις περὶ τ
ῥᾶν τοῦ Ες κεῖτα

Κυρ

Κυρλιγατούς
τοῦ α), μικρὸς
τοῦ Ες.

Τιργοφορμὸ
μαίνει ἡ λέξις, ε
σιν· οὐδὲν γὰρ
τὸ ὄνομα· κωμ
ὑπονομαρχῶν.

Ρώ

Ο μικρὸς ὑπ
χειμερινὰς δυσμ
περὶ τὸν Σιρέτη

Ρώμανον, πο
τάτῃ πεδιάδι,
Μολδόβης, ἐπὶ
Μολδόβης οἰκητ

Β

Μικρὸς ὑπ
τοῦ ὑπονομοῦ
νότον τοῦ Ες.

Βασλούϊ

μεγάλη ὁδῷ

ἐς Ες καὶ Ρο

τωτέρω τρεῖς.

Ἡ Μικρὸς

ἀνωτέρω.

Μπουρλ

ποτάμιον, ἐ

ὑπονομαρχῶν

Μικρὸς

ὅπου οἰκοῦσι

Ο ὑπονομ

καὶ νότον τοῦ

θεν μέχρις Α

νομοῦ. Εντ

τὸ ἐξ εὐοινίας

ὅθεν πολὺς

καὶ τρυγητοῦ,

νύσιακή ἐστιν

θεν συῤῥεόντ

—

Φοξὰν, πόλ

χρι Μπραΐλης κ

ὄρεσι βοῤῥῆθεν ἐ

μοιροῦσα οὕτως

περιέχοντος. Κ

νικοῦ ἀγροῦ καὶ

θρον χειροποίητ

ὁρίζει θάτερον

λεως.

Αζιοὺτ, κώ

τῇ συμβολῇ τοῦ

του κειμένη.

Πάλιν δὲ ἐπ

ρειον καὶ τὴν

παραπορευόμενο

ἀκρηνοὺς ἐκ δυσ

δόβης ὑπονομού

Μ

Μπακοέου,

παρενεβλήθη δὲ

προφέροιτο), ὑπ

ἄχρις Αρδὲλ, κ

ὁμώνυμος, ἐ
σίον καταῤῥέ
ταύτης κειμέ
ταύτης τε καὶ
ὑπονομάρχαι
Ὄκνα, κ
ἐν πετρώδει
παταγοῦντος
κεκλεισμένῳ
ριέχοντι ἀέρι,
τὰς ἑαυτοῦ πρ
τε καὶ τῶν πλ
μένος. Καθ
τῆς Μολδόβ
ἤδη τρισκαιδέ
ροντα κωμήτ
ἐστιν αὐτοῦ
ἐπυθόμεθα· ὁ
μεμνῆσθαι δ
ὃν ὁ μέγας Π
τὸν ὀνομαστ
ἐτύγχανε· καὶ
λήθειαν καὶ ὠ

βασμίου κωμήτο
φίβολα. Υπέρκ
πέντε που τέταρ
μικρὰ κώμη ἐν
ἐν δεξιᾷ τοῦ Τρο
ἐπὶ λιθαρίων κ
Ουζον ἐξ Αρδὲλ
οὔζων ἐν Ρουμο
τοικίας μνημόσυ
λιν ἄνω τοῦ Δ
συσκίῳ καὶ λασί
καὶ σπουδαῖοι π
Κουμανὲστ ἐν
τοῦ μὴ σιωπηλ
κεῖται, κώμη ἐ
ἄκρας ἐστὶ, μνη
λαι τῶν κουμάν
ἐνσκηνώσεως.

Μοϊνέστ, μ
ἕω, περὶ ὥραν
Ενταῦθα ἐξαίρε
Μολδοβάνοι ἀλε
ἀκραξόνια τῶν ἀ

ἐκ τῆς σφοδρ
κρηξιν οὕτω
καὶ ξηρὰ, ἣν
οἴονται.

Πρὸς βο
ὁ ὑπονομὸς
ἐκ δυσμῶν τ
Τζιαχλέου τ
δόβης, ἴσως
Ενταῦθα καὶ
Κιάτρα,
ὑπονομαρχῶν
ἐν ἀριστερᾷ
τῶν ὑπονομ
μέχρι Ρωμά
τόπῳ· ἡ γὰρ
καὶ τὸ Μακο
ἐκτείνεται.
Φοκσὰν· ἀλλ
ὁποτερασοῦν
ὑπερβῆναι ἀ
χίας ἢ γεωλοφ

τει ἐστὶν ἡ ὁδὸ
κρὸν τὸν κρημ
μὲν καὶ ἁμαξ
διάβατος, καὶ
τε, οἷς δέος ἐ
μενα.

Τυρογονιά
παρὰ τὸν παρ
ὀνομαζόμενον.
ρω, ἐν νάπῃ
μοναχοί εἰσι
τὴν ἀλήθειαν,
ζοντες. Ὑπέρ
καὶ μικρὸν πα
καντάντους ῥά
ἐς ἐρείπιον
ἔρημον.

Σ

Ὑπονομὸ
τέρω, ἀξιόλογ
τοῦ μείζονος
τῷ ἐστραϊχικῷ
Ͽερινὰς δυσμ

Φαλτιτζὲν
ριον τῶν ὑπον
δυσμὰς τῆς Σου

Μπουρδουζ
πλησίον πρὸς ἕ
τοῦ ποταμίου

Τὰ ἐφεξῆς ἐ
Μολδόβη
Μ

Σουτζιάβα
πολὺ μείζων, μ
δόβης καὶ τῶν
ἀναπεπταμένω
εινῷ ἀέρι, πα
ὁμωνύμου ποτ
περὶ τὰς ὀκτα
καὶ ἑβραῖοι πε

Τύργον Σι
Σιρέτην ποταμ
μούνων ἡγεμόν
μούνων, καὶ π
ἴχνη τῆς πάλαι

Τζιαρναο
τόν που ὥρας
μοῦ, καθέδρα
τοῦ ὑποχωρηθ
βης μέρους.

Νομοῦ Ρ

Πρὸς δυσ
ρους τῆς Μολδ
παρὰ τὸν Ιστρ
ᾧ καὶ Βουργαρ
ῥῆθεν ἔχων τὸ
Ιστρον πάλιν κο
ὁ ὁρίζων ἐκ μ
νικὸν ἀγρὸν, τ
ματίζει ἐνταῦθ
καὶ πρὸς ἑσπέρ
ἐφεξῆς ἑπτακαί
Ρουμουνικὸς ἀ
κάτω ἀγρόν.

Εν τῷ

Ρίμνικον
μὸς ἔχων πρὸς
βοῤῥᾶν, τὸ Αρ
που τῆς Μπραΐ
ἐφεξῆς ὑπονομ

Φοκσὰν,
νομαρχῶν.

Ρίμνικον,
ὁμωνύμου ἀλμ
ἐν τῇ εἰς Ρουσσ

Μ

Ο ὑπονομ
τὸ Αρδὲλ, πὸς
πρὸς νότον,
καὶ πρὸς δυσμα

Μπουζέον
τήριον τῶν ὑπο
νυμον ποταμὸ

Σ

Υπονομὸς

πραχοβικὸν ὑπο
λομίτζαν ὑπονο
Αρδέλ.

Μπούκοβον
τῶν ὑπονομαρχ
διάδος κειμένη,
μαστὰς διὰ τὴν

Π

Υπονομὸς,
ποβίτζαν ὑπονο
βον ὑπονομὸν,

Πλοέστ, π
δος, παρὰ τὸν
ὥραν περίπου
μένη. Ενταῦθ
μάρχαι. Τὸ Π
τοῦ Ρουμουνικο

Τυργοσιόρ
τοῦ Πλοέστ.

Κύμπινα (π
κωμόπολις, ἀπ
ἐς τὸν Ρουμουν
ἐμπορικῶν φορτ

Ια

Ὑπομὸς,

ὑπονομοὺς Μ

νότον καὶ ἕω,

μὸν Ῥίμνικον

μὸν Ἰλφοβον

ἀνθρώπων, β

Ὀράσσιδ

στόματος τῆ

ἀξιόλογος διὰ

Οὐρτζιὰν

νομαρχῶν.

Ὑπονομ

ἀγρῷ, καὶ ὁ ἐ

ἐν βουκοῦρεσ

τῷ ἄνω.

Μπουκου

μηνευομένη ο

γάλη καὶ πολ

τὴν Κωνσταν

Τυρκίας. Οι

ὀγδοήκοντα χι

τὸ διπλάσιον τῶ
μητροπόλεως τῆς
τῆς Ρουμουνίας
μὸς Δυμποβίτζα
ἐν ἀριστερᾷ κεῖ
καὶ ἡ μητρόπολ
θέσιν ἔχουσα οὐ
μένη, καὶ ἐν τ
πόλεως, ἐν δεξιᾷ
κουρὲστ ἐν πεδι
ἐκτεινομένη. Ε
τοῦ Μίρζα βοε
δεκάτης τετάρτ
μέχρι τοῦ τέλους
ταῦθα ἐχείμαζον
ρίζοντες ἐν Τυργ
κρείσσω καὶ χα
ταῦτα δὲ καὶ χ
ἐνταῦθα, ἐγκατ
Τυργόβιστον.
κουρέστ ὥς περ
κακῶς ἄμφω αἱ
ροῦ χειμῶνος κ

λοῦ γέμειν
Αφθονία και
ταῦθα πολὺ μ
καθαρότερος
πᾶντα τὰ ἐδ
ἑτέρα τινὶ πό
ρου δὲ τοῦ κλ
ἐν Ες, καὶ
εἰσὶν ἐνταῦθ
τηρίοις πολυε
πολὺ εὐωνό
σκόροδα, θρ
κράμβας, πι
γογγύλας, κο
μπολλα καὶ
ἀσημάντου κ
ὅτε καὶ ἡμεῖς
σθαι. Εισὶ δ
νοι ἄρχοντες
γίας καὶ εὐθ
κώτεροι. Τ
ῥουμοῦνοι ἀ
λον ἔδει τῷ δ

—

σχύνεσθαι· αἰσχυ
καὶ ἀφεύκτως καὶ
ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ
ἔθνους ἐστὶν ὄνο
τοῦτο, ἀλλοδαπο
ἀναφανδὸν δεικνύ
μέλη εἶναι τοῦ ἔθ
ανοῦ αἰσχυνόμενο

Γεργίτζα, μ
κσὰν ἀπὸ Μπουκ

Εν τω

Δυμ

Υπονομὸς,
πρὸς μεσημβρία
μὰς, Βλάσκαν, κα
ἄρκτον, Αρδέλ.

Τυργόβιστο
ὑπονομαρχῶν, μι
μουνικοῦ ἀγροῦ,
δεξιᾷ, οὐ πόῤῥω
τῶν προπόδων τ
μενον πεδίον ἔχο

Υπονο

καὶ τὴν Δ

πρὸς νότον

τὸ Τελεορμ

καὶ Μουστ

Γκαἔσ

ὑπονομάρχ

Υπονο

πρὸς νότον

μὰς, τῷ ὑ

καὶ πρὸς ἕ

τόπον τοῦ

Ρουσσ

τῶν ὑπονομ

Μ

Υπονομ

τὸ Αρδὲλ,

μὸν, πρὸς

Αρντζες, κα

Κυμπο

του α, ὡς καὶ ἡ
κύριος), κωμόπολι
νομαρχῶν, ἡ πρώτ
βοεβόδα καὶ μητρ
κοῦ ἀγροῦ.

Αρ

Υπονομὸς, ἐ
Αρδὲλ, πρὸς δυσμα
ποταμῷ Ολτῳ, π
μοῖς Αρντζες καὶ Τ

Πιτὲστ, πόλ
διάδος κειμένη, ο
Αρντζες, οἰκητήρι

Κούρτη ντὲ
δευτέρα καθέδρα
ὅπου καὶ ἐτάφη.

Ο

Υπονομὸς,
πρὸς δυσμὰς ὁριζ
Τούρνου πρὸς νότ
ἕω, καὶ τῷ Αρντζε

Σλάτινα, κωμ
στερᾷ τοῖ Ολτου.

Υπερο
νικκοῦ ἀγρο

Υπονο
Αρδὲλ, ἐκ
Γκορτζ, και
Ρίμνικο
Ολτου, πρ
κοῦ ἀγροῦ,

Υπονο
Βούλτζαν
Ιστρου, ἀν
Καρακὰ
ὑπονομαρχ
Ισλὰς,
ἀντικρὺ Νι

Υπονομ
Βούλτζαν κ
ἐκ δυσμῶν,
τὸν Ἴστρον

Κραϊόβα, πλ
ἐν ἀριστερᾷ κει
Μπάνου, νῦν
τις πέμπεται ἐν
οἰκητήριον τῶν
βα ἀπεριτείχιστ
πᾶσαι αἱ τοῦ Ρ
Μολδόβης.

Γ

Υπονομὸς,
μάζεται, πρὸς
Ζύου τοῦ Ντόλτ
Αρδὲλ, πρὸς δυ
νύτον τὸ Μεχεν
Βοῦλτζαν.

Τιργοζύουλο
κατοικοῦσιν οἱ

Μεγ

Υπονομὸς,
μουνικοῦ ἀγροῦ
βίας καὶ Βουργα
ὁριζόμενος, καὶ

πρὸς βοῤῥᾶν
ἔτι τὸν τόπ
σβαρικὸν Μ
Τζερνὲτζ
καὶ Ορσόβη
χῶν.
Ου πολὺ
ὁ πύργος ἔκε
ἡ ξυλίνη γέ
σταντίνου τ
σαν, ὡς ἔο
θους στρατ
Σεβερῖνον,
μεγάλῳ Κων
ρευθέντι.
τήριον τῶν
Κύμπου
κύμπου, ὡς
πεδίου κειμέν
Στρεχάϊα
ἐπί τινος λό
μου Μιχαὴλ
τὴν χώραν δι

—

Ενταῦθα εἰ

Ιστρου ἀναμετα

βίᾳ Παλάνκης.

Τόποι

Ο

Φρούριον κ

ἀναμεταξὺ τῶν

ποταμὸν Τζέρν

τίων. Η παλ

ὄχθης τοῦ Ιστρ

κουσα· ἡ νέα ἐπ

καὶ φρούριον δυ

Τ

Κεῖται ὁ τό

ὑπονομῶν Ολτο

καὶ ποταμοῦ Ο

ῥουμουνικαί.

Τοῦρνον, κ

ἐκβολῇ τοῦ Ολτ

Γ

Τόπος,
τὰ πολλῶν ὅ
Γκιούργκ
ριον ὀχυρὸν
αἱματοχυσί
μοις. Κεῖτ
Ἀπέχει τοῦ

Τόπος
ἀγροῦ καὶ τ
Μπραΐλ
Ἰστρου, πά
πάντως διὰ
αὐθάδειαν
οὐ πόῤῥω ἀ
ρεάζεται, κ
τῶν, πολὺ ἐ
ανθρωπότερ
Ουκ ἂν
σκοντι προσ
ἐῴας καὶ μεσ

νομοὺς ὑποδιαίρ
τείνει τῆς τῶν ν
παραλαβῆς τῆς ἐπ
νῶς οἱ κάτοικοι
μέλη τινὸς ὅλου
σθαι ὀφείλουσι·
τοῦ ὑπηρετῶν πρ
γως τῇ χρείᾳ το
καταβλητέον ἑκά
τῇ συνεισφορικῇ
Οὗτός ἐστὶν ὁ ὀ
ὑπονομάρχαι, ο
σις τῶν ὑπονομῶ
μονικῷ θυσαυρῷ
ἑτέρα τῇ ἡγεμον
μένων τελῶν π
τῷ ἡγεμόνι ἀνή
οἴκου δαπάνης ἔ
ταγμένα καὶ συλ
προβάτων, τοῦ
ἐσμῶν ἢ κυψελῶ
γωγῶν καὶ ἐσαγ
των. Ἔτι δέ εισ

λόγῳ φόρου ἢ
λεγόμενα, ἤτ
λη πιπρασκο
ἡγεμονείων,
ρύττονται, κ
στηριάζουσι
ἀρχόντων κα
λὰ, ἐν τῇ ἀπ
ἐμπορία τίς
κεκλημένη,
μάτων ἐκ τῶ
μένων ἢ εἰσα

Ην δὲ κο
καὶ ὃ συλλεκτ
ταττόμενα·
δὲ οὐ πάνυ
ἐκτεθεῖσθωσ
τοῖς περιέργο
οἷόν τε, περίλ
Προειρήσθω
ἐς ἀκριβεστέ
λῶν ἔννοιαν.
ράκοντα ἐνι

—

καὶ Τυρκίας γεν
θησαν τῷ ἐστρο
καὶ μεγάλοι ὑπ
τῆς Σουτζιάβης
ἐκτός τινων μικρ
τῇ Μολδόβῃ, κα
νομοὺς ποιοῦντ
νων τῶν δύο με
ἐπιλοίπων, ὡς ἀ
ὑπονομοῦ τοῦ Χ
αυτῶν καὶ ἐπέκει
βῃ, καὶ τῆς κυρί
Τίγιν μετὰ τῶν
(πολλοὶ γάρ εἰσ
χρόνον) ἐς τριο
χιῶν συνεποσοῦ
γμένος αὐτοῖς
γορίου Γκίκα
ὀκτὼ μηνιαῖα μ
ὀνομαζόμενα,
λιάδας ἀργυρίω
ἡ ἀξία πεμπτη
ὀλλανδικοῦ γρυσ

τημόριον· ἔτ
συνεισφορὰν
τίληψιν (ἀζ
ὀνομαζομένη
γυρίων. Ου
ὑπὸ τῶν ὑπο
τῶν ἀναλωμο
κειμένη. Το
ἡγεμόνι. Ι
τὸ Μπουτοσ
ἀνῆκε καὶ ἀνη
τῶν αἰγυπτία
των χρυσῶν,
συνέσταται·
μνη ἀργύρια
δας. Τὰ δὲ
ἐτήσιος φόρο
τῷ σουλτάνῳ
τεταγμένα ἐ
πύλη προσφέ
σταθμῶν, τὸ
βενοφόροις ἀ
ρεσίαν, ἑκάσ

(οἱ ἀνώτεροι τῷ
ἔχουσι καὶ τὰ μ
ραί τινες δαπάν
μισθοὶ τῶν ἐνερ
καὶ τῶν ὑπονο
ἀρωγῆς, ἢ ἐλέου
σόδου λαμβάνο
Ἕκαστος ὑποφό
ὄγδοα τοῦ ἐτησ
Ἑτέρα τις πρόσ
τοῦ ἐλέους.

Ἀλέξανδρος
τὸ δεύτερον, ἐς
λεῖσθαι τὸν φ
προσδιορίσας α
τητα, ἢ προστ
οἷς οἱ τηβενοφό
Φόρος . . . .
Τέλη
προβάτων, ἀνὰ
μελισσῶν καὶ σ
οἴνου, ἀνὰ θ· ἐ
ἁλυκίδος, 2½ ἀρ
λουμένων τῶν
συγκεφαλαιοῦτα

Ταῦτα κατ'
ἐλάμβανε.
Τὰ δὲ τοῦ
πως διατέτακ
χίαι ὑποφόρο
ριάδας ἀπογρ
τούτους οὐ π
πέμπτα, ἢ δ
τῶν κτημάτω
νότητος, ἢ τ
δὲ ἐπίλοιποι
ὀνομάζονται.
τὸ τέταρτον,
τῶν κοινοτήτ
ἦσαν· οἱ δὲ
μὲν ἐπὶ Ἀλεξ
ὑποφορικοὶ
νιστὶ ὀνομα
ἀνὰ τέτταρα
πρότερον, μὲ
τα δὲ διετάχθ
ἐς μέρη δοτέ
ὀνομαζόμενα

ὁλλανδικοῦ χρυσί
βασιλικὸν φόρον
ἀνὰ τὸ τριπλάσι
μὲν οὖν τηνικαῦτ
ἐκ μὲν τοῦ φόρου
ἐκ δὲ τῶν τελῶν,
ἐκ τῶν ἁλυκίδων
ἐκ τῶν προβάτων
ἐκ τῶν μελισσῶν
ἐκ τοῦ τελωνίου
ἐκ τοῦ οἴνου, ἀνὰ
τὸ ὅλον . . .

Ἀλλὰ καταμ
μάλιστα δὲ ἐντοῖ
φικοῖς χρόνοις,
λοιμοῦ αὐτοῦ ὁλ
κοῖς σώμασι τρυ
νει, ἔστιν ὅτε,
ἐπέκεινα, καὶ κατ
δὲ καὶ τὰ τέλη ἁμ
τῶν τελεμπόρων
ἐνταῦθά τε καὶ
ται πολλοῦ πλέι

νικοῦ ἀγροῦ
δων ἀργυρίω
μεν, καὶ ε
οἴνου τέλος ε
ριάδων ποτ
νικῷ ἀγρῷ ἐ
φόροις οὐκ
τοικοι δίδο
ἐν Μολδόβῃ

Νομοῦ

Η ἀνα
καὶ Μαρίσσ
νίας, Μπαν
λαξιν τῶν ἀ
τηγῶν καὶ μ
ζεται· ἔτι τ
ἀντιδιαστολ
Αὐτη ἡ χώρα
καὶ φρούρια
καὶ δυτικῷ μ
ὑπὸ Ἰαζύγων
Μετὰ δὲ ῥωμ

—

οἱ οὖννοι, οἱ γεπί
Ενταῦθα οἱ ἐπιβ
ἐκ τῶν δεξιῶν πα
ἐῤῥόλευσαν, καὶ μ
ριον ἔχοντες, τούτ
τὰ πέριξ ἐλήϊζον,
ρων ἐπετίθεντο.
νίκην τὸ φρούριο
ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ
μοις τοῦ Μπανὰ
διὰ πολλοῦ τοῖς π
οἱ ἄβαροι παντε
Κρουμὸς ἔπειτα
νουπολιτῶν, περ
ἑκατονταετηρίδος
ἔπειτα ὁμοαγγυ
ἔπειτα ἐπαρχία ἀ
γίνεται. Υπεχω
λαμβάνει πάλιν α
γυόρων, καὶ διοι
τὸν ἐστραϊχικὸν
ἑνοῦται τῇ Μοαγ

Πέντε

ἔῳος, ὁ νότιο

ἡ διαίρεσις

πολὺ κρείσσ

νιμος καὶ εὐ

μητέα τῶν

καὶ φαντασι

Μέ

Τεμεσβ

φημον διὰ

παρὰ τὸν

ἕλῶν, ἅ, ὑπ

νονται· ποι

πόλεως.

Αγιος Λ

Κζακοβ

Ὁραβίτ

κεῖα.

Ε ὀ

Λογγὸς

βιέννης ἐς Σ

Καρανσ

ποτὲ τῶν ἀ

κῶν φορτίων ἐς τ
βενίου ὀρθόδοξος
Μπερζέτζ.

Μεχενδίντζ,
ὁρίοις τοῦ Ρουμ
τὸν ποταμὸν Τζε
δύο Μπανάτ.

Νότιο

Μαρεκμπίλα
κὸν, παρὰ τὴν Δ
πολύ ἐνταῦθα.

Πεσκαμπάρο
μαϊκόν.

Νέα παλάνκα
Καρὰς ἐς τὸν Ιστρ

Τρίκουλε, πο

Νέα Μολδόβ
ματος, προκείμεν
βίας ἔχουσα.

Μολδόβα, πο
νοῦβιον.

Δυτικὸ

Μπεκτζερὲκ, κ

Βο
Λίποβο
Μάρισσον.
Νέον Α

Νομο

Γύλα τε
τὸ ἀπὸ τῶν
γῶν τοῦ Τισ
ἐστι, μίχρις
ὥστε ἔχει ἐκ
Καρπάθια, ε
τὸ Αρδὲλ κα
τὴν Μοαγγυ
Τισσοῦ ὁρίζ
οἱ δακοὶ τὴν
τότε Γετίαν
ἤδη τῶν προτ
τεῦθεν καὶ Γ
ἑτέρους γότθο
μένους, κατ
δὲ γότθους οἱ
ροι κύριοι τ

—

ἀβάρων ταπεινωθε
τῆς χώρας, ὅση
κεῖται, ἀφ᾽ ἧς κα
θόντας σφίσιν, ἀ
μόνον τοῦ Γύλα τ
νον ὑπέταξαν οἱ
καὶ τὰ δεξιὰ τοῦ
καὶ τὸ Μουντκὰς
τοῦ περιφήμου ἐξ
δρα τοῦ ἡγεμόν
Οἱ δὲ χαζάροι καὶ
ἐς τὴν Ρουμουνί
μέρη ἀποβαλόντε
Ρουμουνίας καὶ μ
τοῦ Κρουμοῦ, ἀπ
κράτος ἔχοντες ἐ
Ρουσσίας, κἀκεῖ
νέαις ἑαυτοὺς ἀνα
ἐν τοῖς ἡμετέροις
ἀπὸ κυρίων ἐς κυ
νοντας, πόσῳ μᾶλ
ὅτε τὰ ἔθνη ἀγέλ
ἐτύγχανον. Τηνικ

τοῦ Ἰστρου
Χριστοῦ ἐν
ρυξε, καὶ χα
Τηνικᾶυτα
στιανοὶ ἐγέ
οἱ τῶν τοῦ
νον. Περὶ
βούργαροι
παρὰ Μεθο
Ἐκ τούτου
ῥουμοῦνοι χ
καὶ παλαιᾷ
σκείμενοι,
Εἰδέτινες πο
τόχρημα, κ
λέμιοι καὶ ὑ
ταύτης φρον
ματα ἐξέδωκ
δυτικῷ προσ
φλυαροῦντες
δὲ μάλιστα,
διὰ παιδείαν
γίνονται· κα

αὐτόχθονας τρόπ
ἐγγενέας κατόικο
ἐπηλύδων πολὺ πο
τος τὸ τοῦ μεγό
γημα, περιφρονο
ἀρότρου καὶ καλ
ρορῶντες, ξίφεσι
βόλοις ὅπλοις, κ
δαϊκῶς ἐπτοημένο
σονος λόγου ἀξίο
τιθεμένους. Μ
ἄλλως ἀξιόλογον
καὶ δι' ἃ καταλελο
οὐκ ἄντις δικαί
τοὺς ἐν Αρδὲλ ῥου
καὶ μηδενὸς ἀξιο
τις λέγων ὅτι οἱ σ
τάκις πλείους συ
τοίκων εἰσίν, ἄξ
μάζεσθαι, ἀγνοῶ
βῆτα παντάπασι
Μετὰ τοὺς χ
τοὺς μοαγγυόροι

μένους ὀλίγ
τας καὶ πέρ
σειν μέλλοντ
δρῶμεν μέχρ
παρατείναντ
μέχρις Αρδὲ
ἴσως καὶ περ
τὰ ταῦτα δὲ
χος μοαγγυό
ταξεν ἐν με
ἀνεξάρτητος
μονίαν μόνο
μοαγγύρων.
ἄμεσος τῆς Ι
ῥουμοῦνοι τ
τολικοῦ δόγμ
θέου ἐπισκό
εἶναι οὐκ ἐδύ
μένους χριστ
ἴσως, ἐκ τοῦ
ρος τὸν χριστ
ἐπὶ τούτῳ ἐρ
πολιτικώτεροι

—

ἀλαζονικώτερον.
τους τοὺς ἐν τῷ
πλείους εἰμὴ τοὺς
τῆς καθόλου καὶ π
δυτικῇ ἡνωμένους
καθ᾽ ὃν καὶ ἔθε
τρῴαν θρησκείαν
κάσθησαν.

Οποιωσοῦν
ὑποδιῃρημένον,
οἰκοῦσι καὶ χρήζου
δέναι, ὑφ᾽ ἣν πο
θολικώτερον καὶ
λον ἢ ἱστορικώτ
τόπων θεωροῦσι
ἐπειδὴ καὶ μικρὰ
σπουδῆς ὑποκείμ
ποιεῖσθαι τὰ συχ
μετατρεπόμενα,
τάπασιν. Ο δὲ
ἡμῖν νυνὶ, καὶ τ
τὸ εἰδέναι ἐστὶ μ
τὰς θέσεις τῶν ἀξ

ταμῶν, ὀρέω
αἰτίαν ἐστὶν
φυσικαὶ δια
ὁποῖαι ποτ
ταύταιςδεῖ τ
μάλιστα, τ
τε νῦν καὶ τ
σομένους,
τοντας, καὶ
σις ὁρίσαι ο
τελιπε. Παρ
λὰς πόλεις ἐ
ρίζειν καὶ κ
ῥᾴδιον· καὶ ὁ
τἀκριβοῦς ἀ
προςδιορίζειν
καὶ ὁ ἀκοβὴς
ὥσπερ καὶ ὁ
Διινογέτεια
πλησίον που
ἔκειτο· ἀλλὰ
ἢ ἐν Αριστερ
τὸν ἐν τῇ Μυ

σία ὑπὲρ Ἴστρου
καὶ κατ᾽ αὐτὸν τ
τοῖς τοῦ μήκους τ
ρειδόμενον, πολ
πομένων, ἡ θέσι
σβητήσιμος. Πα
καὶ ἡ Ὀφιοῦσσα
εἰσι τοῦ Τύρα ἢ
τῶν δύο τούτων
τοῦτο κατ᾽ αὐτὸν
ἐφεξῆς, φεύγοντε
ἢν ὄνους ἀποστρέ
τῶν ὄντων ὑπὸ
καὶ συμποδιζόμε
διαιρέσεις προειλ
ριττῆς οὔσης ἑκάσ
ἀναγινώσκοντι.
ποταμοὺς ὅρια,
ου τοῦ Γύλα, ἔχ
μούς.

Υ π ε ρ τ ί σ

Ὁ ὑπονομὸς
ἐν δεξιᾷ καὶ βόρε

μενος μέχρι
Καρπαθίων
Χοῦστ,
τέρας πέτρα
κωμοπόλεως
Τισσὸν ἐκβ
ραμός. Εν
δανος ἢ ὁ τ
ἑῷον τῆς
μέλαιναν
τὴν ἐπικρά
Κερεζμ
Χοῦστ, πα
Μουνκ
Λατόρζα, π
κῶνος τοῦ Τ
Ουγγβὸ
ἀγκῶνος ἐν
Υπο
Εχει π
βίνης, καὶ
μέρος τῆς
καὶ τὸν Κρ

Σίγετλι, κωμ
Τισσοῦ, ἐν τῷ Μ
Βίσκ, κωμόπ
Μπάϊα μάρε
μόσσεως ποταμοῦ
Ἀρδὲλ, ὅπου χρυσ
κείμενα χρυσεῖα.
Μπάϊα σπρί
πρὸς ἕω καὶ πλησί
Σατμάρε, πό
σεως.
Νέμετι, κωμ
Σατμάρε.

Κρασνοκερέ

Ὁ ὕπονομὸς
μεταξὺ Κράσνα,
τέρου Κέρες.
Μαργγίτα, π
Κέρες.
Ντέμπρετζιν,
ἄνθρωπος, ἀπερι
τοῦ ὑπονομοῦ, ἐν

ὑπὲρ τὰς δώδ
λεως ἐκτεινο

Μεσο

Ο ὑπον
ἀναμεταξὺ τ
τοῦ Αρδέλ.

Ορόδιε
πόλις, ἐν τ
τὸν μέσον Κ

Ζιούλα,
ἐς τὸ δυτικο

Κερεσ

Ο ὑπονο
μεταξὺ τοῦ
καὶ νοτίου

Αράδ, φ
σου, ἐς τὸ β

Τζονὰδ,
δυσμὰς τοῦ

Μακὸ, κω

Βασιάρχε

Νομοῦ Α

Τὸ δὲ Αρδὲλ ἤ
ἢ Ηρτημ καγγαρ
μαινούσης καταβ
βασιλεῖς μοαγγυόρ
πολιτεύεσθαι εἴασ
πολιτεία αὕτη αἰτι
πολιτείας τῶν θου
τινες ἀποβαλόντες
ριωρίσθησαν, κατ
τα τὸν τόπον, ὡς
εἰ καὶ οἱ τζέκλερ κο
ονται καὶ τὴν ἔξου
βαίνει οὕτω πολὺ
στρατηγίαν καταν
μοαγγυόροι, ὑπο
αὐτῶν, δύο καὶ τ
τέσσαρας ἐν τῷ αὐ
βοεβόδας τοῖς ἐν
νοις μοαγγυόροις
σφετέραν ἐκεῖ ἡγ
τες.

Μετὰ δ
χῆς ἐν Μο
Ἀρδὲλ ὑπὲρ
ἔντε τῷ Δαϋ
Λουθήρου
νου, περὶ
αἰῶνος, καὶ
λουθηρικῶν
βλίων τοῦ νέ
νων καὶ κατα
ἐξήπτοντο
γνῶμαι, καὶ
βαινόντων σκ
νηντᾶτο ταῖς
σάξοι ὑπὸ
καὶ λόγοις Ισ
βιβλίων τοῦ
θευόμενοι,
ὑποταγῇ μᾶλ
διαπραττόμε
Λουθήρου ἐ
ἤρχοντο. Π
λέως ἐν Σιμπ

ἀρήγειν βουλόμενο
Λουθήρου, οἷς πεί
σάξων ζητῶν, ὁπο
νων, ἔλαθεν ἑαυτὸν
κακῆς γενόμενος κο
ἔνθερμος. Προχω
ρῶν καὶ στάσεων,
τοῖς λεγομένοις αὐ
μονέστερον ἐπιμέν
λοῦντος, τῶν τε σο
νομένων καὶ μὴ ἐνδ
ἐπιταγῆς βασιλικῆς
θηρικῶν βιβλίων γ
ἐν τῇ τοῦ Σιμπὶν
ἡ ὁ πλοθήκη τῶν σ
καταδικάζεται. Τ
λατῖνοι, ἔλαθον ἐ
σβέσαι τὸ πῦρ ἐθελ
τοικοι τοῦ Σιμπὶν,
τυγχάνοντες, καὶ
σκοτεινὴν ἀπόδεξιν
τοῦ Λουθήρου π
μάλιστα δὲ καὶ τὸ

σιν ἑτέροις π
τζιστί γεγρα
πυρὶ κατακρ
φλογὸς ἐς ὕψ
κάτω φορὰν
νον, ἐμβριϑ
τοῦ καλοῦ πυ
κατὰ γῆς νεκ
ϑαυμαστώτε
ρον. Ου ϑα
ματα φιλεῖ ἐ
στικὸν, ὡς ἔσ
πτων, οὐδὲν
ρὸς ἐξαπτόμε
παριστάναι π
ματα· εἰδώλω
τοῦ ὀφϑαλμο
λὰ καὶ ἐν τῷ
τασμάτων,
ἐγκεκολαμμέ
ϑέου τῆς ψ
ἡ φαντασία κ
κοίλου καϑρέ

πράγματα. Ου
σοῦτες, σπινθῆρο
σχήματα καὶ σώμ
ὕπαρξιν ἔχοντα; τ
νοσοῦσι δὲ τὴν φα

Εν τούτοις το
Τζεπολίας, βοεβό
τοῦ Αρδὲλ, καὶ πρ
μετιῶν, ἀναγορεύ
σιλεὺς μοαγγοόρω
τος βασιλέα ἕτερον
χικὸν Φερδινάνδου
τοὺς ἐν Αρδὲλ λου
τασφαγῆναι· ἀλλ
μανοῦς ἐπιταγῆς ο
ἀριθμοῦ τῶν τοῦ
καθ' ἑκάστην αὔξο
ρα ἤδη κρατερὰν
σεων σφίσι δεξιῶν
μέσῳ κλύδωνος πο
μανικῆς ἀποληφθε
φιλίαν ἢ προστασί
δὲ συνθήκας βεβια

διvάνδου πο
σαvάληπτος
ματος ὁποιω
τονος γενομ
ἀγγελίας αὐτ
Ἦν δὲ α
τυγχάνον, σ
τικῆς, ὥσπ
ἔμπλεων, γν
γου μητρὸς
Πόλσκης Σ
συμβουλαῖς
τοῦ Αρδὲλ κ
σίαν τῶν Τ
πος τοῦ νεω
δὲ ἦν αὐτῇ
ἐπίσκοπος,
τὸ δέον ἔνθε
λίσσῃ μέγα
ᾧ τοὺς σάξου
ἐπὶ τὸν νέο
ἀναχαιτίζειν
τοῖς λουθηρό

—

σι, σαφέστερον
Ξεομανίαν ἀνεκάλ
γοις, ἀλλὰ ξίφει
τάχα ἀποδείξει)
πάππα ἀποκρίνεσ
πολλοὺς διωγμοὺς
τέλος καὶ αὐτοὶ δι
τὸν λατινικὸν κλῆρ
βαλον. Μετὰ τα
Ἐλισαβὲτ τὸν λουΞ
καὶ ὀπαδὴ τοῦ λου
λὰ ἐν τοῖς τοιούτοι

Σιγισμοῦνδος ὁ
καὶ αὐτὸς ὢν, ἐς
ἤδη παρὰ τοῖς μο
μεταβαίνει· καὶ μ
ρον περᾷ, ἐν Αρδὲ
νων ἀντιτριαδιστῶ
τοὶ ὀνομάζονται,
διστῶν, οὓς καὶ ἀρε
ὀνομάζουσι, καὶ
ἀρχηγοῦ τοῦ δόγμα
ἐναγκαλισάμενος

γμα, ζηλωτὴ
γέα ἔνθερμο
σαι τοῦτο τ
γαλοῤῥημονῶ
λέγων, μικρ
μηδενὶ ἐγχειρ
καὶ τὰς τῶν
νος, "οὐδὲν
ἤνεγκεν.

Εν δὲ τῇ
των τῶν ἐπη
νίας καὶ φρε
μάχῃ καὶ δι
νοι, γάλακτ
περιῤῥεομένο
θεάτρῳ τραγ
κτροῖς κομμ
διαῤῥυγνυμέν
ἐτύγχανον.
ρᾷ τοῦ καιρο
κλασίν πως
τῆς σκηνῆς μ
ῥουμούνων κ

που τῷ νέῳ δόγ
ῥουμουνιστὶ τοὺ
ἐν ταῖς ἐκκλησία
τελοῦντας. Εν ὀ
τονταετηρίδι, ἐ
ναικείως ἐνδούση
μοναχοῖς λατίνο
θεομανίαν ἐγκει
οἱ ῥουμοῦνοι, ὡ
δοξοι, ἀποσχισθ
χαίας καὶ καθόλ
κατηναγκάσθησ
κλέους ὑπ᾽ ἄρκτ
μέτρου ἀντιπολι
νήματα τῶν δια
λικῶς σεβομένω
αὐτῶν φύξιμον
σκείας ποιηουμέ
βαρβάροις χρόν
ἀνθρωπινώτερον
μένοις φιλοσοφ
ἀπανθρωπότερο
μοῦνοι, πολλοὶ

σίας ἀπεσχίσ
σαν. Ἀλλὰ
βασιλεύσαντ
ἀνθρωπότητ
ὃ βίᾳ εἰλήφε
τῆς μητρώας
ἐπέστεψαν ἄ

Ἰωάννου
κρὰ πράττοι
τελευτήσαντο
βοεβόδας τοῦ
λιτικὴν καὶ δ
λοφροσύνην,
νυμος· ὅθεν
γεται μετέπε
τὴν ὑπεράσπι
δὲλ νῦν μὲν ὑ
μοαγγυόρων
κράτορα καὶ
χανε. Τέλος
νατον ἐνιαυτο
τονταετηρίδος
τῶν ἄνω τῶν

—

τύρκων, ὑπετάχθ
τῶν μοαγγυόρων,
γυορίας, ὑπὸ ἴδιοι
Εν δὲ τῷ δεκάτῳ τ
ἑκατονταετηρίδος,
του βοεβόδα ἀκλήρ
γυορίας γίνεται,
ρίσθη πάλιν, καὶ
πολίτευμα, καὶ ἀν
ρύχθη τῇ κεφαλῇ
ἀνήκων.

Ιδοὺ καὶ ἃ ὁ Χ
δὲλ φησί. Τὸ δὲ
Πρασσοβοῦ τοῦ ὄρ
κει, ἐντὸς δρυμῶ
χώρα· καὶ πόλεις ἔ
οὐκ ὀλίγαι, μητρό
νιον καλούμενον·
μὲν, παννονικῇ,
ὑπὸ τῷ παιόνων βα
ἄρχοντα δέχεται,
παιόνων ἐφιστώη.
εἰσὶ, καὶ ὑπὸ τὴν

εὐθύνοντα
λιν, τὸν
Εὐρώπης
τοῦ δευτέ
ἀγχοῦ ἐπὶ
πέδευσεν.
πόλιν, τηλ
στρατὸς κ

Ἐστι
ἀνωτέρω δ
μουνίας,
ἄκραις τυ
καὶ ὁ ὑψη
καὶ γὰρ ἐ
ρη τῆς
μοὶ, ὧν ο
οἱ ἐν τῷ β
τοῦ μικρο
ἔρχεται μ
ράσας τὸν
τῷ Τισσ
βρέξας τὸ
ησιν ἐς τ

—

νομοὺς, ἐς τὸν
δύο Κέρες, οἱ ἐξ
δυτικοῦ καταῤῥέο
ἐξ ἕω πρὸς δυσμὰ
σιν ἀλλήλοις καὶ
Τισσσόν ἐκδιδόας
ὁ Μάρισσος ἐκῤῥ
ἐν τῷ ἑῴῳ τοῦ νο
γῶν τοῦ Ολτου
διαχωρίσας διχῆ
τε καὶ βόρειον,
Μπανὰτ, συμβά
ἐκ τοῦ νοτίου τ
καὶ διαπεράσας τ
παρὰ τήν πόλιν τ
ῥέων, ἐς τὸν Ἰσ
βρέξας τὸ μεσημ
τὸν ῥουμουνικὸν
δίδωσι· Μποζέον
τίων καταράσσω
ἐς τὸν Σιρέτην ο
Ποῦτνα, Οἴτοῦ
Μπεκάζον καὶ Ι

τοῦ ἀνατολι

καὶ τὰ δυτι

τέλος ἄλλοι δ

τοῦ Τροτοὺς

καὶ ἡ Πίστρ

φέρουσι τῷ

Ὑποδια

περ τὸ Γύλ

μενοι, καὶ τ

ἐπὶ τὰ νότια

ὑπονομούς.

Ὁριοσ

Οὗτός

Σομόσσεων

χρι τῶν ὁρ

δ' ἀλλήλων

καὶ μέγας

ἐκ τοῦ ἑῴου

τῶν τῆς Ν

ὁ δὲ ἐκ τοῦ

λήλοις.

Κράσνο

ἀριστερᾷ τ

—

Ναγγυφάλου,
μιᾶς τῆς ἀνωτέρω.

Σιμπὸν, κωμ
σεως.

Ντὲστ, κωμό
τῆς συμβολῆς τῶν
στερᾷ.

Κοβὰρ, καὶ
τῷ βορείῳ.

Ρόδνα, κωμόπ
ρέιῳ, οὐ πόῤῥω τῶ
μολδοβικῆς Πιστρ
ἐστραϊχικῆς Μολδ
Σύμοσσιν, παρὰ
βόρειον τοῦ Αρδὲλ

Εῶος μαρισσ
ν

Ουτος ὁρίζετ
μῆ ἀπὸ τῆς συμβο
Μάρισσον ἠγμένη
στιγμὴ ἢ σημεῖον
σάκ σοι αἱ ἀναμε
τοῦ Μαρίσσου κείμ

Μπίστρ
ἀνατολικοβορ
ἐκβάλλοντος
Σόμοσσιν, ἐ
σϑη ἐν 1206.

Δυτικὸς μ

Κλοὺζ,
Κλαουζενμπ
ἐκ δοξοσοφία
φιλαυτίας π
πολις νῦν το
σάξων (1178)
τὸν μικρὸν
ριτετειχισμέ
των ὠχυρωμέ
τοῦ Αρδὲλ· α
λις ὀχυρὰ κα
ἤδη παντάπο
τῆς πάντη ο
πάλαι, φόβο
δρομῶν. Ει

σαυρούσθαι ἤρξ
πια καλεῖσθαι ἀ
τιτριαδισταὶ ἢ
οἱ ποτὲ τὸ κράτ
οἱ κρεῖσσον τῶν
ρικαλλῆ ναὸν ἔχ

Αρμενόπολ
νίων, πρὸς τὸ β

Τόρδα, κω
Αρανιοῦ ποταμ
τιον τοῦ Κλούζ.

Τζὲκ καὶ Κ

Πελεγρὰδ,
τοῦ Μαρίσσου
βορ. τοῦ Σέμπες
ἀναπεπταμένῳ
δίων ὡραιοτάτ
ἐστεμμένων.

Μπορμπερ
τῆς κατωτέρω Β

Μπάϊα, Μ
δυτικῷ ἐπὶ τοῦ Κ

Αμπρουδ
λεῖα, ἐν τῷ μ

Σλάτινα,
κοιλάδι, ὅπου
χρυσεῖα, γνω
ῥωμάιοις, καὶ
λον ἤ νῦν, ὁ
ῥουμοῦνοι σέ
ἀρχαιότητας κ

Τορότζκο
ματος, περίφ

Τέβις, κα
σον, οὐ πόῤῥω

Ε ῷ ο ς ὁ λ

Μεδιὰς,
τοῦ μεγάλου
ἀνατολικοβόρε
ἐν τῷ 1146.

Σιμπισσιό
κή, ἐν ἀριστ
πρὸς ἕω τῆς ἀν

Ιδβαρχεΐ κω

έω τῆς ἀνωτέρω.

Ρὲψ, κωμόπ

τολικονότιον τῆς

τοῦ Ολτου.

Κεσδιβασσα

λεις πρὸς δύσιν τ

Κουκουλδβὰρ

τοῦ μικροῦ Κου

Στολτζενμπ

τὸ βόρειον τοῦ Σ

Δυτικὸς ὀλτομ

Δόμπρα, κω

Μαρίσσου, ἐν τ

καθ' ὁδὸν ἀπὸ Β

Δέβα, κωμό

ρίσσου, καὶ φρούρ

αὐτὴν περὶ τὰς τ

Χατζὲγ, κωμ

μίου, ἐν τῷ μέσ

Βάρχελυ πρ

πύλης, ἐν δεξιᾷ

τῶν πηγῶν,
τοῦ Χατζὲγ,
μιγεθοῦσα ἡ
Ορεστία,
χαριεστάτῳ π
Βίντζα,
στίας, πᾶσαι
Σέμπες, Μιλ
μένον ἔχουσα
λεγρὰδ, ἐν πε
Ραϊτζμάρ
Σέμπες καὶ Σ
Σιμπὶν,
ἐν χαριεστάτ
παρ' ὁμώνυμ
τῷ 1160.
Σαλτζμπ
πρὸς τὸ δυτικ

Ολτο

Ουτος περ
τοῦ Ρουμουνι
Μολδόβης ἐξ

Φουγγαρὰ
παρ᾽ αὐτὴν πε
στάτῳ πεδίῳ,
ξυλίνη ἀξιοθέο
αν μεσοστυλία
τήκοντα βήμασ
ῥέει· ἔστι δὲ
τὰς ἐκχειλίσει
πάλαι ἡ μητρό
Ἀρδὲλ ῥουμουι
Κετλία, Ρ
μοπόλεις οὐ π
Μπρασσὸ
κὴ, περιτετετε
τοῖ Ἀρδὲλ, ἀν
σμένη, ἐξόδους
μεταξὺ λόφος,
νον καὶ τῶν εἰσ
λατήθη ἐν τῷ
μόνος τῆς Μολ
Μπρέτζκο
ρὶ τὰς εἴκοσι
τὴν ῥίζαν ῥάχε

Μολδύβης, ἐς
βάντι τὴν ὑπε
Μπρέτζκου ὁρ
ταῦθα μικρός
Ημεῖς μὲ
μὸς ὀλτοόριος
καὶ τὰ ἑξῆς· ο
στηματικότητ
σοφίας, λέγε,
ὁρίων καὶ Τοῦ
ταξὰ τοῦ Ολτο
κεῖται πόλις, κ
ταμὸς καὶ τὰ ἑ
λαις τὰ νοού
λεγόμενα, ἡμ
ειας.
Εν τῷ 17
κώμια, κῶμαι,
λόγῳ, συνοικία
μὲν 1602 ἀνήκ
γυόροις, αἱ δὲ 4
τοῖς σάξοις, αἱ
Πόλεις δ'

—

ὡς Μπουκουρέσ
εἶναι τινὰς τούτ
Μπρασσὸβ τυγ
ἐκεῖ ὅτι αὕτη εἴη
ἐν Ἀρδὲλ πόλεω
κους οὐδὲ τὸ ἥμι
δυνεύουσιν αἱ δε
δόβης καὶ τοῦ Ρ
ανθρωπότεραι εἶ
δέλ.

Τ Ε

Ἐπιλ

Ἦν μὲν οὖν ἂν π
λέγειν τι εἰσαγωγ
ἐς τὴν ἀνάγνωσιν
πάντως καὶ ξένως
ὑπαντώμενον οὖσ
τούτου ἐν τῷ βιβλ
καὶ τῶν προλεγομ
των τοῖς τὰ λεγόμ
ριττῶν δ' ἔτι πάν
ἀναγινώσκουσιν,
ὅτι ἥκιστα. Ἀλλ
ἀκμὴν καὶ τρόποι
τι πρὸ τῶν λεγομ
τὸ σῶμα δοκεῖ, τ
ριττότητος ἄνευ,
καὶ ἡμῖν τὰ τῷ νῷ
ὡς προλεγόμενα,

Ειπωμέν
φερόμενον;
τολογεῖν ἐσ
τοῖς νουνεχέ
ἡμῖν φροντί
λησόμεθα.
παντάπασι
μᾶλλον τὰ π
νον εἰ παλαι
τως ἁπλῶς
πρὸ πάντων
πᾶντα σταθ
δηλαδὴ διὰ
νίαν εἴπομε
λωνίαν, καὶ
νίαν, ἢ Ου
ἤδη προφαν
κρίνασθαι,
περὶ τούτου
θα ἀναγκαῖ
γους, ἀπιέν
δὲ τὴν νέαν
ἔλεγον. Ει

λαιῶν, καὶ τὰ ἐπ
ἔδει, εἵλόμεθα·
οὐκ ἀστατοῦσα
οὐδὲ μὴν ταλαντ
Εἰπωμέν τι
τος γλωσσικὴν σ
τὰ τὴν λεγομένη
σαν, ἀλλ' οὐχὶ
χρήσει, συντέθ
ποῦ ἄτερ ἡμῖν ἐ
λόγον ἐνταῦθα, μ
φεύγοντας, οὐδὲ
οὐδ' ὅλως θέλησι
τα, συνιέναι τού
γόντων, ἀφ' ἑαυ
δοκοῦντες τούτο
ἐφιέμεθα, οὐκ ἀ
μεν. Εἰδέ τινες
λαιὰν ἀδυνατοῦν
οῦντες πως ταύτη
τάζονται, ἐς τὸ π
ταύτην γράφειν κ
γράφειν τε καὶ τὴ

νῦν ἐν χρήσει
νέαν· καὶ γ
ἐστι φιλοσοφ
καὶ νουνεχῶ
ἐξεταζομένη
τως ἢ κοινῶς
ταύτην ὀνομ
θειαν, ἥκιστ
εἰσὶν ἀΐσσουσ
μενοι, ἀτόπ
σμοῖς, καὶ γ
τοῦ συλλογίζ
παρεκτραπέν
γλῶσσα ξέναι
νοίας ἔχοντες
ἀκριβῶς καὶ
παρατηρεῖν,
βεσθαι, τὴν
νήθειαν, τὴν
νόνα μόνην
πως ἐξουσίᾳ,
φρων δολιότη
καὶ συμφάσκ

φθείρειν ἔγνωσο
κἂν ποιὸς, καὶ τ
μως πάντη ἀπερ
οὐδὲ μικρὰ τού
ἀνοήτων ἢ δολίων
λίως ἐκθειαζόντω
γελοῖοι πίθηκοι,
λοιότερα ἐκείνων
τούτων τοῖς τού
ἀναιδῶς τὰ τούτ
καὶ ἀκαριαίαν ὀ
ζουσι.

Εἰπωμέν τι
καὶ περπέρως κα
μενα σχολαστήρ
καὶ τοῦτο ἤδη ἀ
διὰ τὰς καταχρή
νῶν, οἵπερ ταῖς μ
καὶ ὀργυιαίαις κα
βουλαῖς καὶ προτ
μεσταῖς ναυτίας,
ὡς τάχα μόνων ὀ
στικὸς λύχνος ὑπ

ὑμέων ἡ Ελλ
τάχα αὐτοὶ εὐ
ψειαν ἐκ τοῦ
οἰχήσεται καὶ
καὶ εἰ μὴ αἱ
που ἡ Ελικῶν
αὐτῶν φωναῖς
σαν, οὐδέ πο
σος ἡμῖν ἡ Ελ
καὶ τοῦτο γέλ
ποτε καὶ νόμ
καὶ ἐγκαταλέλ
χρησιν. Παι
πάνυ εἰσηγήσ
ἀηδῶς καὶ ἀ
καὶ προδιδόνα
λόμενοι, καὶ
ἀδιακρίτους π
λοι τῆς Ελλάδ
χυδαϊκὴν καὶ
θηρᾶσθαι πει
Ελλὰς, ἀλλ᾽
θείας συνῆκα

ριοι καὶ Μπαὶ
ὅσοι τούτων μιμ
αὐτοῖς ἀνέστησα
τούς τε ἕλληνας
μόνον καὶ τοὺς
τῆς πατρίδος πο
θηρικῆς κομποῤ
προτρέπειν, κα
Ἑλλάδι ἀναδεχομ
τους μόνον δεῖ ἐ
τὰς τούτων, καὶ
εἶσθαι, προτρέπ
ὄντι τῆς Ἑλλάδ
Σωφρονοῦσι γοῦ
πάνυ ὀλίγον, μ
ὅσοι ἄλλοις, δίκ
μένοις ἐν ἀλλοτρ
καταμένειν προε
νον καὶ μόνου σ
τοὺς τῆς φιλογενε
μενοι, οἵ περ
ἔσχατον λόγον ὀ
ληνικῆς νεολαίας

καὶ εἰλικρινῶ
διὰ χρηματισ
δαϊκαῖς καὶ π
λήψεσιν ἐπομ
τευόντως και
γενναίως σκο
πρόοδον καὶ
σι καὶ μηδόλ
σκάλων εἰλικ
νῦν ἡ Ἑλλὰς,
νον σκοπούμ
ἐς οὓς κεχήν
προτροπαῖς ἐ
δασκάλους ἐμ
ἐκθειάζοντας.
Εἰπωμεν
Δεῖ Μακάρι
φὸν Ἰωάννην
εἴρηται δι' ὀλ
ἀκμὴν καὶ
ἐπίλοιπα. Ει
μὴ ἀπὸ τῆς σ
θεν τάχα φαι

ἀνθρώπου ὄψεσ
σης, ὡς ἡμῖν οἱ
θηταὶ ποιοῦσι,
ἢ δολιότητα, ἀφ
ροντες κατ᾽ ἀνηρ
στερούμενοι, ἢ δρ
Πολλοὶ καὶ τοῦ
κάζουσι· καὶ λέγ
ἀνδρὶ οἰηματίᾳ
Εἰπωμέν τι καὶ
ἄγαν ἐπὶ τὴν μ
ἐπὶ τὴν σύνθεσιν
καὶ φυσῶσιν, ἄρ
λείων; Συγγνωσ
ἀσθένειαν νοὸς κ
ἐνδομυχοῦσαν κα
θηρίαν, ζῆλον
βάνοντες· καταδ
τοὺς μαθητὰς σ
αὐτῶν συνθέμασ
στροφὴν μαθήσε
πίζεσθαι ποιοῦν
ἀφυΐαν ἑαυτῶν

λῶς ἐκλαμβάν
λάκις ἑτέρου
χατο, εἶτ' ε
μᾶλλον δὲ ἐπ
τέραν τῶν δι
ράστασιν ἀπ
μεμαθηκότα
ματικὴν πότ
καὶ λυσιτελε
οὐχ ἅμα πε
θάνειν, ἀλλ
ταῦτα τοῖς ὀ
ἤδη μεμαθηκ
κειν τὸ βέλτι
Ἑλλάδι καὶ ο
γου, λόγων γ

Εἰπωμέν
ἐπίστασθαι
ἢ δολίως βου
συγγραφῆς, κ
μανθάνειν,
καὶ μηδὲ μετ
κρεῖτόν τι ἢ

νων, καὶ ὑπέρτε
εἶναι δοκεῖν θελ
τοι, ἀγνοοῦντες
καὶ ἀναγνῶναι,
πύλης τοῦ ναοῦ τ
τον μὲν, ὡς τε
καὶ πολυνούστατ
λήσαντες, ἀλλ' ὁ
μην, ὥσπερ σκιαὶ
τάπασιν μεταπη
γιστον ἔχοντες,
δὲ μεταφυσικὴν,
ἱστορίαν, γεωγρ
εἰσὶ προχειρόται
ξυγγραφησομένω
ἐνασχολήσει καὶ
καὶ παραδόσει ἐ
σοφισταὶ κομπ
Οικτροὶ καὶ οὗτο
τολὴν μὴ μαθόν
ἐσπουδακέναι λέ
φειν ἐπαγγελλόμ
εἰδώς τις, οὐδὲν

τυγχάνει σαφ
καταδικάζοντ
ῥημονοῦντες
περὶ τοῦ τελε
μεθα, ὅτι δη
λεξικὸν τῆς
ἀδελφῆς ἢ διο
ὅσον οἷόντε,
ἄλλως ἢ φιλομ
πόλλοὶ ἑτερο
πολλαὶ γὰρ λέ
τισι μέρεσι, λ
ἀνθ᾽ ἑτέρων π
αὐτας παρεξηγ
πασιν, εἴδομε
ἐπὶ τὰ ἄγνωσ
εἴτε διδασκόμ
μηδὲν λέγοντ
μαστος; Οι
ἐν τῇ Ελλάδι,
διατριβόντων
θηρᾶν ἀνοήτα
πλήσια.

—

Ειπωμέν τι
καὶ ἐκδιδομένων
τυποῦσθαι τῇ ἑ
νων, ῥυπαρῶς δ
λικῶς, τὸ δὴ λεγο
Ηδη πολλῶν πε
μένων καὶ κατα
μὲν, μὴ συνιεῖσι
ζει ἡ ἑλληνικὴ ν
λόγου, πρὸς τὸν
ἀντ᾽ ἄλλων δι᾽
πράττουσι. Δυ
τικὰ λιβλία, ἃ
εἶναι, καὶ ὑπὸ τ
ὑπολήψεως καὶ
τῷ ἔθνει πρόξενα
καὶ τὸν ἀΐδιμον
πρὸς σκοπὸν, μι
τάχα συνετώτερο
ἀξυνεσίας οὐκ ἠβ
τες τυφλῶς, ἠστ
μοσίως, καὶ πολ
καὶ γνώμοσι διεγ

νάκτησιν· εὐ
πολλοῦ λόγο
αὐτῶν διαγνι
μένων, ἀξιοῦ
τοὶ, οὐ δὲ π
σκοπὸν ἔβαλο
τες, οὓς ἔδει
μιμουμένους
ἐν τῇ Ἑλλάδι
κάλίαν τῆς ἐ
τός τιθεμένο
ταύτῃ, τὴν
Τούτους καὶ
κτήσεως καὶ
νοῦσα ἡ Ἑλλ
μνείας ἀξιώσε
άσειε, προδότ
κακίστους πολ
νικοῦ λεξικοῦ
τὶς ἡμῖν σπαι
των, καὶ πρό
πονήσαντας .
νων, ἐκδοθῆ

αὐτοῖς ἐτύγχανε
κοινῇ τοῖς σχολ
λόγοις. Ἀλλὰ
ἀκμάσας πολύγλ
Βατάτζης, ὁ πολ
μάλιστα κατὰ τὴ
ἔτι κείμενος, ἀν
αὐτῶν παραβλέπ
δίδοσθαι ἄξιος,
λέγειν Εὐκλείδην
Στράβωνα, Ἀρισ
λεμαῖον, Ἱπποκρ
λοιποὺς πρωτοδι
νου γένους. Ὦ
νῶς τοῦ θείου ἐ
νήσονται; Ἕξεις
ἑτερείας, οἵας σο
τὰς ἀναγκαίας τ
καὶ αἱ μοῦσαι το
ἀναστήσονται κ
παλαιᾷ αὐτῶν
φίλοι, σὺν λόγῳ
νακλαιόμενοι, οἱ

ον! εἴησαν ὅ
ποῤῥημοσύνη
τισίας πλέον
Εἰδὲ καὶ κ
τῆς ἱστορίας
μέχρι τῶν πρ
παρολτίου Φ
σίου Μαραμ
μεσημβρινώτ
θεισῶν καὶ κα
ἐνταῦθα ἔστημ
σιν ἡμῖν μὴ ἐ
βουλόμενοι κα
ἄλλως, δι' ἑα
ἄλλοθεν, δι'
ἀναλγησίας κ
ληψιν ὁρῶντες
Δι' αὐτὰ ταῦ
τὰ πάντα, ὅσ
τῆς χώρας ἀ
τοῖς ὀλίγοις,
ἀπειρηκότες π
σθητι τοίνυν

καὶ τὰ ὀλίγα δι'
κέντρον οἱονεὶ ἐκλ
ἑτέρους πλείω δ
ταῦτα, ἀγανακτο
νοις καὶ σχετλιάζ
λέγειν, ἀλλ' ἢ σ
αἰτεῖν, τὸ ὀφειλο
μὴ ἀποδόντας, π
τοις καὶ ἀδιαφορί
ἀδιαφορίας, Μα
καὶ κωφὸν Ιωάννη
σθαι.

Ἐῤῥωσθε φίλοι

Τὰ μνημονε
ἑπτὰ ἐνιαυ
ἡμῖν ἱστορί
συντεθεῖσ
τάτζ

Εν κώμῃ τινὶ
στου νομοῦ τῆς
πάλαι Βακτρια
τῶν βασιλέων τῆ
τις ἀποχειροβίωτ
πράττων, καὶ λι
τὸ ζῆν αὐτῷ τε κ
ζόμενος· σισυρο
ταις αὐτοῦ ἐτύγ
μικρὰ παντάπα
υἱὸς ἦν ὁ τὰ μέγι
Ναδὶρ. Αποθα

κατέλιπε τὴν
πάντη καὶ π
ἄλλῳ ἢ ὀνας
σισυροποιοῦ
χήρα ἡ μήτη
παιδὸς Ναδ
τῷ σιὰχ Να
λάρια ἐς τὴν
πόλιν ἐκομί
ἐσχάτην πεν
τυγχάνοντος
βίον ἑαυτῇ κ
ἠπόρει παντ
πτωχῇ κωμή
τον φορτίον
Ναδὶρ, πάν
γυμνοκέφαλο
ὄλβου, τοσού
τίμων λίθων
οὐδεὶς τῶν πο
θησαυροῖς αὐ

(Οὐδ' ὅσα γε
Φοίβου Ἀπόλ

Τηνικαῦτα
τῆς Μπουχαρία
ἐς τὸ Χορασάν
χώραν λεηλατήσ
λαφυραγώγημα
καὶ ἀπάγεται ὑ
αὐτοὶ ἐβούλοντο,
Χρόνῳ δὲ πολλ
ἤδη τυγχάνων ἔφ
οὐσμπέκων, λελ
οἰκείαν ἀφίκετο.
φερόμενος τοῖς
κὸν μετιοῦσι βι
μικρὸν εἴθιστο τ
κὸς βίος ἔλαθεν
γενόμενος αὐτῷ
ὁσημέραι συναν
μεν, ὡς τὰ πολ
ἐκείνοις γινόμεν
ἐς τὴν ἐνεγκαμέ
μπέκων, οὓς κα
χεσθαι· καὶ δι'
τρίτα, οὐ δεύτερ

ὑποληστὰς ἢ
τάχιστα, καὶ
κρὰ τὸ πρῶτο
μεγάλα πράττ
μικρὸν ὑφ᾿ ἑαυ

Ἐν ἐκείνο
ἔθνους ἐφόρου
παρίνδια νεμ
μὲν τοῖς τύρκ
ωργοῖς, ἀποστ
καὶ ἀδράνειαι
καὶ ἐπ᾿ αὐτο
ἀρχηγὸν Μαχ
λην πόλιν, ὅ
Χουσσεὶν τοῦ
πολιορκησάντ
υἱὸς τοῦ Χουσ
τῶν ἀρχόντων
κρύφα ἀποστέ
ἐκεῖθεν τῇ πο
ξόμενος· τοῦτ
ξουν συμβαίη,

ἵν᾽ ὁ βασιλικὸς
ἐκλείψῃ παντάπασ

Ἀλλ᾽ οἱ μὲν
πρὸς τὸ ζῆν καὶ π
γάλην πόλιν ἐξεπ
βαρίτης Χουσσεΐν
πρὸς τὸν Μαχμο
βασιλέα Περσίας
ρὸν, τὸ ἰσοδυναμ
φάνῳ τῶν εὐρωπαί
κεφαλοπεριδήματο
νῶν ἀρχαποστάτο
αὐτὸς δι᾽ ἑαυτοῦ
μοὺτ τὸν ἀποστό
αἴσχιστα πράττων
Ταχμὰζ οὐδ᾽ ἀρχη
παρακάσπια ἀπο
ἑκάστου τῶν μικρο
τον αὐτοῦ ὁδὸν ἦν
ξάρτητον ἡγεμονί
καὶ διαπράξασθαι
ἴσχυσε. Τοῦτον
Ταχμὰζ ῥεμβόμεν

νώμενον, καὶ
τῶν ἀπίστων
τῶν ἐμπεσεῖν
νοῦργος, εἴπερ
Ναδὶρ, καὶ ὠδί
ὄρος, τὸ λεγ
ρος κομμάτιο
διακαὴς ζηλω
οἴκου καὶ τῆς
πατουμένης ἤ
πάγων ὁμαρι
σκυνεῖ τὸν Τα
σίας γνωρίζει
ἐς ἀναλαβὴν τ
καὶ, ἢν δέῃ,
αὐτῷ, διακαῶ
Ταῦτα δ
ὁ φάσγανον
ἀπηωρημένον
ὕπαρ τῷ φόβῳ
ναις περιπτύ
παῖδα Ναδὶρ
ὀνομάζει. Εκ

μὰζ παῖς Ναδὶρ
γὸν ἑαυτὸν τοῦ β
συντίθενται ἄμφ
δης γνωρίζειν ὡμ
δὶρ, ἤδη Ταχμὰ
αὐτοκράτορα, σ
πάντη καὶ αὐτοκ
ξούσιον, αὐτόν
καὶ πραγματευτὴ
ὁδέ Ταχμὰζ παῖς
καὶ βασιλέα νόμ
Ταχμὰζ ἐγνώρισε
χοῦ καὶ τῶν βασ
ἐξιστάμενος.

Ταῦτα ὁρῶν
σικὸς λαὸς, οἰκτ
Ταχμὰζ, καὶ θαυμ
Ναδὶρ, ἐκείνῳ μ
λείαν καὶ καθίσα
νου, τούτῳ δὲ τῶ
γων περιγενέσθαι
ὅπλοις πάντοτε.

τοῦ Ταχμὰς
ἤδη ὁ γενναί
ὑπέρμαχος τ
θρησκείας, κα
νὸς ἦν τοὺς ἐ
γωνίζεσθαι,
Χορασὰν ἔρχ
τὰ κράτος νε
ὑπὲρ τοῦ χου
Ἔπειτα δὲ ὁ
ἐπὶ τὸν ἀδελφ
οὗτος τὸ ζῆν
νικήσας ὁλοσχ
Ἰσπαχὰν θριο
παξ διασωθῆν
μενος, καθ᾽
λων ἁρπάγων
παῖς Ναδὶρ
τὸν βασιλέα
πατρικοῦ ἐγκο
σίαν πᾶσαν α
κοις πολεμεῖ· κ
καὶ φοβερός ἐ

νην πολλάκις ὑ
ἐβούλετο.

Πολέμου πο
κους τοῖς πέρσαις
δίρ, αὐτουργὸς
ῶν, διέτριβεν ἐν
μάλα καὶ θλιπτικ
εἰπεῖν, τοῖς τύρκ
δυνάμενοι δι' αὐ
λύσασθαι, ἐπὶ με
πολέμου συναινο
πονται, καὶ πρέσβ
οὖντος τοῦ Ταχμ
τὸν Ταχμὰζ Χο
ἐξαιτούμενοι πα
τὴν εἰρήνην· καὶ
τες τῷ Ταχμὰζ
νον καὶ σωτήριο
καταλιπόντες, τρ
θρίως ὑποκρίνον
ναντες γὰρ τὸν Χ
τοῖς τύρκοις τὴν
καὶ ὁ Χουσσεϊνίδ

λανθανόμενο
τοῦ ἄλλου αὐ
κειμένων. Ι
Ναδὶρ, ἤχθε
στηνε, δῆλα δὲ
σεν; ἀλλ' ἀ
Ισπαχὰν ἐπα
βασιλεὺς, ὡς ἄ
σε. Μετὰ δὲ
σαι τάχα τὸν
τὸν ἐκτὸς τοῦ
χείοις βουληθ
εἰρήνην, ἐκεῖν
τας ἐκέλευσε,
δην, ἀπέπεμ
λιτευόμενος τ
αὐτῷ οἰνοφλ
δημοσίαν ὑπὸ
κτέον τοῖς πέρ
λος τῆς βασιλ
ρασὰν ἔπεμψ
ρίῳ κεκλεισμέ
ἀλλὰ καθ' ὁδ

—

Μετὰ δὲ τὸν
αὐτῷ καταλειφθέι
σιλέα τῆς Περσία
ἀνηγόρευσεν ὑφ᾽ ἑ
τροπον· καί ποτ
τοῖς παρακυρίοις
συχνὰ ποιεῖν εἰώθ
που ἑλκόμενος,
τεθνάναι. Τηνικ
ψίνους Ναδὶρ, τῆ
ἠκούσης, κατήφε
βαθεῖαν προσποι
τέου ἠπόρει, καὶ
διαθῶμεν τὸ μέλλ
θέων ἀναστεναγμ
σιλικοῦ οἴκου πάν
μύθητος ὁ Ταχμ
νικαῦτα τῶν περὶ
ται, καὶ ἀρχόμενο
ἔρχονται, γενεαὶ
γορεῖ, παραμυθε
τὸν Ταχμάζ παῖδ
σίας, ὡς διὰ τὰς

ἀρετὰς, κρε
ἀπογόνων τι
γορεύουσι γο
τες, ὅ, τε σι
σιλέα Περσί
λῆ Ναδὶρ,
Ναδὶρ (βασι
τηκονταετῆ

Μετὰ το
πως καὶ λεη
βουλόμενος,
ἄλλος οὗτος
ἀποστασίαν
τοῖς ἑῴοις τ
πόῤῥω τοῦ Ι
δαχὰρ μητρό
γῳ μὲν, ἀπο
ρευομένην κ
γήσεσθαι μ
προλαμβάνω
τὸν σιὰχ Αλ
αὐτοῦ, παρὰ
διατρίψας χρ

πάνυ τοι πόῤῥω
σθεὶς, ἀπαίρει
καὶ τὸν Ἰνδὸν
ριάδων γεγυμν
δρῶν μαχίμων
καὶ εὐθὺ Τελχῖ
βασίλεια ἦν τοῦ
πορούντων δὲ τ
μένων τῷ πράγμ
τρεπομένων, ὁ
ὅπουλος καὶ κρ
ράχως μάλα κ
ἐχθρὸς, οὐχ ὡ
ὡς φίλος ἐπιθυμ
Ἀλὲμ ἔπισκέψα
εἰρήνης καὶ φιλί
τη τὰ ἐς ἄμυνα
νεσθαι, ὑμεῖς
ἔσεσθε. Ὁ δὲ
στρατὸν, περί
δας, σώματα μ
μαλακώτερα ἔχ
ταῦτα θελήσας

εὐψύχοις στ
ἀντάραι ἐχ
νος, ὑπ᾽ ἐν
ἑαυτὸν καὶ
τὴν ἐντὸς τ
ροποιοῦ υἱ
ρακεν.

Ο δὲ ὑι
θριαμβευτι
Τελχὶτ, σεἳ
ἑαυτὸν ἀνη
θέατρον ἀπ
σκηνὴ τὰ ἀκ
τια ἀποθρη
κωμωδίαι πο
ζομένων κομ
σιὰχ Ἀλὲμ ἐ
ὡς θεατὴς ἐ
Ο σιὰχ Να
νηκότα βουλ
τρέπειν δὲ ο
λεως μὴ θέλ
λεως ἀποστα

ὑπ᾽ εὐλόγῳ αἰτίᾳ
πόλεως τοῖς στρα
ψεν, ἑαυτῷ δὲ ὅ
ἐφύλαξεν. Εγένε
συροποιοῦ, πρὸς
σκηνὴ μεγάλη χρυ
ρος, θεραπείαν
πλουσιωτάτου βα
ὅλην χωρῆσαι· κα
νος, οὗπερ τὸ π
ταῶ οὐρᾶς ἐκπεπο
διαφόροις πολυτί
χρώματα τῆς ταω
καὶ δύο μεγάλαι
λυχνίαι ἐφ᾽ ἑκάτερ
Εκαστα ταῦτα π
κῶν χρυσῶν ἐτιμ
χρυσοδιάλιθος ζώ
σιὰχ Ναδὶρ τῇ αὐ
σίας δῶρον ἐπέμψ
θέντων προσδιώρ
ἑξκαίδεκα χιλιόνια
ὅσαγε καὶ ἡμᾶς μ

καίδεκα ἢ τῆς
χνιῶν. (Ἡν δ
γνωμεν, ἔργο
τικωτάτου κα
μνημονευομέ
βιώτου, λέγω,
γηρος μὲν, ἐ
ματι ἐτελεύτ
δεξάμενος αὐ
θρόνον, ἤδη
κίᾳ καὶ ἀναβε
πολλοῦ ἴσως ἔ

Διαρπάσα
λεια καὶ φορο
καὶ πολλοῖς χ
ζει πάλιν Αλ
κράτορα τῆς Ι
αὐτοκρατορικ
κόν πως τυγχά
θείκει γὰρ οὔτ
δίας ὁ πανοῦρ
ὥστε αὐτὸν κ
τοῦ Ἀλὲμ ἐν Ι

τῆς τοιαύτης δι
νησιῶται ἀπώνα
μύθου) οὐδὲν ἀ
σου τοῦ θεάτρο
οἰκουμένην τοῦ
σας θαυμάζειν τ
εὐφυῶς μάλα καὶ
στρέψεν ἐς Περ
τοῦ δέοντος γενό
διοικῶν, τοῖς πε
τηγοῖς ἐπεχείρησ
τες ἅπερ ἕτεροι
τοι παθεῖν ὑποπ
καστον αὐτοῦ κ
μηκέτι φέροντε
κατ᾽ αὐτοῦ τυρει
σιλέως ἀπαλλαγῶ

Ην στρατιὰ
φυλακοῦσα, ἐκ
λιαρχιῶν συγκειμ
χιλιαρχία μία ἐν
ἕνεκα διευκτέρευ
λιαρχιῶν τοὺς

οἱ συνωμόται
σιὰχ Ναδὶρ ἐτ
ναι τὸν Ναδὶ
ὡς αὐτὸς ἀεὶ
πει εἰ οἱ φύλα
ἀμελοῖεν. Οἱ
διαφθαρείσης
τοῖς φύλαξι
τὸ εἰωθός οἱ,
νουσιν αὐτὸν
δὲ τοῦ πράγμα
αἱ λοιπαὶ ταξι
τὴν δόλιον κα
κόπτουσιν ἅπ
καὶ ἔνοχοι ἐφ
δρακότες, και
ὅπου καὶ ἡ π
καὶ οἱ θησαυρ
ἐναπέκειντο· ε
φησὶν, ὁ σιὰχ
μασίως ὑπὸ
τὰ τῆς τέχνης
τακτείνεται δ

πατριὰ τοῦ σιὰ
οἶκος οὐκ ἔφθη
πασιν. (Ορᾶς
ματα· μηδένα τ
κάριζε, εἰδὼς ἐπ
βεβηκυίας τὴν Τ
Διατρίβων
Τίγριν περὶ τὴν
δὰτ, ἐς ναόν τιν
τάφος ἦν τινος
περιφήμου ἁγίου
σῷ κεκοσμημένο
χα τῷ κειμένῳ
σέβας καὶ χρέος
προσβλέψας ἐς
ταῦτά σοι τὰ
ματα, ἐν τῇ μ
βοντι, περιττὰ
στα· οἱ γὰρ μακ
νων ἀγαθῶν ἐκ
τες ὑπέρτεροι, ἀλ
τρέψεις γοῦν π
τῷ τὴν τροφὴν

χιλιάδων ἀνδρ
λευσε τοῖς π
ἄχθους τὸν μ

Φίλος ἦν
οὐχ ὡς μὴ βου
κατὰ τούτων,
τὴν ἐν τῇ μεγ
ὑπεροχὴν ἐκεί
σας οὔπω ἱκαν
νοις ἤδει. Κ
τὰ ῥούσσων ει
συντεταγμένος
τὸς, οὕτως ἐπ
ροβολίᾳ χρῶτο
στρατοῦ, ὡς ἐκ
καὶ καπνοὶ καὶ
νὴ Δία γε, ὑπ
δὶρ, βουλοίμη
σης, (τὴν πυρ
σῶν ὑπαινιττό
καὶ τηλικούτῳ
βίον τελευτῆσα

—

τῶν ῥούσσων τὴν
τῶν πρὸς τὸ νότιο

Αδασμίαν ἐ
πέρσαις, καὶ ἐπὶ
νομάσθη.

Πυθόμενος μ
καὶ διάδοχον ἐπὶ
λογίαις, καὶ ὅτι ο
τυφλώσατο, τοιοῦ
μὴ βουλόμενος.

Επιστρέφων
Μπουχαρίαν, κα
ἐχρήσατο.

Περὶ πολλοῦ
τακτικὴν τῶν εὐρ
ἑαυτοῦ στρατεύμ
ὅπλου τῆς πυροβο
λων κατασκευῆς ἐ
περσικοῦ κόλπου,
πειρον μετεπέμψα
κατ' ἔτος αὐτῷ ἐχ

Πολιορκῶν πο
οις τῆς Τυρκίας,
πρέσβεως ῥούσσου

πλησίον αὐτο
σφαῖραν, Ξά
ἀταράχως μά
δεὶς ἔτι κίνδυ
Αυτη ἐστὶ
ρία τοῦ σιὰχ
μνῆσθαι ταύτ
γνωκότας. Π
Ρουμουνίας τ
τι συμβαίη,
γραφον, σώζ
ἀπόσπασμα·
οἶδα εἴ ποτε ἐ
αὐτοῦ Βατάτζ
βυζαντιδικὴν
Βατάτζης ἦν
ἑλληνικὴν γλῶ
ρίαν τοῦ σιὰχ
τινικὴν, ἀραβι
ἄλλας εὐρωπαϊ
Ευρώπης πολλ
νον ἐντῇ Περσ
ἐς τὴν Ρουσσίδ

Τοὺς τὸν κερδαλεόφ
καὶ ὅλως ἄλογον Ερμῆ
τας καὶ μηδὲν ἐπισταμ
λα τῆς ἑλληνικῆς φιλ
ναί γε (γνῶναι γὰρ εἰ
καθυλακτεῖν ταύτης
ληνικῆς παιδείας ὄντε
τῆς παχείας ἀκροσίας
τῆς τηλικαύτης κακο
οὐμὴν δὲ καὶ ἄκακα,
χάνοντες, περιφρονή
μιᾶς εἰσιν ἄξιοι· τί γ
ὀνοματομανίας ἢ κερ
λοῦσιν ἀποκρίναιτο;
φλυαρείτωσαν ὅσον ἂ
χωρῶσιν αἱ κεφαλαὶ
Ἱπποκλείδῃ, ἡ παροι

Παρορ

Μέρος

Γενέσθαι . . ἀναγίνωσκε
Καγγοὺλ, ...
Εγκολαμ: . . . .
βεβηκότες . . . . . .
διαβάζεται . . . . . .
κνὶ . . . .
φλυίας . . . . . .
ἀλλέσσοντις . . . . .
ὀργιῶν . . . .
βλέποντες . . . . . .
ὑποςτορέφει . . . . .

Μέρος

ἀφυντιστίαν . . . . .
ἀφύνοτ . . . .
προσθεῖναι ἐντ: . . . .
ποιουμένων . . . . .

Επιλεγ

ὅσοι ἄλλοις . . . . . .

Μνημον

φλόγες, καπνοὶ, βρονταὶ

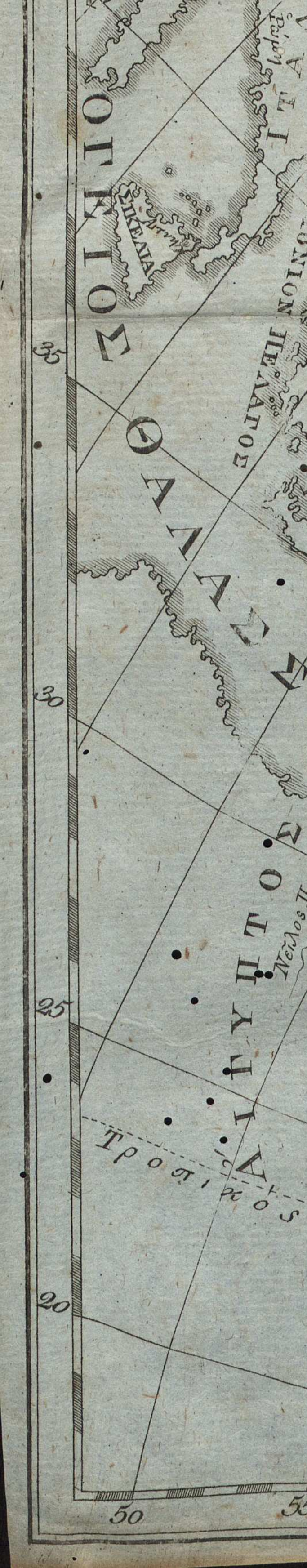

ΣΙΚΕΛΙΑ
ΠΕΛΑΓΟΣ
ΘΑΛΑΣΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ
Τροπικος
35
30
25
20
50
55

Σαλμένι
46
Κερε
Βασο
Σεγεδίν
45
Πετροβαραδίν
44
Σαμπάτζ
Σ
43
38